

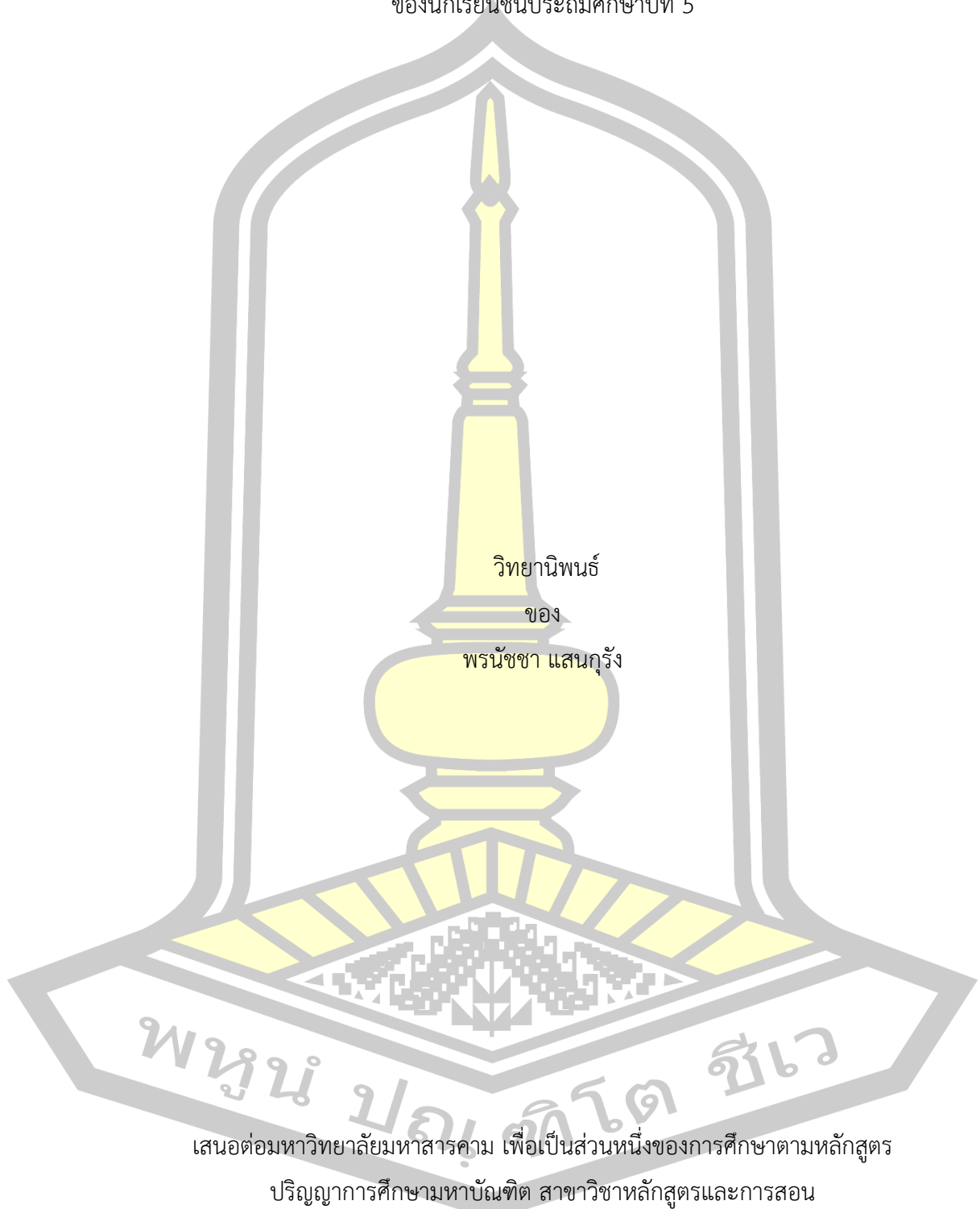
ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบบรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

วิทยานิพนธ์
ของ
พรนัชชา แสนกุ่ม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ตุลาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

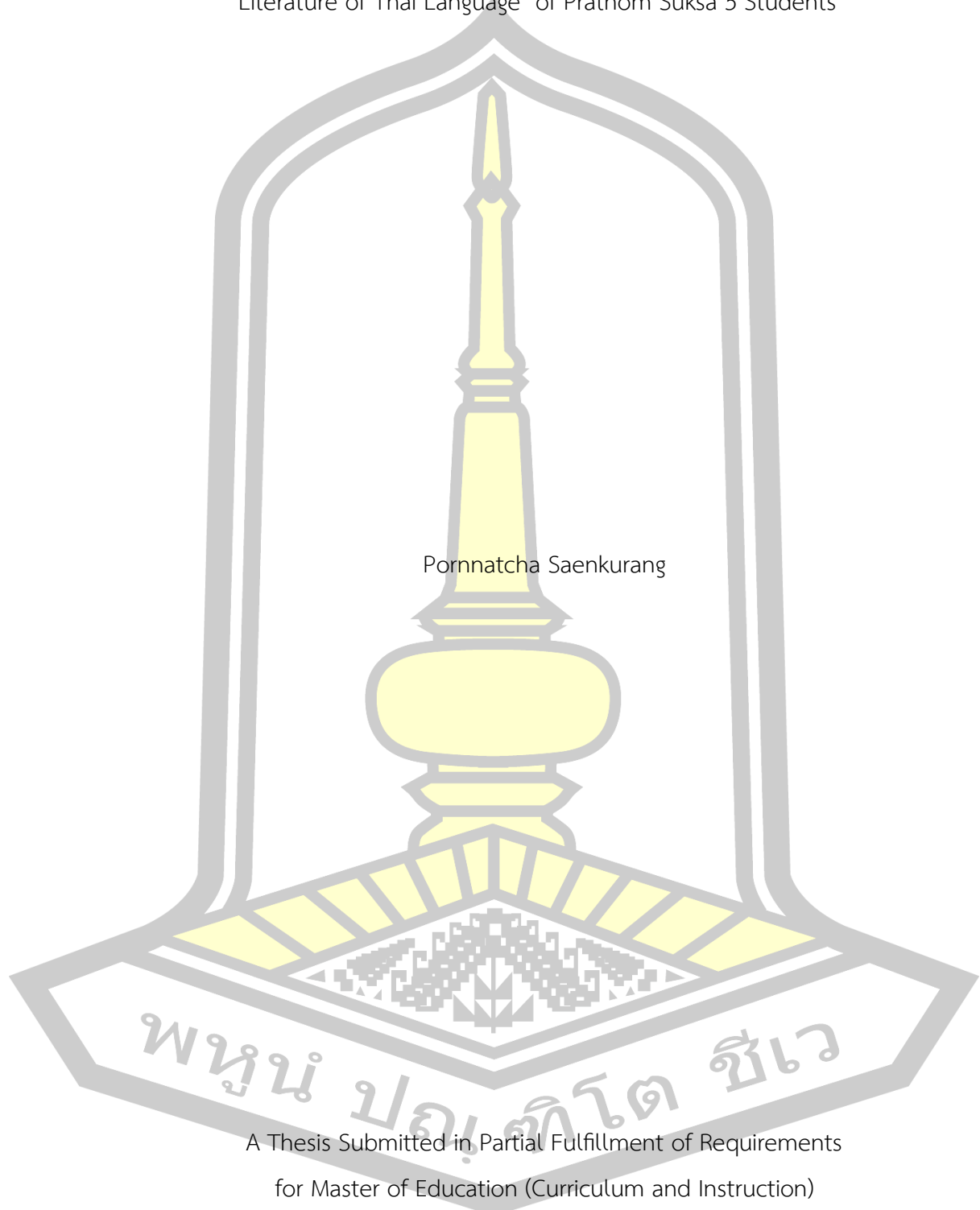
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ตุลาคม 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Results of the Development using Cooperative Learning (CIRC) in mixed Local
Literature of Thai Language of Prathom Suksa 5 Students

Pornnatcha Saenkurang

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

October 2024

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวพรนัชชา แสนกุรัง
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผศ. ดร. วิทยา วรพันธุ์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. อพันธ์ พูลพุทธา)

.....กรรมการ

(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรม ท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	พรนัชชา แสนกุรัง		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. อพันธ์ พูลพทุฐา		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2567

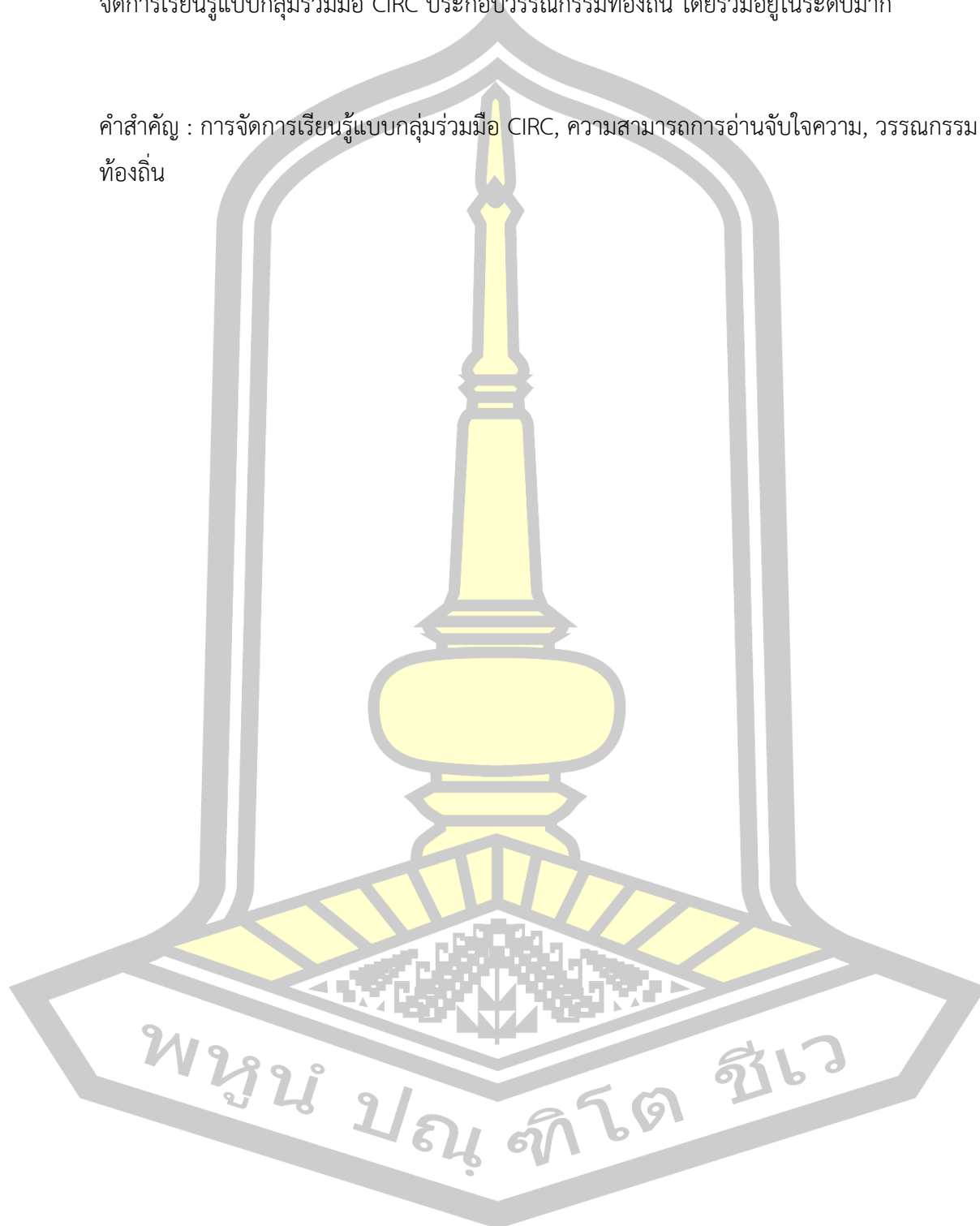
บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ dependent Sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 84.28/82.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น สูงกว่าก่อน เรียน อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC, ความสามารถในการอ่านจับใจความ, วรรณกรรมท้องถิ่น

TITLE	Results of the Development using Cooperative Learning (CIRC) in mixed Local Literature of Thai Language of Prathom Suksa 5 Students		
AUTHOR	Pornnatcha Saenkurang		
ADVISORS	Associate Professor Apantee Poonputta , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2024

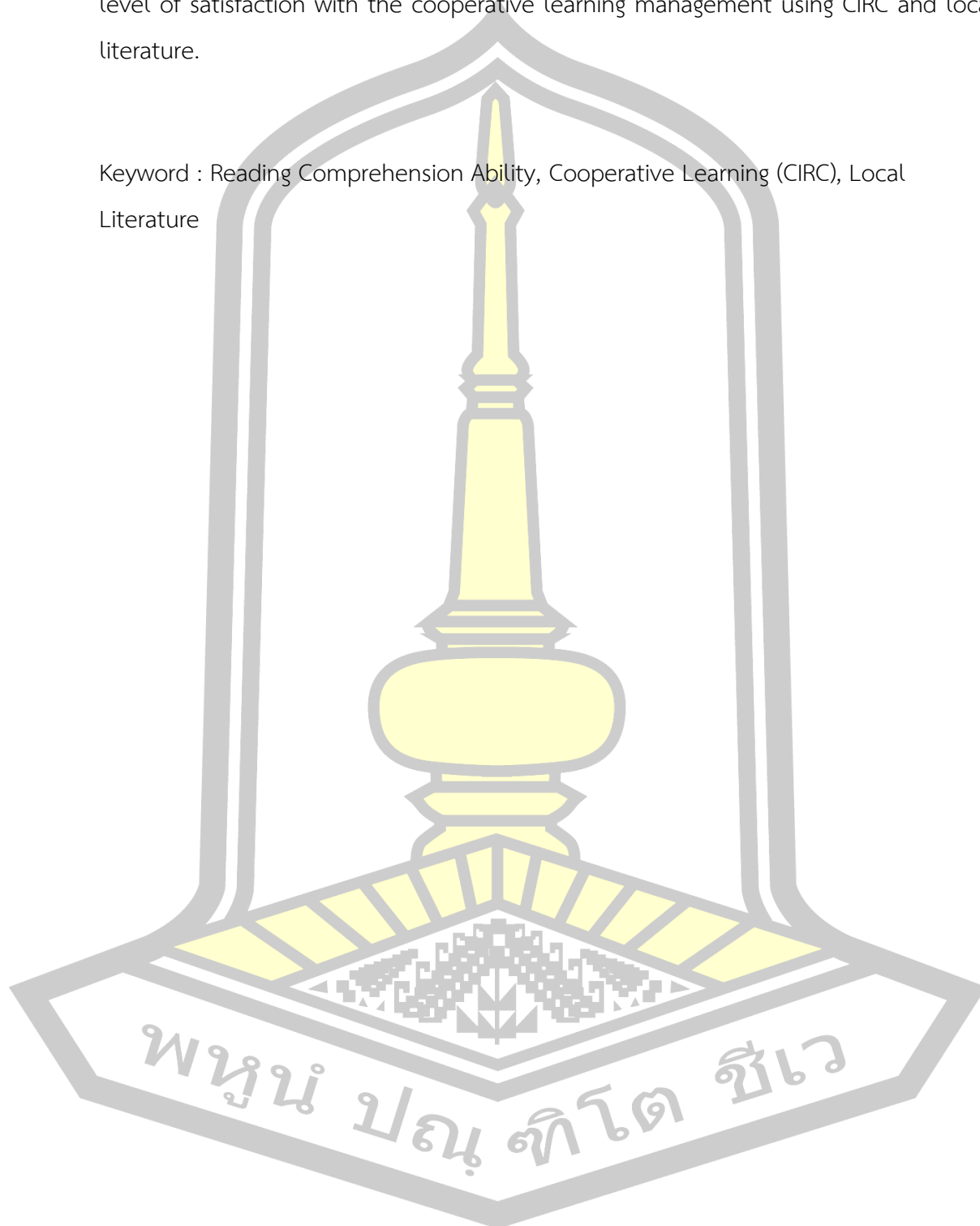
ABSTRACT

The purposes of this research were : 1) develop cooperative learning management using CIRC, incorporating local literature in Thai language for fifth-grade students, achieving effectiveness according to the criteria of 75/75; 2) compare learning outcomes before and after learning through the cooperative learning management using CIRC with local literature; 3) study the satisfaction of fifth-grade students towards the cooperative learning management using CIRC with local literature. The sample consists of 26 fifth-grade students in the second semester of the 2023 academic year, selected through cluster sampling. The research instruments include: 1) learning management 12 lesson plans; 2) a test to measure reading comprehension ability; and 3) a satisfaction questionnaire for fifth-grade students towards the cooperative learning management using CIRC, using a five-point Likert scale with 10 items. The statistics used for data analysis include percentage, mean, standard deviation and dependent Sample t-test.

The research findings indicated that 1) the development of cooperative learning management using CIRC, incorporating local literature in Thai language for fifth-grade students, achieved an effectiveness of 84.28/82.97, meeting the established criteria of 75/75; 2) the learning outcomes after using cooperative learning management with CIRC and local literature were significantly higher than

those before learning at the .05 level; and 3) fifth-grade students expressed a high level of satisfaction with the cooperative learning management using CIRC and local literature.

Keyword : Reading Comprehension Ability, Cooperative Learning (CIRC), Local Literature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำจากรองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ พิรุณพธา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา วรพันธุ์ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.ชวลิต ชูกำแหง กรรมการสอบและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ กรรมการสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก” ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องอย่างดียิ่ง ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินต๊ะเสนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ อาจารย์รัตนคา อาจารย์วิชัย อาจารย์มิ่งมนัสชน จังหาร และอาจารย์บรรจง บุรินทร์ประโคน ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้บริหาร คณะคุณครู และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรณา ศึกษา อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในกำกับดูแลของสำนักงานกระทรวงศึกษาธิการจังหวัดขอนแก่น ที่ให้ความอนุเคราะห์ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และคอยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณคุณพ่อมานิตย์ คุณแม่เพ็ญพักตร์ แสนกุรัง คุณยายคำปุน บุตรมาตย์ และสมาชิกในครอบครัวทุกคน ญาติมิตร ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใด ๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บิดา มารดา คุณยาย ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้เมตตาอบรมสั่งสอน ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

พรนัชชา แสนกุรัง

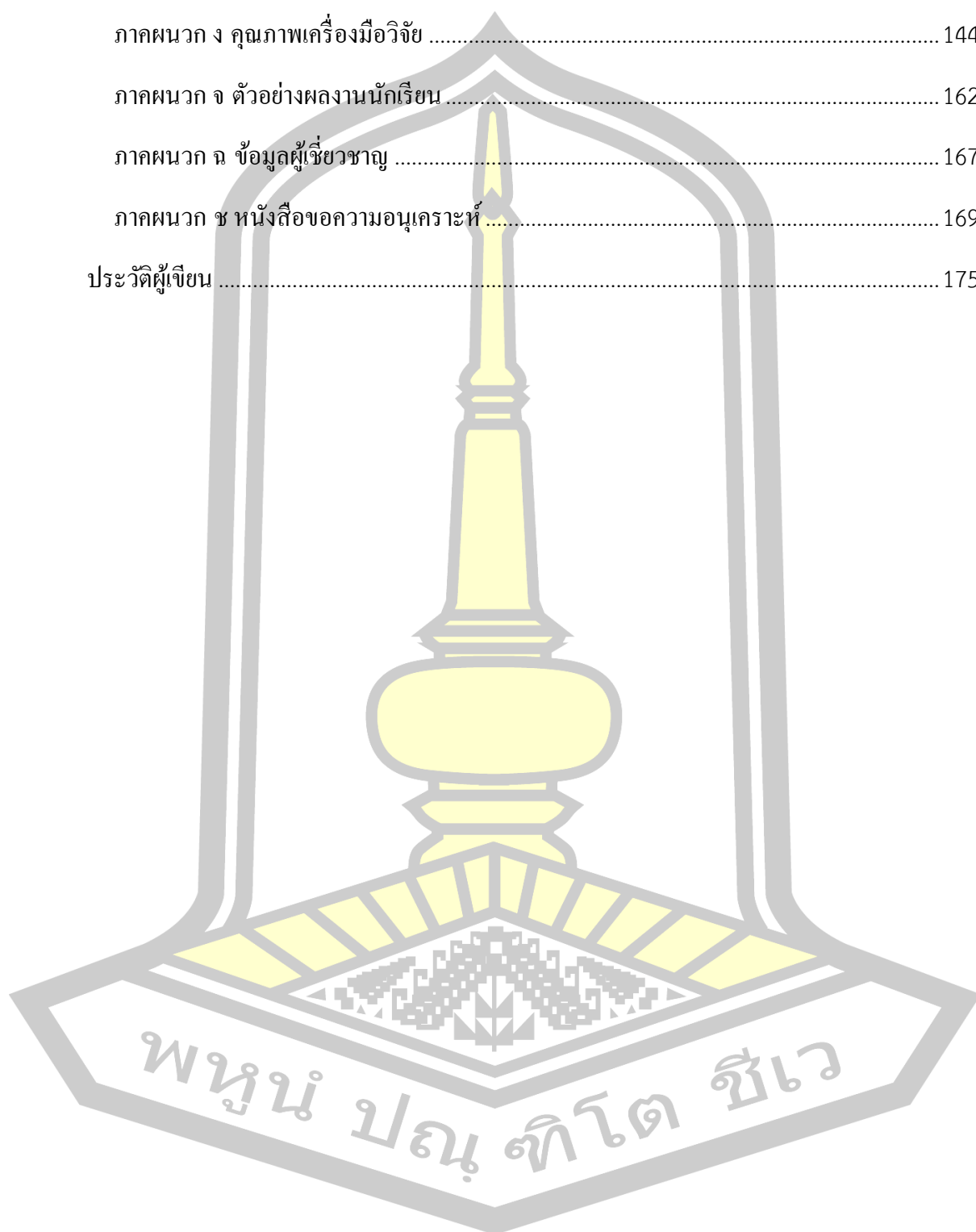
พูน ปณ จิตโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ฌ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพประกอบ	ท
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551	9
การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC	17
เอกสารที่เกี่ยวกับวรรณกรรมท้องถิ่น	33
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ	38
การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	44
ความพึงพอใจ	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55

กรอบแนวคิดการวิจัย.....	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	59
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ	60
แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	70
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	80
ความมุ่งหมายของการวิจัย	80
สรุปผลการวิจัย	80
อภิปรายผล.....	82
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	89
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	98
ภาคผนวก ข แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และผลการประเมิน	117
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน ..	122

ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือวิจัย	135
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือวิจัย	144
ภาคผนวก จ ตัวอย่างผลงานนักเรียน	162
ภาคผนวก ฉ ข้อมูลผู้เชี่ยวชาญ	167
ภาคผนวก ช หนังสือขอความอนุเคราะห์	169
ประวัติผู้เขียน	175

สารบัญตาราง

หน้า

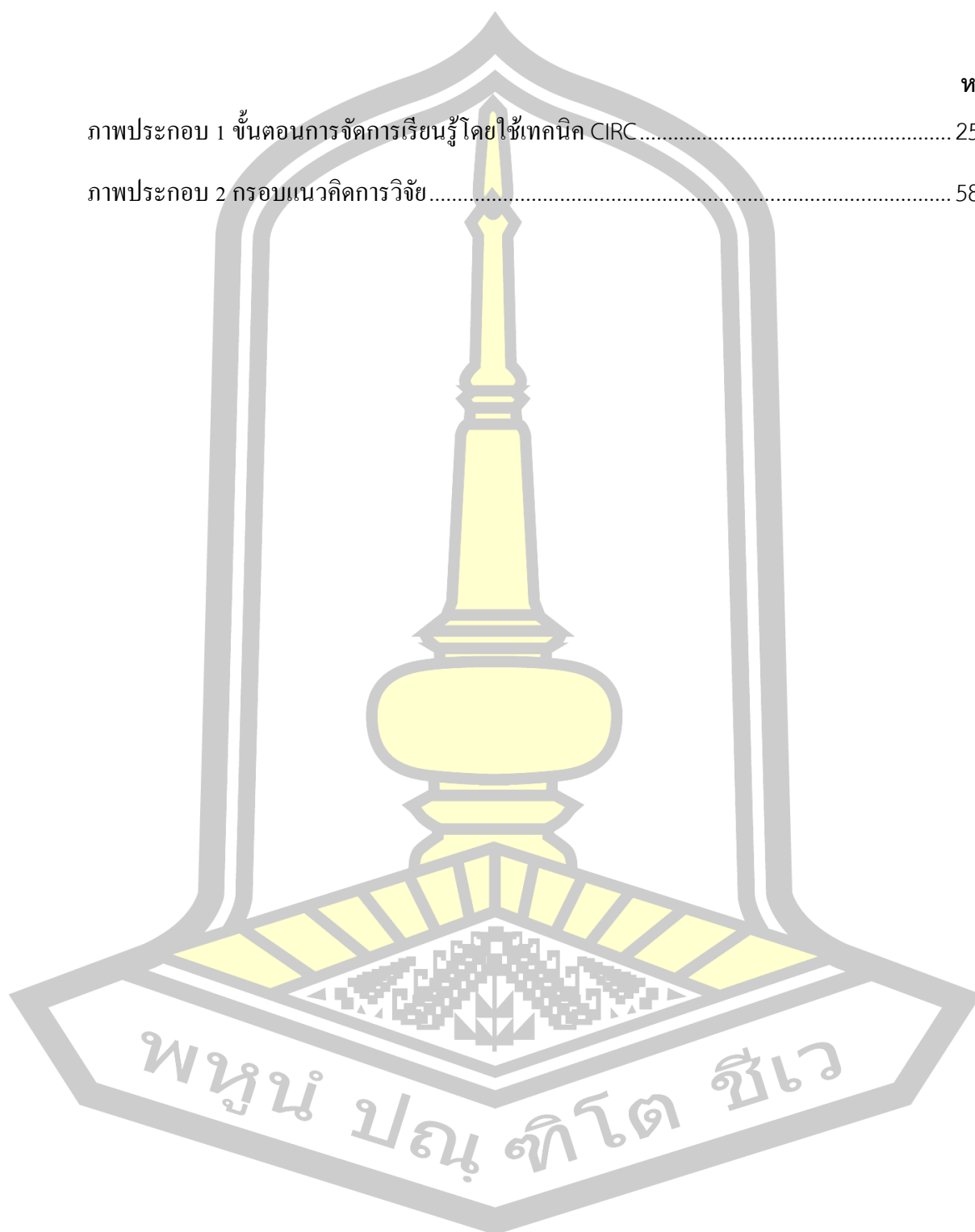
ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 การอ่านมาตรฐาน ท 1.1.....	14
ตาราง 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	61
ตาราง 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้กับเกณฑ์การวัด ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ	65
ตาราง 4 แสดงแบบแผนการวิจัยแบบ Experimental Design (One-Group Pretest-Posttest Design).....	69
ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบบรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75.....	77
ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบบรรณกรรมท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนกับหลังเรียน	77
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้ ..	78
ตาราง 8 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความจากบรรณกรรมท้องถิ่นโดยการ จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.120	
ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.....	136
ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ	140
ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อความสอดคล้องของแบบสอบถามความ พึงพอใจ.....	145

ตาราง 12 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2	146
ตาราง 13 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4	148
ตาราง 14 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6	150
ตาราง 15 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8	152
ตาราง 16 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-10	154
ตาราง 17 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11-12	156
ตาราง 18 สรุปคะแนนการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 1-12	158
ตาราง 19 คะแนนวัดความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน	160
ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน	161

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC	25
ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย	58

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยแสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติ ที่ก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของคนในชาติ ภาษาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันระหว่างคนในสังคมเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีต่อกันบนพื้นฐานการอยู่ร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยอันสงบสุข และยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถของตัวบุคคล ภาษาช่วยให้คน รู้จักคิดและแสดงออกของความคิดช่วยให้เกิดการพัฒนามนุษย์ใช้ภาษาในการเรียนรู้และแสวงหา ความรู้ผู้เรียนควรมีทักษะในการใช้ภาษาทั้ง 5 ด้าน คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การพูด หลักการใช้ภาษา วรรณคดีและวรรณกรรมจะเป็นพื้นฐานที่จะช่วยส่งเสริมให้รู้จักคิด รู้จักสังเกตภาษา ของตนเองที่ใช้กันอยู่ในครอบครัว ในสังคม และในวงการอื่นทั่วประเทศความสามารถทางภาษาเป็น สิ่งที่สำคัญมาก เพราะช่วยให้ติดต่อสื่อสารเรื่องธุรกิจการค้าและเรื่องส่วนตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาทั้งทักษะในการรับสาร และทักษะในการส่งสาร จะเป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดี (สุจริต เพียรชอบ, 2554 : 61) ดังนั้น ในการใช้ภาษาไทยจึงเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝน ทั้งในด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด เพื่อนำไปปฏิบัติใช้ได้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะด้านการอ่าน เป็นพื้นฐานของความสำเร็จในหลากหลายด้านในระบบการศึกษา เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาความคิดอันเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ของมนุษย์ และยังมีส่วนสำคัญอย่างมากในความสำเร็จของปัจเจกบุคคลและประเทศชาติ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งมุ่งพัฒนาให้คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบเต็มไปด้วยความรู้และความสามารถ จึงได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนซึ่งเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านการอ่าน คือ มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่เรียน ใฝ่ศึกษา รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า ดังนั้น จึงได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการอ่านจับใจความไว้ว่า ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตมารยาท และมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าของสิ่งที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การอ่านจับใจความ เป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างมากในการใช้ชีวิตประจำวัน เพราะจะช่วยให้สามารถเพิ่มพูนความรู้ โดยอ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้

แต่ง เพื่อค้นหาเนื้อหาสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจ สาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม ดังที่ จีรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ (2556 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า “การอ่านมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยทำให้ผู้อ่านเข้าใจถึงสภาพสังคมและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ส่งเสริมให้ผู้อ่านมีการพัฒนาการเรียนรู้ พัฒนาความคิด และการสรุปข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เกิดความเข้าใจสังคม และรู้จักรูปแบบของสารประเภทต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้อง จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ (2556 : 7) ที่ได้กล่าวเกี่ยวกับ ความสำคัญของการอ่านจับใจความว่าเป็นการอ่านในระดับเบื้องต้น แล้วผู้อ่านสามารถสรุปสาระสำคัญและถ่ายทอดเรื่องราวที่อ่านต่อได้ ซึ่งการอ่านจับใจความต้องได้รับการฝึกฝนจากการอ่านสารประเภทต่าง ๆ จนเกิดเป็นความเข้าใจในสารที่อ่าน โดยความเข้าใจในการอ่านทั่วไปนั้น แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เข้าใจองค์ความรู้ความเข้าใจ และอารมณ์ซึ่งทั้ง 3 สิ่งนี้ล้วนเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ผู้อ่านจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝน จนเกิดเป็นนิสัยรักการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ แวมมยุรา เหมือนนิล (2556 : 17) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นการเข้าใจเรื่องที่อ่านอันดับต้น และพื้นฐานที่สำคัญมาก สำหรับการอ่านระดับสูงต่อไป เช่น ถ้านักเรียนอ่านจับใจความเรื่องที่อ่านไม่ได้ก็คงไม่สามารถอ่าน เพื่อพิจารณาว่าเรื่องนั้นดีหรือไม่ดีได้เลย

แม้ว่าการอ่านจับใจความจะมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของคนไทยเพียงใดก็ตาม เมื่อพิจารณาข้อมูลที่ชี้ชัดว่าความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรจะเป็น เห็นได้จากการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของโรงเรียนกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2563-2565 พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศร้อยละ 66.02, 45.15, 59.36 ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติจากปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยที่ลดลง และในปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่าค่าเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้นแต่ในทุกปีการศึกษาจะสังเกตเห็นว่า สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 มีสัดส่วนคะแนนเฉลี่ยที่ต่ำกว่า สาระที่ 2 มาตรฐาน ท 2.1 การเขียน สาระที่ 3 มาตรฐาน ท 3.1 การฟัง การดู และการพูด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนขาดทักษะพื้นฐานในการอ่าน สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งเป็นสาระที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นระยะเวลาร่วม 2 ปี ประสบปัญหาจากการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบความสามารถในด้านการอ่านและการเขียน พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ไม่ชอบการอ่านหนังสือ อ่านเนื้อเรื่องได้แต่เผชิญกับปัญหาการอ่านแล้วไม่เข้าใจเนื้อหาที่แท้จริง ไม่เข้าใจความหมาย

ลำดับเนื้อหาเหตุการณ์ไม่ต่อเนื่อง นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่านไม่ได้ และไม่สามารถสรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ตรงประเด็น รวมไปถึงการไม่รู้วิธีการอ่านจับใจความที่ถูกต้อง และใช้วิธีการคัดลอกข้อความจากเนื้อเรื่อง ไม่สามารถสรุปเป็นภาษาของตนเองได้ ปัญหาดังกล่าวจึงเป็นปัญหาปัญหาสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพราะหากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความอยู่ในระดับต่ำจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนและส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย และรายวิชาอื่น ๆ ต่ำลงไปอีกด้วย ดังนั้นครูผู้สอนต้องมีบทบาทในการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและมีหน้าที่ส่งเสริม โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาข้อบกพร่องให้ดีขึ้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะนั้น หากผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความเป็นพื้นฐานที่ดีแล้วนั้นจะส่งผลให้ผู้เรียนก่อเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่านและสามารถต่อยอดไปสู่การอ่านระดับที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบวิธีการสอนอ่านที่สามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการอ่านจับใจความให้สูงขึ้นซึ่งก็คือ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC (CIRC : Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงาน โดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนในการทำงานร่วมกัน มีการแบ่งความรับผิดชอบชัดเจนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานตามเป้าหมายได้สำเร็จ ทิศนา ขัมมณี (2546 : 70) กล่าวว่า รูปแบบ CIRC เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วย 3 กิจกรรมหลัก คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และบูรณาการกับการเรียน ซึ่งในการสอนอ่านให้เกิดผลที่ดีนั้นจะต้องเป็นไปตามลำดับขั้นตอน และมีการ ร่วมมือกันภายในกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและประสบการณ์เพื่อสร้างความเข้าใจ อีกทั้งยัง กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ได้มากขึ้น (ทิศนา ขัมมณี, 2552 : 266-267 ; สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2555 : 170-175) การที่สมาชิกต้องช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จและต้องพยายามหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและเพื่อนสมาชิก ย่อมจะส่งผลให้นักเรียนแต่ละคนมีความรู้สึกว่าตนเองเป็นบุคคลที่มีคุณค่าต่อสังคมมากขึ้น การจัด การเรียนรู้แบบ CIRC จำแนกได้เป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) เตรียมความพร้อม 2) การนำเสนอ 3) จัดกิจกรรมกลุ่ม และ 4) สรุปและประเมินผลการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีการเน้นย้ำให้มีการปลูกฝังเกี่ยวกับวัฒนธรรม ภูมิปัญญา อันเป็นสมบัติของชาติ ดังความว่า “ภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 1) ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา วรรณศิลป์และ

วรรณกรรมท้องถิ่น ที่สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในวิจัยครั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหาเรื่องที่น่าสนใจใจความ เพื่อนำข้อมูลมาบูรณาการกับการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีการพัฒนาการอ่านจับใจความที่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังสามารถนำการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เข้าไปใช้ร่วมได้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เป็นเพียงวิธีการในการหาใจความของเรื่อง หากจะใช้สื่อที่เป็นเนื้อหาการแบบเดิม ๆ ดำเนินเรื่องไม่สนุกสนาน อาจส่งผลให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย รู้สึกไม่อยากอ่าน ผู้วิจัยจึงสนใจนำวรรณกรรมท้องถิ่นมาเป็นสื่อในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งวรรณกรรมท้องถิ่นเป็นงานเขียนที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวบ้านซึ่งถูกถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง เป็นการสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่มาของชุมชน หรือสถานที่ต่าง ๆ สอดแทรกเนื้อหาความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณี สอดคล้องพรรณณันท์ ละอองผล (2546, น. 46) ได้กล่าวถึง เรื่องการนำภูมิปัญญาและวรรณกรรมท้องถิ่นมาจัดการเรียนการสอนภาษาไทยว่า สามารถทำได้หลายรูปแบบและนำมาใช้พัฒนาได้ทุกทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการดูสามารถใช้ฝึกทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน และในระดับวิจาร์ณญาณ เช่น การฝึกทักษะ การอ่านอาจใช้ภูมิปัญญาด้านวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี นิทาน ตำนาน ความเชื่อในท้องถิ่นหรือแม้กระทั่งการใช้สมุนไพรเพื่อรักษาโรคมาจัดทำเป็นบทอ่านในลักษณะของสื่อการอ่าน ให้นักเรียนฝึกจับใจความสำคัญจากการอ่าน ให้อ่านแล้วตอบคำถาม เป็นต้น จากการศึกษางานวิจัย พบว่าสามารถนำข้อมูลวรรณกรรมท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อแก้ปัญหาการอ่านได้

ดังนั้น จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่นที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นอยู่ วิถีการดำเนินชีวิตในสมัยนั้นๆ มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน และเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งการจัดการเรียนรู้นี้จะส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความให้มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในด้านการศึกษารับรู้ผลตามที่หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานกำหนด และเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนรู้ของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อกาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น
2. ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาผู้เรียนและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการอ่านจับใจความสำคัญประกอบวรรณคดีท้องถิ่น
3. เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายสำหรับโรงเรียนที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นไปตามความถูกต้องเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร
ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรรณศึกษา อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 4 ห้อง รวม 120 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนกรรณศึกษา อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) มี 2 ตัวแปร ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้
3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การอ่านจับใจความโดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่น ประกอบในการอ่านและการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 1 มาตรฐานการเรียนรู้ ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน แผนการจัดการเรียนรู้จำนวนทั้งหมด 12 เรื่อง เรื่องละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ดังนี้

เรื่องที่ 1	นิทาน เรื่อง สิ้นไซ
เรื่องที่ 2	นิทานก้อม
เรื่องที่ 3	เพลงก้อมลูก
เรื่องที่ 4	เพลงพื้นบ้านอีสาน
เรื่องที่ 5	คำสุขวัญหรือคำผูกแขน
เรื่องที่ 6	บทสวดชวนเด็ก
เรื่องที่ 7	กาพย์ เรื่อง เชื่งบังไฟ
เรื่องที่ 8	กาพย์ เรื่อง เชื่งนางแมว
เรื่องที่ 9	วรรณกรรมคำสอน เรื่อง ปุสสอนหลาน
เรื่องที่ 10	วรรณกรรมคำสอน เรื่อง ย่าสอนหลาน
เรื่องที่ 11	นิทานตลก เรื่อง โตงโตย
เรื่องที่ 12	นิทานตลก เรื่อง ทำวผาแดงนางไอ่

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย
- ดำเนินการในการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

พูน ปณ จิตโต ชีเว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC หมายถึง เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงาน โดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในการทำงานร่วมกัน มีการแบ่งความรับผิดชอบชัดเจนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานตามเป้าหมายได้สำเร็จ โดยมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการสอน ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ แล้วแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถ โดยแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ผู้สอนชี้แนะวิธีการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อความเข้าใจในการเรียนรู้ก่อนเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน นำเข้าสู่บทเรียน ชี้แจงถึงปัญหาที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจ ผู้สอนแนะนำแหล่งในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และมอบหมายงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติอย่างละเอียด

ขั้นที่ 3 ขั้นการร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบ ผู้เรียนนำเสนอผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและผู้เรียนกลุ่มอื่นซักถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและการประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากนั้นพิจารณาและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

2. วรรณกรรมท้องถิ่น หมายถึง งานเขียนที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวบ้านภาคอีสาน เช่น นิทานพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก คำส่อขวัญ สุภาษิต กาพย์ เป็นต้น ซึ่งวรรณกรรมท้องถิ่นถูกถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง หรือที่เรียกว่า วรรณกรรมมุขปาฐะ เป็นการสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ที่มาของชุมชนอีสาน หรือสถานที่ต่าง ๆ สอดแทรกเนื้อหาความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณี ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วรรณกรรมท้องถิ่นจำนวน 12 เรื่อง ซึ่งเป็นวรรณกรรมท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับภาคอีสาน

3. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC จากวรรณกรรมท้องถิ่น หมายถึง เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถที่แตกต่างกัน ประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยการให้นักเรียนได้ร่วมฝึกการอ่านจับใจความ อ่านออกเสียง การสะกดคำ การอ่านคำยาก จากวรรณกรรมท้องถิ่น เช่น นิทานพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก คำส่อขวัญ สุภาษิต กาพย์ เป็นต้น โดยปฏิบัติการอ่านเป็นกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการสอน ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ แล้วแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถ โดยแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ผู้สอนชี้แนะวิธีการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อความเข้าใจในการเรียนรู้ก่อนเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน นำเข้าสู่บทเรียน ชี้แจงถึงเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ นักเรียนรับรู้และเข้าใจ ผู้สอนแนะนำแหล่งในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และมอบหมายงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติอย่างละเอียด

ขั้นที่ 3 ขั้นการร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมมือช่วยเหลือกันในการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และทัศนคติซึ่งกันและกันในการเรียนและมีจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน โดยสามารถบอกสาระของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และสามารถนำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นภาษาของตนเองที่เข้าใจง่าย ให้ได้เป็นใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยตอบคำถามจากการทำแบบฝึกหัดที่ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับร่วมกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบ ผู้เรียนนำเสนอผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและผู้เรียนกลุ่มอื่นซักถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและการประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากนั้นพิจารณาและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความรู้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่องที่อ่าน จากวรรณกรรมท้องถิ่น ได้แก่ นิทาน เพลง คำสุขวัญ/คำผูกแขน บทสวดขวัญเด็ก ภาพยี่วรรณกรรม และนิทานตลก วัดจากการทำแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในแง่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งผลให้เกิดความสนใจและชื่นชอบของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ CIRC โดยวัดได้จากการประเมินความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

6. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC หมายถึง การนำผลที่ได้จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 75/75

E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการซึ่งเก็บคะแนนได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์และกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เก็บได้จากคะแนนสอบด้านการอ่านจับใจความหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการทฤษฎีงานวิจัย จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อต่อไปนี้

1. มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ CIRC
3. วรรณกรรมท้องถิ่น
4. ความสามารถในการอ่านจับใจความ
5. การหาประสิทธิภาพ
6. ความพึงพอใจ
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 17) มุ่งพัฒนาผู้เรียน ทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งทางด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาคู่ ต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคน สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1. คำอธิบายรายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ท 15101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 160 ชั่วโมง

ฝึกอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง อธิบายความหมายของคำ ประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยายและการพรรณนา การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ วรรณคดีใน บทเรียน บทความ ประเพณีผูกเสี่ยว พิพิธพันธ์ไดโนเสาร์ อธิบายความหมายโดยนัย แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม เลือกอ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสื่อสาร เขียน แผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด เขียนย่อความ เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ เขียน แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนเรื่องตามจินตนาการ พระมหากษัตริย์ แก่นนคร มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความรู้ ความคิดเห็นและความรู้สึก ตั้งคำถาม ตอบคำถาม วิเคราะห์ความ พูดรายงาน มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด ระบุนิဒและหน้าที่ของคำในประโยค จำแนกส่วนประกอบของประโยค เปรียบเทียบภาษาไทย มาตรฐานและภาษาถิ่น ใช้คำราชาศัพท์ บอกคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย แต่งบทร้อยกรอง ใช้สำนวนได้ถูกต้อง

สรุปเรื่องจากวรรณคดีหรือวรรณกรรมที่อ่าน ระบุนิဒความรู้ ข้อคิดจากการอ่านวรรณคดี และวรรณกรรมที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรม การเล่นเกม ก้านกล้วย การเล่นเกม ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ โดยใช้กระบวนการอ่าน กระบวนการเขียน กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการคิดวิเคราะห์และสรุปความ กระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ กระบวนการสื่อความ กระบวนการแก้ปัญหา การฝึกปฏิบัติ อธิบาย บันทึก การตั้งคำถาม ตอบคำถาม ใช้ทักษะการฟัง การดูและการพูด พูดแสดงความคิดเห็น กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ สื่อสารได้ถูกต้อง รักการเรียนรู้ภาษาไทย เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลขไทย สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต้องเหมาะสม

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด รวม 5 มาตรฐาน 33 ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8

ท 2.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8, ป.5/9

ท 3.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5

ท 4.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4, ป.5/5, ป.5/6, ป.5/7

ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2, ป.5/3, ป.5/4

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล

2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ

3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ การเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้

5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

3. จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตน ตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มี คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ ให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการ ใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช่วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเอง และสังคม

2. ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มา ใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้าน ต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางด้านเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ ด้านการสื่อสาร ด้านการทำงาน ด้านการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

2. ชื่อสัตย์สุจริต

3. มีวินัย

4. ใฝ่เรียนรู้

5. อยู่อย่างพอเพียง

6. มุ่งมั่นในการทำงาน

7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถยังกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตาม บริบทและจุดเน้นของตนเอง

7. มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ การศึกษาขั้นพื้นฐาน สาระภาษาไทยประกอบด้วย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูล สารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาส่วนที่เกี่ยวข้องกับสาระการอ่าน โดยมีการใช้มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็วขึ้น เข้าใจความหมายของคำ
สำนวนโวหาร การบรรยายการพรรณนา การเปรียบเทียบ การใช้บริบท เข้าใจความหมายของถ้อยคำ
สำนวน เนื้อเรื่อง และใช้แหล่งเรียนรู้พัฒนาความสามารถการอ่าน

2. สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น วิเคราะห์ความ ดีความ
สรุปความ หาคำสำคัญในเรื่องที่อ่านและใช้แผนภาพโครงเรื่องหรือแผนภาพความคิดพัฒนา
ความสามารถในการอ่านนำความรู้ความคิดจากการอ่านไปใช้แก้ปัญหา ตัดสิน คัดการณ์ และใช้การ
อ่านเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตน การตรวจสอบความรู้และค้นหาเพิ่มเติม

3. สามารถอ่านในใจและอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้
คล่องและรวดเร็ว ถูกต้องตามลักษณะคำประพันธ์ และอักขรวิธีและจำบทร้อยกรองที่มีคุณค่าทาง
ความคิด และความงดงามทางภาษา สามารถอธิบายความหมายและคุณค่านำไปใช้อ้างอิง เลือกรอ่าน
หนังสือ สารสนเทศทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ตามจุดประสงค์อย่างกว้างขวาง มีมารยาท
การอ่าน และนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1
การอ่านมาตรฐาน ท 1.1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ ถูกต้อง	● การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ ประกอบด้วย
2. อธิบายความหมายของคำ ประโยคและ ข้อความที่เป็นการบรรยาย และการพรรณนา	- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่าน อย่างหลากหลาย	- คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - อักษรย่อและความหมายวรรคตอน - ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย ● การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ
4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น
5. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	- วรรณคดีในบทเรียน - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	● การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำและข้อปฏิบัติตาม เช่น - การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ
7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่าง สม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่าน	● อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
8. มีมารยาทในการอ่าน	- ● มีมารยาทในการอ่าน

จากตารางข้างต้นจะเห็นว่า สาระ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ครอบคลุมเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ปรากฏอยู่ในสาระที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 4 และ 5 ที่มีตัวชี้วัดว่า แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต

8. คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพของผู้เรียนภาษาไทย เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ควรจะสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เป็นอย่างดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 40)

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน
- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ข้อความที่ชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกละความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน
- พุดแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล พุดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพุดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพุด
- สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11
- เข้าใจและเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่น นำข้อคิดจากเรื่องที่อ่านนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานที่กำหนดได้

การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC

1. ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC

มีนักวิชาการได้กล่าวไว้หลากหลาย ดังนี้ สลาบิน (Slavin et al., 1987 : 191) กล่าวว่า เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับสอนการอ่านเขียนและศิลปะทางภาษาซึ่งพัฒนาโดยสลาบิน และสตีเวนส์ คณะอาจารย์มหาวิทยาลัย Johns Hopkins สหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1986 โดยเริ่มจาก ปัญหาการสอนเกี่ยวกับการอ่าน ด้วยวิธีจัดกลุ่มการอ่านที่ใช้อยู่ดั้งเดิม พบว่านักเรียนบางคนใช้เวลากับการเรียนไม่เต็มที่ขณะเข้ากลุ่มการเรียนรู้ภาษาแบบเดิม นักเรียนมีโอกาสฝึกการอ่านแบบออกเสียงน้อย นักเรียนขาดทักษะการอ่านจับประเด็นการพัฒนาทักษะการเขียนของการเรียนแบบดั้งเดิมจะ แยกเรียนส่วนกันกับทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ นักเรียนฝึกการเขียนค่อนข้างน้อย CIRC เสนอวิธีเรียน แบบความร่วมมือ ด้วยการแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ จัดระบบการให้รางวัลหรือยกย่อง ทีมที่ทำกิจกรรมบรรลุเป้าหมายจากการประเมินผลการเรียนของสมาชิกในทีมทุกคนเพิ่มโอกาสและ ระยะเวลาของการฝึกอ่านออกเสียง ฝึกการเขียนมากขึ้นด้วยการจัดการเรียนแบบบูรณาการกับการ เรียนทักษะทางภาษาอื่น ๆ ผู้เรียนที่อยู่ในทีมเดียวกันมีส่วนช่วยสนับสนุนช่วยตรวจสอบแนะนำ เพื่อให้สมาชิกทุกคนบรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน สำหรับการอ่านนักเรียนจะได้รับการสอน ภายในกลุ่มการอ่าน หลังจากนั้นให้แยกออกเป็นทีมเพื่อทำงานตามกิจกรรมตามแบบร่วมมือโดยจับคู่ กันอ่านการทำนายเรื่องที่อ่าน สรุปเรื่องที่อ่านให้เพื่อนอีกคนหนึ่งฟัง ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ฝึก สะกดคำและฝึกการทำงานเป็นทีมให้นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และฝึกทักษะ อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน

สำหรับการเขียน ขึ้นอยู่กับรูปแบบกระบวนการเขียน ใช้รูปแบบเป็นทีมเหมือนการอ่าน โดยนักเรียนจะร่วมกันวางแผน ร่างฉบับ ทบทวนแก้ไข รวบรวม ลำดับเรื่อง และพิมพ์หรือแสดง ผลงานโดยครูจะเป็นผู้แนะนำเกี่ยวกับเรื่อง รูปแบบและกลวิธีในการเรียน

การทดสอบย่อย จะทดสอบต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในทีมมีความพร้อมเสียก่อน รางวัล สำหรับทีม คือ ใบประกาศนียบัตร โดยจะขึ้นอยู่กับค่าเฉลี่ยของสมาชิกในทีมทุกคนที่ได้จากการทำ กิจกรรมต่าง ๆ ในการอ่านและการเขียน

สลาบิน (Slavin, 1995 : 101) กล่าวว่า ในชั้นเรียนทั่วไป ผู้เรียนมักจะแข่งขันเพื่อให้ได้ คะแนนดี เด็กเก่งจะได้รับรางวัล หรือ การชมเชย มีแรงจูงใจในการเรียน ส่วนเด็กอ่อนเป็นผู้แพ้ และ เกิดความคับข้องใจ ส่งผลให้เกิดการอิจฉา และแบ่งพวกกันระหว่างผู้เรียน เพื่อให้การเรียนเป็นการ ช่วยเหลือกัน และลดการแข่งขัน Slavin (1995) พบว่า การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันมา นั่งรวมกันเป็นกลุ่มประมาณ 4-6 คน แล้วช่วยกันเรียนรู้เป็นวิธีที่เหมาะสม ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ ร่วมมือได้รับความนิยมมีผู้นำไปใช้จัดการเรียนการสอน และทำวิจัยเป็นจำนวนมาก มีเรื่องที่พึงระวัง

เมื่อนำการเรียนรู้แบบร่วมมือไปจัดกิจกรรมให้ผู้เรียน เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่ใช่กิจกรรมต่อไป

ครูให้ผู้เรียนนั่งด้วยกันเป็นกลุ่ม และ

- ให้ใบงานให้ผู้เรียนทำ ใครเสร็จก่อน ให้ช่วยเพื่อนที่ยังทำไม่เสร็จ
- ให้งานแต่ละคนทำ อนุญาตให้ถาม หรือตรวจคำตอบกับเพื่อนได้
- ให้งานกลุ่ม มีคนหนึ่งทำเกือบทั้งหมด คนอื่นใส่ชื่อเป็นผู้ทำด้วย
- ให้ต่างคนต่างทำงานของตน

2. ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มีนักวิชาการได้กล่าวไว้หลากหลาย ดังนี้

สลาบิน (Slavin, 1990 : 7) ได้ให้ความหมาย ของการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า หมายถึง วิธีจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกกลุ่มมีความสามารถในการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มจะรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับการมอบหมาย และช่วยเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้ด้วย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน คือ เป้าหมายของกลุ่ม

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994 : 31-37) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันทั้งระดับความสามารถ เพศ และสมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของทั้งส่วนตนและของสมาชิกในกลุ่ม

ดาร์ลีย์ (Daley, 1994) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบของการเรียนที่ช่วยให้เกิดความสำเร็จร่วมกันมีเป้าหมายร่วมกันเป็นการร่วมมือกันทำงานระหว่างสมาชิกทุกคนในกลุ่มมากกว่าการทำงานโดยลำพัง สมาชิกแต่ละคน มีความรับผิดชอบในผลงานซึ่งเป็นเป้าหมายของกลุ่ม

ทรูทแมน และลิชเทินเบิร์ก (Troutman and Lichtenberg, 1995 : 77) ได้ให้ความเห็นว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการสอนวิธีหนึ่งที่มุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในด้านการผลิตโดยการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้นั่งเรียนร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเป็นอิสระในการทำงานเกิดการสนทนาอย่างทั่วถึง นักเรียนมีความสามารถในการอธิบายให้เหตุผลในผลงานของกลุ่มและมีทักษะในกระบวนการกลุ่ม

สลาบิน (Slavin, 1995 : 102) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการให้ผู้เรียนทำงานด้วยกันในกลุ่มย่อยได้เรียนรู้ และรับผลตอบแทนร่วมกัน

จุดมุ่งหมาย	แนวคิด
1. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทุกระดับความสามารถ	• เด็กอ่อนได้เรียนรู้ ได้ตัวอย่าง และมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่เก่งกว่า และเด็กเก่งเรียนรู้ที่จะอดทน และเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล • ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูงขึ้น เมื่อทุกคนทำงานไปสู่เป้าหมายเดียวกัน
2. เพื่อส่งเสริมการช่วยเหลือร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน	• การแข่งขันทำให้เด็กอ่อนหมดกำลังใจ • ในชีวิตจริงต้องการความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
3. เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การเป็นผู้นำ และความสำเร็จ	• การพบความสำเร็จอยู่เสมอจะทำให้เป็นคนมีความเชื่อมั่น กล้าคิด กล้าทำ

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2551) ได้ให้ความหมาย การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC (Cooperative Learning) ว่ากระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการ เรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ไสว พิกขาว (2554 : 193) กล่าวถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มได้รับความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

วิรงรอง ศรีพอง (2557 : 42) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถ

แตกต่างกัน มีการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

จากความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงาน โดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อนในการทำงานร่วมกัน มีการแบ่งความรับผิดชอบชัดเจนและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มสามารถทำงานตามเป้าหมายได้สำเร็จ มีการเพิ่มโอกาสและเวลาฝึกอ่านการอ่านมากขึ้น

3. ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มีนักวิชาการได้กล่าวไว้หลากหลาย ดังนี้

พลศรี กิจเฉลา (2544 : 76-77) กำหนดขั้นตอนการสอน โดยใช้เทคนิค CIRC ไว้ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ประกอบด้วย กำหนดจุดประสงค์ของการทำกิจกรรมร่วมกันอธิบายวิธีการ ทำงานกลุ่มให้กับนักเรียนและแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยละความสามารถ
2. ขั้นสอน ประกอบด้วย นำเข้าสู่บทเรียน โดยนำเสนอความรู้เดิมให้เชื่อมโยงระหว่างมีประสบการณ์เดิมกับความรู้ใหม่
3. ขั้นทำกิจกรรมประกอบด้วย นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนด จับคู่กันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง อภิปรายกลุ่ม และสรุปผลงานกลุ่ม ร่วมกันแต่งเรื่องตอนจบ
4. ขั้นสรุปผล ประกอบด้วย ให้สมาชิกกลุ่มนำเสนอผลงานร่วมกัน อภิปรายแสดงความคิดเห็น ครูช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่พบ นักเรียนแต่ละคนประเมินผลงานของกลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม ครูทดสอบและประเมินผลนักเรียนเป็นรายบุคคล และประกาศผลกลุ่มที่ผ่านการประเมิน

ทิศนา แคมมณี (2553 : 270) เสนอว่า วิธีดำเนินกิจกรรมแบบ CIRC ประกอบด้วย กิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจและการบูรณาการภาษากับการเรียนรู้โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่านนักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน
2. ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้ 90% ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ 80-89 % ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา

3. ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนคำศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องให้อ่านแล้วให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อน

ฟังและช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหาหรือทำนายว่าเรื่องที่อ่านจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น

4. หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำอภิปรายเรื่องที่อ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น

5. นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้คะแนนเป็นทั้งรายบุคคลและทีม

6. นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น

7. นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนรู้การสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่องและช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องและในที่สุดได้ผลงานออกมา

8. นักเรียนได้รับการบ้านโดยให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจและเขียนรายงาน เรื่องที่อ่านเป็นรายบุคคลโดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้านโดยมีแบบฟอร์มให้

ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส (2553 : 70) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC ดังนี้ เทคนิค CIRC หรือการบูรณาการอ่านและการเขียนเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันวิธีการหนึ่ง คิดและออกแบบขึ้นเพื่อใช้ในการสอนอ่านและเขียนเรียงความในรายวิชาศิลปะทางภาษา (Language Arts) ในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC จะต้องเตรียมความพร้อมของผู้เรียนทั้งในบทบาทหน้าที่ บทบาทสมาชิกแต่ละคน รวมถึงการปฏิบัติเพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย ซึ่งครูจำเป็นต้องดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูสอนทักษะในการเรียนแบบร่วมมือกัน จัดกลุ่มนักเรียน บอกวัตถุประสงค์ของบทเรียน บอกวัตถุประสงค์ของการทำงานร่วมกัน

2. ขั้นสอน ครูสอนเนื้อหาครอบคลุมบทเรียนใหม่ด้วยวิธีการที่เหมาะสมแล้วให้งาน

3. ขั้นทำงานกลุ่ม นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มย่อย แต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตน ช่วยกันแก้ปัญหาอภิปรายผลและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อหาคำตอบที่ดีที่สุดมากกว่าดูคำตอบจากครู

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

4.1 ตรวจสอบผลงาน ถ้าเป็นผลงานกลุ่มสมาชิกในกลุ่มเซ็นชื่อในผลงานที่ส่งครู อาจประเมินด้วยการหยิบผลงานกลุ่มขึ้นมาแล้วถามสมาชิกกลุ่มคนใดคนหนึ่งเกี่ยวกับงานชิ้นนั้น และถ้าเป็นงานเดี่ยวครูอาจให้คนใดคนหนึ่งอธิบายวิธีหาคำตอบของเขาที่ได้จากการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่ม

4.2 ครูทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยไม่มีการช่วยเหลือกันและเมื่อครูตรวจผลการสอบแล้วจะคำนวณคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มให้ทราบและถือว่าเป็นคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มด้วย

4.3 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม โดยอภิปรายถึงผลงานของนักเรียน และวิธีการทำงานของนักเรียน รวมถึงวิธีการปรับปรุงการทำงานกลุ่ม

อารมณ์ ใจเที่ยง (2554 : 122-123) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของบทเรียน แล้วจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณไม่เกิน 6 คน ให้มีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน ผู้สอนแนะนำวิธีการทำงาน กลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่ม

2. ขั้นสอน ผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิดวิเคราะห์หาคำตอบ ผู้สอนแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์ ผู้สอนมอบหมายงานที่กลุ่มต้องทำให้ชัดเจน

3. ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับทุกคนร่วมรับผิดชอบร่วมคิดร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรมในขั้นนี้ ครูควรใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ แรงร่วมใจที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น การเล่าเรื่องรอบวง มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด ฯลฯ ผู้สอนสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่มคอยเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยต้องการความช่วยเหลือ

4. ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ผู้เรียนจะรายงานผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและเพื่อนกลุ่มอื่นอาจซักถาม เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคล

5. ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ในขั้นนี้ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้สอนควรช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งในส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

ชนาธิป พรกุล (2554 : 115) การใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน ประกอบด้วย

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้การสอน ทั้งด้านวิชาการ และด้านทักษะความร่วมมือ

2. กำหนดขนาดของกลุ่ม

3. จัดกลุ่มแบบความสามารถ
4. จัดห้องให้สะดวกในการทำงานกลุ่ม
5. จัดทำสื่อให้ผู้เรียนใช้ร่วมกัน หรือใช้รายบุคคล

ขั้นตอนที่ 2 การเตรียมผู้เรียน ประกอบด้วย

6. มอบหมายบทบาทที่ทำให้ต้องพึ่งพาอาศัยกัน และมอบหมายงานให้แต่ละคน

รับผิดชอบ

7. อธิบายงานที่ให้ทำ

8. อธิบายโครงสร้างแรงจูงใจที่ผู้เรียนจะได้รับรางวัล เมื่อทุกคนช่วยเหลือร่วมมือ

กัน

9. บอกวิธีประเมินผลรายบุคคล และกลุ่ม

10. ส่งเสริมความร่วมมือช่วยเหลือกันทำงานกลุ่ม

11. อธิบายเกณฑ์ตัดสินความสำเร็จ

12. แจ้งพฤติกรรมที่คาดหวัง

ขั้นตอนที่ 3 การดูแลและการขัดจังหวะ ประกอบด้วย

13. ดูแลพฤติกรรมของผู้เรียน

14. ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนเมื่อจำเป็น

15. ขัดจังหวะเพื่อสอนทักษะความร่วมมือ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมิน ประกอบด้วย

16. สรุปบทเรียน โดยครู และผู้เรียน

17. ประเมินการเรียนรู้ ทั้งคุณภาพ และปริมาณ

18. ประเมินการทำงานกลุ่ม

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2555 : 192) กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC ไว้ว่า เทคนิค CIRC ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 นำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนโดยการแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบและทบทวนเนื้อหาที่เรียนไปแล้วหรือคำศัพท์เก่า แนะนำเนื้อหาที่เรียนหรือคำศัพท์ใหม่ ตลอดจนอธิบายถึงวิธีการเรียนเกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท

ขั้นตอนที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่มดังนี้

2.1 กิจกรรมพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติตาม ประกอบด้วย

กิจกรรม ฟังอ่านกับเพื่อน การอ่านออกเสียง การให้ความหมายของคำ การสะกดคำ และกิจกรรมการสรุปเรื่อง

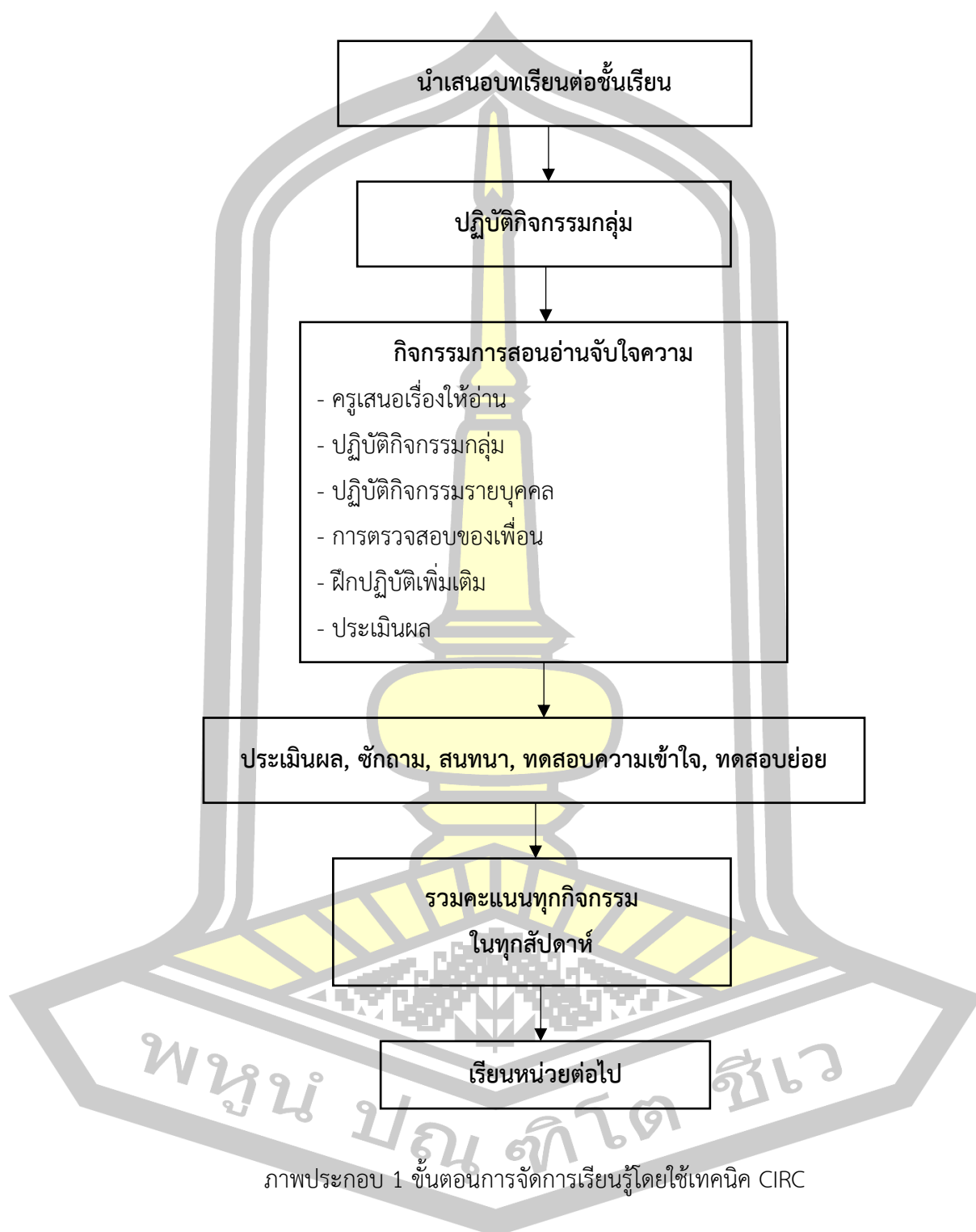
2.2 กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปได้ระยะหนึ่ง ครูจะจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความกับนักเรียนโดยตรง มีขั้นตอนคือครูเสนอเรื่องที่จะให้อ่าน ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล การตรวจสอบจากเพื่อน ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม และประเมินผล

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะทำการวัดและประเมินผลโดยใช้การซักถาม สนทนา การอ่านออกเสียง การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง การทดสอบความเข้าใจของเนื้อเรื่องและในรอบ 1 สัปดาห์ จะนำคะแนนทุกกิจกรรมของนักเรียนทุกคนมารวมเป็นคะแนนของทีม กล่าวคือ ทีมใดที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (super teams) และได้รับเกียรติบัตร และทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับประกาศให้เป็นทีมเก่ง (great teams) และได้รับเกียรติบัตรที่รองลงมา จากขั้นตอนในการสอนแบบ CIRC แสดงได้ดังภาพต่อไปนี้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค CIRC

จากขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการสอน ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ แล้วแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถ โดยแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ผู้สอนชี้แนะวิธีการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อความเข้าใจในการเรียนรู้ก่อนเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน นำเข้าสู่บทเรียน ชี้แจงถึงปัญหาที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ อธิบายวิธีการสอนเนื้อหาให้ครอบคลุม เพื่อให้นักเรียนรับรู้และเข้าใจ ผู้สอนแนะนำแหล่งในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และมอบหมายงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติอย่างละเอียด

ขั้นที่ 3 ขั้นการร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย ร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบ ผู้เรียนนำเสนอผลการทำกลุ่ม ผู้สอนและผู้เรียนกลุ่มอื่นซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและการประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากนั้นพิจารณาและประเมินผล รวมถึงการปรับปรุงการทำงานกลุ่ม

4. องค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน CIRC

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน CIRC

Johnson และ Johnson (1987, อ้างถึงใน ศิริวรรณ อินทร์พ่วง, 2540 : 27-29) การเรียนแบบCIRC นักเรียนจะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นทีมมีองค์ประกอบใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้

1. ทีมการเรียนรู้ (Team Study) ผู้สอนจะเป็นผู้จัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) กลุ่มละ 2 คน แต่ถ้าจำนวนผู้เรียนไม่ลงตัวเป็นคู่ ก็สามารถจัดกลุ่มอ่านกลุ่มละ 3 คนก็ได้ หลังจากที่ผู้สอนจัดผู้เรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่านเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นทีม (Team) ในแต่ละทีมประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่ม รวมกันเป็น 4 คน ประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คน และต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ

2. กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Study Related Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำหลังจากที่ครูได้นำเสนอบทเรียนไปแล้ว กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่

2.1 กิจกรรมการฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ นักเรียนจะต้องฝึก

2.1.1 การหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ยากหรือศัพท์ใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อนให้นักเรียนทุกคนนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะอภิปราย และหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม รวมทั้งสร้างประโยคจาก

2.1.2 การอ่านออกเสียงคำ (Words Out Loud Practice) ครูจะแจกใบงาน คำศัพท์ที่ครูกำหนดให้ ที่มีรายการคำศัพท์ใหม่และศัพท์ยากให้นักเรียนทุกคน นักเรียนจะต้องฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ ได้ถูกต้อง โดยไม่ติดขัดกับคู่ของตน หรือจะอ่านกับเพื่อนร่วมทีมก็ได้

2.1.3 การสะกดคำ (Spelling) การฝึกสะกดคำ นักเรียนอาจจะฝึกกับเพื่อน เป็นคู่หรือจะฝึกกันเป็นทีมก็ได้ โดยให้คนหนึ่งเป็นคนอ่านหรือบอกคำ เพื่อนร่วมทีมหรือคู่ของตนจะ เขียนคำศัพท์ตามที่เพื่อนบอก แล้วเปลี่ยนกันตรวจ กิจกรรมในขั้นนี้ นักเรียนสามารถฝึกได้จนกระทั่งเขียนไม่ผิดเลย

2.2 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง (Direct Instruction in Reading Comprehension) ครูจะเป็นผู้สอนวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจแก่นักเรียนในชั้นนำเสนอบทเรียนเพื่อแนะนำให้นักเรียนสามารถอ่านหาใจความสำคัญ (Main Ideas) เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Casual Relations) และการอ้างอิงจากเรื่องที่อ่าน (Inferences) ไว้ดังนี้

2.3 การอ่านเป็น (Parter Heading) นักเรียนจะต้องอ่านในใจก่อนแล้วจึงฝึกอ่านออกเสียงกับคู่ของคนหรือกับเพื่อนร่วมทีม โดยเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้า ให้คู่หรือเพื่อนร่วมทีมฟัง โดยช่วยกันแก้ไขการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.4 การเล่าเรื่อง (Story Retelling) หลังจากทีนักเรียนอ่านเรื่องจบ นักเรียนต้องช่วยกันเล่าสรุปใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน โดยการใช้คำถามเพื่อแสดงความเข้าใจในการอ่าน

2.5 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) ในระหว่างที่นักเรียนอ่าน นักเรียนจะตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องอ่านไปด้วย

2.6 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Grammar and Story Related Witting) เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องซึ่งเป็นโครงสร้างร้อยเรียง (Story Compart) ที่มีองค์ประกอบของมันเอง อันได้แก่ จาก ตัวละคร สถานที่ และเวลา แนวเรื่องซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ที่เป็นเหตุให้เรื่องดำเนินไป และเป้าหมายของตัวละคร โครงเรื่องซึ่งประกอบด้วยจำนวนตอนว่าเป็นเรื่องตอนเดียวหรือมากกว่าหนึ่ตอน จะอธิบายว่าตัวละครมีเป้าหมายอะไร กระทำอะไรบ้าง และมีผลจาก การกระทำดังกล่าวอย่างไรบ้าง และสุดท้ายคือการปัญหาว่า ตัวละครบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และเรื่องจบแบบใดหลังจากอ่านจบแล้ว นักเรียนก็จะเขียนเรียงความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูให้ อ่านตามแนวคิดของตน ซึ่งตอนจบอาจไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านก็ได้

2.7 การตรวจงานโดยผู้ร่วมทีม (Partier Checking) หลังจากที่นักเรียนทุกคน ทำกิจกรรมในข้อ 2 ครบหมดแล้ว คู่ของตนจะเป็นผู้บันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงาน (Student Assignment Form) เพื่อเป็นการตรวจสอบความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย

3. การอ่านด้วยตนเอง (Independent Reading) หากนักเรียนต้องการทำการอ่าน เพิ่มเติมด้วยตนเอง ก็สามารถทำได้นอกห้องเรียน หรือครูผู้สอนอาจจะมอบหมายให้ผู้เรียนไปอ่าน เป็นการบ้านตอนเย็นทุกวันๆละ 20 นาที โดยเลือกอ่านหนังสือเรื่องที่ตนเองชอบแล้วเขียนรายงาน ครูนก 2 สัปดาห์ โดยมีลายเซ็นของผู้ปกครองรับรอง

4. การทดสอบ (Testing) นักเรียนจะต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้ สะกดคำศัพท์ และอ่านออกเสียงคำศัพท์ในตอนท้ายคาบที่ 2 หรือ 3 หรือเมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน นักเรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคลไม่มีการช่วยเหลือกัน คะแนนที่ แต่ละบุคคลได้จะนำมารวมกับคะแนนการเขียนเรียงความจากเรื่องที่อ่าน คะแนนทั้งหมดที่ได้ นำมารวมกันเป็นคะแนนของทีม

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เมื่อผู้สอนคิดคำนวณ คะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละกลุ่มเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัล เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่ม ที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่ม และครูควรจะต้องชี้ให้นักเรียนทราบคะแนนในคาบเรียนต่อไปพร้อมกับมอบเกียรติบัตรหรือรางวัลชมเชยไปพร้อมๆ กัน สิ่งที่คุณเรียนจะต้องคำนึงถึงในการเรียนโดยวิธี CIRC มี 3 ประการ เช่นเดียวกันกับวิธีสอนแบบอื่นๆ ในการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทกลุ่มแข่งขัน คือ

5.1 รางวัลของกลุ่ม (Team Rewards) ซึ่งได้แก่ เกียรติบัตรที่ครูผู้สอนมอบให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเมื่อทำคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบแต่ละบทรวมกับคะแนนการเขียนเรียงความได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2 โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunities for Success) หมายถึง การที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน เพราะทุกคนต้องช่วยกันทำงาน ผลที่ได้จึงมีค่าและเท่าเทียมกัน

5.3 ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล (Individual Accountability) ได้แก่ ความสำเร็จของแต่ละทีม ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการที่สมาชิกในทีมเข้าใจเนื้อเรื่องที่ครูให้อ่านได้เพียงใด ด้วยเหตุนี้สมาชิกทุกคนจะต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเอง แล้วจึงนำคะแนนมา รวมกันและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987, 13-14 อ้างอิงจาก ไสว พักขาว, 2544 : 193-194) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก (Positive Interdependence)

หมายถึง การที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ ข้อมูลต่าง ๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาทหน้าที่ และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อ สมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัล ผลงาน กลุ่ม โดยเท่าเทียมกัน เช่น ถ้าสมาชิกทุกคนช่วยกันทำให้กลุ่มได้คะแนน 90% แล้วสมาชิกแต่ละคน จะได้คะแนนพิเศษเพิ่มอีก 5 คะแนน เป็นรางวัล เป็นต้น

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมซึ่งกันและกัน (Face To Face Promotive Interaction)

เป็นการติดต่อสัมพันธ์กัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การอธิบายความรู้ให้แก่เพื่อนในกลุ่ม ฟัง เป็นลักษณะสำคัญของการติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรงของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนั้นจึงควรมีการ แลกเปลี่ยนให้ข้อมูลย้อนกลับ เปิดโอกาสให้สมาชิกเสนอแนวความคิดใหม่ ๆ เพื่อเลือกในสิ่งที่ เหมาะสมที่สุด

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability)

ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล เป็นความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ของสมาชิกแต่ละบุคคล โดยมีการช่วยเหลือ ส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความ มั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Group Skills)

ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานกลุ่มย่อย นักเรียนควรได้รับการ 28 ผูกพันทักษะเหล่านี้เสียก่อน เพราะเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบผลสำเร็จ นักเรียนควรได้รับการฝึกทักษะในการสื่อสาร การเป็นผู้นำ การไว้วางใจผู้อื่น การตัดสินใจ การ แก้ปัญหา ครูควรจัดสถานการณ์ที่จะส่งเสริมให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และในปี ค.ศ. 1991 จอห์นสัน และ จอห์นสัน ได้เพิ่มองค์ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้นอีก 1 องค์ประกอบ ได้แก่

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process)

เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผล และปรับปรุงงาน

องค์ประกอบของการเรียนรู้ แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์ประกอบนี้ต่างมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในอันที่จะช่วยให้การเรียนแบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่

จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 122) กล่าวถึง องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไว้ว่าต้องคำนึงถึงองค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มดังต่อไปนี้

1. มีการพึ่งพาอาศัยกัน (Positive Interdependence) หมายถึง สมาชิกในกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกัน มีส่วนรับความสำเร็จร่วมกัน ใช้วัสดุอุปกรณ์ร่วมกัน มีบทบาทหน้าที่ทุกคนทั่วกัน ทุกคนมีความรู้สึกว่าจะสำเร็จได้ต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
2. มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ (Face to Face Promotive Interaction) หมายถึง สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด เช่น แลกเปลี่ยนความคิดเห็น อธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถาม ตอบคำถามกันและกัน ด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน
3. มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน (Individual Accountability) เป็นหน้าที่ของผู้สอนที่จะต้องตรวจสอบว่า สมาชิกทุกคนมีความรับผิดชอบต่องานกลุ่มหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เช่น การสุ่มถามสมาชิกในกลุ่ม สังเกตและบันทึกการทำงานกลุ่มให้ผู้เรียนอธิบาย สิ่งที่ตนเรียนรู้ให้เพื่อนฟัง ทดสอบรายบุคคล เป็นต้น
4. มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interdependence and Small Groups Skills) ผู้เรียนควรได้ฝึกทักษะที่จะช่วยให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จ เช่น ทักษะการสื่อสาร การยอมรับและช่วยเหลือกันการวิจารณ์ความคิดเห็น โดยไม่วิจารณ์บุคคล การแก้ปัญหาความขัดแย้ง การให้ความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่ต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน การทำความรู้จักและไว้วางใจผู้อื่น เป็นต้น
5. มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม (Group Process) สมาชิกต้องรับผิดชอบต่อการทำงานของกลุ่ม ต้องสามารถประเมินการทำงานของกลุ่มได้ว่า ประสพผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใดต้องแก้ไขปัญหานั้นที่ใด และอย่างไร เพื่อให้การทำงานกลุ่มมีประสิทธิภาพดีกว่าเดิมเป็นการฝึก กระบวนการกลุ่มอย่างเป็นกระบวนการ

จากองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สิ่งที่เป็นองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มี 5 องค์ประกอบ คือ การมีปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม มีความเชื่อเหลือพึ่งพากันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบต่อผู้สอน ตรวจสอบความรับผิดชอบของแต่ละคน มีการใช้ทักษะความเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา ยอมรับความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และองค์ประกอบสุดท้ายคือกระบวนการกลุ่ม องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ทั้ง 5 องค์ประกอบ เกิดจากความสัมพันธ์ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นอันดีจนนำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้สำเร็จ

5. ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอน CIRC

จากการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือดังกล่าว เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกันให้สำเร็จ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ไว้ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987 : 27-30) กล่าวถึงประโยชน์ ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ สรุปได้ 9 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของ นักเรียนแล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น
2. นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียนได้รับความเอาใจใส่ และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น
4. นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะครุคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มด้วย
5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตน มีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้น ทุกคนต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ
6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคมมีเพื่อนร่วมกลุ่มและเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง
7. นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้น ก็ต้องมีการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น
8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย
9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2551) เสนอประโยชน์ของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. ช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริงเพราะลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติได้ทำ

กิจกรรมกลุ่มได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทักษะการบริหาร การจัดการการเป็นผู้นำ ผู้ตามและที่สำคัญ เป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียนมากที่สุดวิธีหนึ่ง

3. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนต่อครูต่อสถานศึกษาและต่อสังคม

4. ช่วยลดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียน เพราะนักเรียนทุกคนจะได้ฝึกฝนจนกระทั่งเกิดวินัยในตนเอง นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการยอมรับจากครู จากเพื่อนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดการยอมรับตนเอง เกิดความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ปัญหาทางวินัยจึงลดน้อยลงและหมดไปในที่สุด

5. ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

วันเพ็ญ จันเจริญ (2552 : 119) ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือมีดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกคนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน

2. สมาชิกทุกคนมีโอกาสดิดได้แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำเท่าเทียมกัน

3. เสริมให้มีความช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่ง ภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ร่วมกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณา ร่วมกันเพื่อ ประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาก และวิเคราะห์ และตัดสินใจเลือก

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน อีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ดรรารวรรณ จุลอักษร (2556 : 19) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้ การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสดิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ไฉไล เมืองพระฝาง (2558 : 62) กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้ ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือต่อผู้เรียน มีทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งกันและกันและการทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะการเรียนแบบร่วมมือในห้องเรียนเป็น การฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกันมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักคิดรู้จักแก้ปัญหาซึ่งจะ ทำให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในการช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ที่สร้างความสามัคคีกันในการทำงานกลุ่ม ทั้งของตนเองและของผู้อื่น ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระจายความคิดซึ่งกันและกัน การช่วยเหลือซึ่งกันและกันของสมาชิกใน กลุ่ม จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น ทุกคนมีโอกาสได้คิด พูด แสดงความ คิดเห็น และร่วมมือกันทำงานกลุ่ม ให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกันได้ และช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยของผู้เรียนสูงขึ้น

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมท้องถิ่น

1. ความหมายของวรรณกรรมท้องถิ่น

วรรณกรรมท้องถิ่นถือเป็นภูมิปัญญาที่สำคัญของแต่ละพื้นที่ มีนิยามความหมายที่ แตกต่างกันไป มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของวรรณกรรมท้องถิ่นไว้ ดังนี้

กตัญญู ชูชื่น (2550 : 4) นิยามความหมายของวรรณกรรมท้องถิ่นไว้ว่า เป็นวรรณกรรม พื้นบ้านซึ่งชาวบ้านในแต่ละท้องถิ่นร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อใช้อ่านหรือเล่าสู่กันฟัง รูปแบบการแต่งจะขึ้นอยู่กับความนิยมของแต่ละท้องถิ่น โดยมักจะมีเนื้อเรื่องอิงหลักความเชื่อทาง พระพุทธศาสนา อาจมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นเรื่องเล่าปากต่อปากที่เรียกอีกอย่าง หนึ่งว่า มุขปาฐะก็ได้

ธวัช ปุณโณทก (2560 : 2) ได้ให้ความหมายของวรรณกรรมท้องถิ่น ดังนี้ วรรณกรรมท้องถิ่น หมายถึง งานเขียนทุกประเภทที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นมาและบันทึกอยู่ในกระดาษ ใบลาน หรือแผ่นศิลา ฯลฯ ซึ่งเป็นผลผลิตจากภูมิปัญญาของนักปราชญ์พื้นบ้านที่สร้างสรรค์ขึ้นมาใน รูปแบบต่าง ๆ อันได้แก่ เพลง ภาษิต เรื่องเล่า นิทาน ตำนาน และข้อเขียน เพื่อสนองความต้องการ ของคนในสังคมทางด้านความบันเทิงและการเสนอสาระความรู้อื่น ๆ โดยเฉพาะการสอดแทรกคติ สอนใจ

สุรชัยนุกูล นุ่มภูบาล และคณะ (2561 : 13) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวรรณกรรม ท้องถิ่นไว้ว่า วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นวรรณกรรมมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษรหรือมีการบันทึกใน กระดาษ เรียกว่า สมุดไทย วรรณกรรมเหล่านี้ปรากฏอยู่ในท้องถิ่นภาคต่าง ๆ ของไทย โดยคนใน

ท้องถิ่นเป็นผู้สร้างสรรค์ขึ้นมา รูปแบบฉันทลักษณ์ส่วนใหญ่เป็นไปตามความนิยมของท้องถิ่นภาษาที่ใช้จึงเป็นภาษาของท้องถิ่นนั้นๆ จึงถือว่าวรรณกรรมท้องถิ่นเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญ

ภัทรสุดา นาคสุข (2565 : 74) ได้ให้ความหมาย วรรณกรรมท้องถิ่นว่า วรรณกรรมท้องถิ่น เรื่องราวที่สร้างขึ้นโดยคนในท้องถิ่น เพื่อใช้อ่าน หรือเล่าสู่กันฟังในรูปแบบวรรณกรรมลายลักษณ์และวรรณกรรมมุขปาฐะ ภาษาและฉันทลักษณ์ที่ใช้ในการแต่งขึ้นอยู่กับความนิยมของท้องถิ่น มีลักษณะแตกต่างจากวรรณกรรมแบบฉบับ และมีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับหลักความเชื่อทางศาสนา และแสดงถึงเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่น

จากความหมายของการอ่านจับใจความข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า งานเขียนที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวบ้านซึ่งถูกถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง หรือที่เรียกว่า วรรณกรรมมุขปาฐะ เป็นการสะท้อนวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ที่มาของชุมชน หรือสถานที่ต่าง ๆ สอดแทรกเนื้อหาความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณี

2. ความสำคัญของวรรณกรรมท้องถิ่น

วรรณกรรมท้องถิ่น ถือเป็นงานประพันธ์ที่มีคุณค่า เป็นสิ่งที่ช่วยแสดงให้เห็นถึงความเป็นมา การดำรงอยู่ของผู้คนแต่ละชุมชนในอดีต และมีความสำคัญอย่างมากตามที่นักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล (2555 : 13-14) เสนอว่า ความสำคัญของวรรณกรรมท้องถิ่นเกิดจากปัจจัยสำคัญ คือ ผู้แต่งซึ่งถ่ายทอดแนวคิดและภูมิปัญญาในท้องถิ่นของตนลงในวรรณกรรม สามารถสรุปความสำคัญของวรรณกรรมท้องถิ่นได้ ดังนี้

1. สะท้อนวัฒนธรรมท้องถิ่น วรรณกรรมท้องถิ่นเปรียบเหมือนกระจกสะท้อนวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นซึ่งผู้แต่งเรียบเรียงเรื่องราวอย่างบรรจงถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านทางภาษามีคุณค่าต่อผู้อ่าน ผู้ฟัง รวมไปถึงผู้ศึกษาวรรณกรรม หรืออาจกล่าวได้ว่า วรรณกรรม ท้องถิ่นช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจวัฒนธรรมประจำถิ่นและช่วยให้ผู้อ่าน ผู้ฟังตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมซึ่งถือเป็นรากฐานสำคัญของท้องถิ่น

2. สะท้อนความนึกคิดของคนในท้องถิ่นวรรณกรรมท้องถิ่นคือ วรรณกรรมที่สร้างสรรค์โดยคนในท้องถิ่นนั้น วรรณกรรมที่เกิดขึ้นจึงแสดงให้เห็นถึงความคิดและประสบการณ์ในชีวิตของผู้แต่งอาจสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น ความเชื่อในท้องถิ่น หรือความนึกคิดที่เป็นประโยชน์ต่อคนในท้องถิ่นหรือผู้อ่านผู้ฟัง

3. สะท้อนเรื่องราวทางประวัติศาสตร์วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นเครื่องบันทึกข้อมูลหลักฐาน ทางประวัติศาสตร์สะท้อนให้ผู้อ่านเห็นภาพของท้องถิ่นในอดีตได้ชัดเจนขึ้น และวรรณกรรมท้องถิ่นบางเรื่องยังเป็นเครื่องพิสูจน์ความเกี่ยวพันทางประวัติศาสตร์ระหว่างท้องถิ่นหรือประเทศใกล้เคียง

4. เป็นมรดกทางภาษาวรรณกรรมท้องถิ่นเป็นมรดกทางภาษา ซึ่งใช้เป็นแหล่งศึกษา หาความรู้ของคนในท้องถิ่นรวมทั้งยังเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญในการศึกษาตัวอักษรภาษาถิ่นและพัฒนาการของตัวอักษรสามารถกล่าวได้ว่า วรรณกรรมท้องถิ่นเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยแสดง ให้เห็นถึงความคิด ความเชื่อวัฒนธรรม ตลอดจนความเป็นมาของภาษาถิ่นและเรื่องราวทาง ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่นช่วยให้คนในปัจจุบัน สามารถเห็นภาพเรียนรู้ และเข้าใจเรื่องราวในอดีตได้เป็นอย่างดี

ธวัช ปุณโณทก (2560 : 9) ได้อธิบายเกี่ยวกับคุณค่าของวรรณกรรมท้องถิ่นไว้ ดังนี้ ในอดีตวัดเป็นแหล่งรวมความรู้และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่น ชาวไทยทุกภาคจะสามารถเรียนรู้วรรณกรรม ได้จากการละเล่นหรือการแสดงพื้นบ้านในเขตบริเวณวัด วรรณกรรมท้องถิ่นจึงมีอิทธิพลต่อสังคม และคุณค่าของวิถีชีวิต โดยแบ่งออกเป็น คุณค่าต่อศิลปะการแสดงพื้นบ้าน คุณค่าต่อความเป็นมา ของชุมชน และเป็นสื่อกลางในการจูงใจให้ชาวบ้านไปวัด เป็นต้น

ภัทรสุดา นาคสุข (2565 : 62) กล่าวว่า วรรณกรรมท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับคนทุกยุคทุกสมัย เพราะนอกจากวรรณกรรมท้องถิ่นจะมีเรื่องราวที่สร้างความบันเทิงใจให้แก่ผู้อ่านแล้ว วรรณกรรมท้องถิ่นยังสะท้อนวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ความเชื่อของผู้คน เป็นแหล่งรวมวัฒนธรรมที่คนไทย รุ่นหลังจะสามารถเรียนรู้ได้จากการอ่านวรรณกรรมที่สะท้อนวัฒนธรรม ขบขัน ธรรมเนียม ออกมาอย่างเด่นชัด

สรุปได้ว่า วรรณกรรมท้องถิ่นมีความสำคัญอย่างมาก เป็นมรดกทางภาษาที่เป็นเครื่องมือสะท้อนภาพสังคม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ และภูมิปัญญาของมนุษย์ในอดีต นอกจากวรรณกรรมท้องถิ่นจะสร้าง ความบันเทิง และแง่คิดมุมของชีวิต ยังสามารถนำความรู้มาส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน

3. ประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่น

วรรณกรรมท้องถิ่นมีหลากหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่เลือกใช้นักวิชาการที่กล่าวถึงการแบ่งประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่น ได้แก่

ทัศนีย์ ทานตวนิช (2523 : 6) ได้จำแนกประเภทของวรรณกรรมไว้ ดังนี้

1. วรรณกรรมปากเปล่าหรือข้อมูลปากเปล่า ซึ่งเรียกว่า วรรณกรรมมุขปาฐะ หมายถึง ข้อมูลประเภทต่าง ๆ เช่น นิทาน เพลง สุภาษิต ฯลฯ ที่ไม่ได้บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรแต่ยังคงอยู่ และถือปฏิบัติกันมาจนถึงปัจจุบัน โดยอาศัยการบอกเล่าสืบต่อกันมาจากปากต่อปาก ข้อมูลปากเปล่าจึงมีความผิดเพี้ยนไปจากแก่นเรื่องเดิม

2. วรรณกรรมลายลักษณ์ หรือข้อมูลที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งเรียกว่า วรรณกรรมลายลักษณ์ เป็นข้อมูลที่ได้รับจารึกหรือบันทึกไว้เป็นภาษาเขียน

กตัญญู ชูชื่น (2550 : 6) แบ่งประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่นออกเป็น 2 ลักษณะพิจารณา จากวิธีการสืบทอดและลักษณะของเนื้อหา ดังนี้

1. วรรณกรรมท้องถิ่นแบ่งตามวิธีการสืบทอด สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1 วรรณกรรมมุขปาฐะ หมายถึงวรรณกรรมที่สืบทอดต่อกันผ่านทางการเล่าสู่กันแบบ ปาก ต่อปากอาศัยการจดจำต่อ ๆ กันมาโดยไม่มีการจดบันทึก เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงพื้นบ้านสุภาสิต คำคม นิทานพื้นบ้าน เป็นต้น

1.2 วรรณกรรมลายลักษณ์อักษร หมายถึง วรรณกรรมที่มีการจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เนื่องจากเป็นเรื่องราวที่จดจำได้ยากมักเก็บรวบรวมไว้ที่วัด เช่น คำสวดชัย ตำรายา ตำราสมุนไพร ตำราโหราศาสตร์ เป็นต้น

2. วรรณกรรมท้องถิ่นแบ่งตามลักษณะของเนื้อหา สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

2.1 วรรณกรรมศาสนา หมายถึง วรรณกรรมท้องถิ่นที่กล่าวถึงคำสอนของพระเพณี และพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับศาสนา เรื่องราวทางศาสนาอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คติธรรม เช่น คติความเชื่อเรื่องผี (บรรพบุรุษ) พิธีกรรมตามแบบลัทธิพราหมณ์ เป็นต้น

2.2 วรรณกรรมชาวบ้าน หมายถึง วรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวบ้านมักมีลักษณะเป็นมุขปาฐะอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คติโลก เช่น เพลงกล่อมเด็ก เพลงพื้นบ้าน เป็นต้น

จรรยาบรรณ เทพศรีเมือง (2560 : 12) ได้อธิบายเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของวรรณกรรม ท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1. วรรณกรรมประเภทร้อยแก้วแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1 สารคดี (Non Fiction) คือ วรรณกรรมที่มีเนื้อหาสาระที่มุ่งให้ความรู้ ความคิด ความจริงบางประการแก่ผู้อ่าน อาจเป็นงานเขียนเชิงอธิบาย วิเคราะห์เชิงแนะนำ สั่งสอน ผู้อ่านอาจได้รับความบันเทิงจากการอ่านด้วยแต่เป็นความบันเทิงด้านภูมิปัญญา สารคดีอาจแบ่งเป็นประเภทย่อย ๆ ได้ดังนี้

1.1.1 ความเรียง (Essay) เป็นงานเขียนถ่ายทอดความรู้ ความคิด ซึ่งได้จากประสบการณ์หรือการค้นคว้า ให้แง่คิดเชิงปรัชญาเกี่ยวกับโลกและชีวิต

1.1.2 บทความ (Article) เป็นงานเขียนที่แสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือความรู้สึกของผู้เขียนต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดำรงชีวิตอยู่

1.1.3 สารคดีท่องเที่ยว (Travelogue) เป็นงานเขียนที่ถ่ายทอดประสบการณ์จากการท่องเที่ยวสู่ผู้อ่าน โดยมุ่งที่จะให้ความรู้แก่ผู้อ่านและความเพลิดเพลินด้วย

1.1.4 สารคดีชีวประวัติ (Biography) เป็นงานเขียนที่กล่าวถึงชีวประวัติของมนุษย์ที่น่าสนใจและเป็นบทเรียนแก่ผู้อ่าน

1.1.5 อนุทิน (Diary) เป็นการจดบันทึกประจำวันเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตพร้อมความคิดเห็นของผู้จดบันทึก

1.1.6 จดหมายเหตุ (Archive) เป็นบันทึกสำคัญทางประวัติศาสตร์ของหน่วยงาน ส่วนราชการหรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักฐานเชิงประวัตินิติเหตุการณ์ของชาติ

1.2 บันเทิงคดี (Fiction) หรือเรื่องสมมุติ เป็นงานเขียนที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินเป็นหลักส่วนในเรื่องของความรู้นั้นมีความสำคัญรองลงมา โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ความสนุกเพลิดเพลิน พร้อมทั้งแฝงข้อคิด คติสอนใจแก่ผู้อ่าน

1.2.1 นวนิยาย (Novel) เป็นการผูกเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตและพฤติกรรมของมนุษย์ในลักษณะที่มีความสมจริงและอาจเกิดขึ้นในชีวิตจริง ในลักษณะการจำลองชีวิตของสังคมส่วนใดส่วนหนึ่ง

1.2.2 เรื่องสั้น (Short Story) เป็นงานเขียนที่มีลักษณะเดียวกับนวนิยาย แต่มีขนาดสั้นกว่า จะเสนอพฤติกรรมหรือเหตุการณ์มามุมใดมุมหนึ่งของชีวิต หรือเหตุการณ์หนึ่งหรือช่วงชีวิตหนึ่ง เพื่อให้เกิดความสะเทือนใจแก่ผู้อ่าน

1.2.3 บทละคร (Drama) เป็นงานเขียนที่ผูกเรื่องราวขึ้นจากพฤติกรรมของมนุษย์ เช่นเดียวกับ นวนิยายและเรื่องสั้น แต่มีจุดมุ่งหมายในงานเขียนที่แตกต่างกัน บทละครเขียนขึ้นเพื่อนำไปแสดง ส่วนนวนิยายและเรื่องสั้นเขียนขึ้นเพื่ออ่าน

2. วรรณกรรมประเภทร้อยกรอง แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

2.1 ร้อยกรองตามฉันทลักษณ์เดิม แม้การเขียนร้อยกรองตามฉันทลักษณ์เดิม ประกอบด้วยคำประพันธ์ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย จะยังคงมีอยู่แต่มีขนาดสั้นลง และเน้น “ข้อคิด” หรือ “ความคิด” มากขึ้น ความนิยมในการตกแต่งถ้อยคำด้วยความประณีตบรรจง เพื่อความไพเราะอย่างกวีในยุคเดิมลดลง และมีความสำคัญรองจากความคิด

2.2 ร้อยกรองตามฉันทลักษณ์ที่กำหนดขึ้นใหม่โดยฉันทลักษณ์ที่กำหนดขึ้นใหม่ ส่วนใหญ่จะยึดหลักความเรียบง่าย ชัดเจนและมีกรอบเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้เพื่อสื่อความคิดมากกว่าความไพเราะ

จากประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่นข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วรรณกรรมท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ วรรณกรรมปากเปล่า เป็นวรรณกรรมที่สืบทอดกันผ่านการบอกเล่ากันปากต่อปาก หรือที่เรียกว่า วรรณกรรมมุขปาฐะ และวรรณกรรมลายลักษณ์อักษร ซึ่งเป็นวรรณกรรมที่ถูกบันทึกหรือจารึกไว้ผ่านตัวอักษร ซึ่งในการจัดประเภทของวรรณกรรมท้องถิ่นขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ คือ ลักษณะของวรรณกรรม ลักษณะการสืบทอดวรรณกรรมและลักษณะของเนื้อหาวรรณกรรม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านจับใจความ

1. ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนและเป็นทักษะพื้นฐานในการศึกษาหาความรู้ได้มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

สุปราณี พัดทอง (2555 : 65) กล่าวถึง ความหมายของคำว่าอ่านจับใจความว่า หมายถึงความคิดสำคัญอันเป็นแก่นหรือหัวใจของเรื่องที่ผู้เขียนมุ่งสื่อมาให้อ่านได้รับทราบ ซึ่งอาจเป็นข้อเท็จจริง ความคิดเห็นหรืออย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

กระทรวงศึกษาธิการ (2556 ก : 188) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความหมายถึงการอ่านที่มุ่งค้นหาสาระของเรื่องหรือของหนังสือแต่ละเล่มที่เป็นส่วน ใจความสำคัญ และส่วนขยายใจความสำคัญของเรื่อง

ดวงใจ ไทยอุบล (2557 : 1) ได้กล่าวถึงความหมายของการจับใจความว่า การอ่านเพื่อจับใจความ หมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เก็บจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่อง เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บความรู้หรือข้อมูลที่น่าสนใจ ตลอดจนแนวความคิดหรือทัศนคติของผู้เขียน

วิไล ทองสม (2558 : 26) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในโลกสังคมยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ถ้าผู้อ่านสามารถรับสารที่ผู้เขียนส่งให้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง กระบวนการสำคัญที่สุดที่มีส่วนช่วยทำให้อ่านสามารถรับสารได้อย่างถูกต้องนั่นก็คือการอ่านจับใจความ

สายใจ ทองเนียม (2560 : 10) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ นั่นคือการอ่านออก รู้ความหมายของคำ สำนวน วลี ประโยค จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ที่ยากกว่า และจำเป็นสาเหตุทำให้อ่านสามารถพัฒนาการอ่านของตนได้

สถิตาภรณ์ ศรีหิรัญ (2560 : 66) ให้ความหมายของการอ่านจับใจความว่าเป็นกระบวนการ สำคัญที่ผู้อ่านงานเขียนเชิงวิชาการหลีกเลี่ยงไม่ได้เมื่ออ่านงานเขียนเชิงวิชาการ ผู้อ่านต้องอ่านเรื่องทางวิชาการอย่างคร่าว ๆ อย่างน้อย 1 ครั้ง ก่อนที่จะอ่านละเอียดเพื่อทำความเข้าใจ

จากความหมายของการอ่านจับใจความข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความเป็น การอ่านเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้แต่ง เพื่อค้นหาเนื้อหาสำคัญที่ผู้เขียน ต้องการนำเสนอให้ผู้อ่านเข้าใจ สาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม และนำคำตอบมาเรียบเรียงใหม่ให้ถูกต้อง

2. ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

ทักษะการอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้หากนักเรียนมี พื้นฐานที่ดีจะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ได้ ดังที่মনิกวิชาการหลายท่านได้ กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

วิไล ทองสม (2558 : 26) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ในโลกสังคมยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็น ยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้อ่านจะได้รับประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ ถ้าผู้อ่านสามารถรับสารที่ ผู้เขียนส่ง ให้อย่างครบถ้วนและถูกต้อง กระบวนการสำคัญที่สุดที่มีส่วนช่วยให้ผู้อ่านสามารถรับ สารได้อย่างถูกต้องนั่นก็คือ การอ่านจับใจความ

สายใจ ทองเนียม (2560 : 10) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่าน จับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ นั่นคือการอ่าน ออก รู้ความหมายของคำ สำนวน วลี ประโยค จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะถ้าผู้อ่านไม่ สามารถอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ที่ยากกว่า และ จะเป็นสาเหตุทำให้ผู้อ่านสามารถพัฒนาการอ่านของตนได้

ชุตินา ยอดตา (2561 : 2) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญเพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ สำหรับการอ่านระดับขั้นสูงขึ้น ไป เพราะถ้าหากนักเรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้ ก็จะส่งผลให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน เนื่องจากการอ่านจับใจความมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในแก่นเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง และ สำหรับผู้เรียนในรายวิชาต่าง ๆ ทุกสาขาวิชาจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่าน จับใจความ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น ผู้เรียนที่ขาดทักษะการอ่าน จับใจความก็จะไม่สามารถสรุปเนื้อหาสาระเรื่องที่อ่านได้

ภัทรสุดา นาคสุข (2564 : 28) การอ่านจับใจความเป็นหัวใจสำคัญ และจำเป็นอย่ างยิ่งสำหรับการอ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจ เป็นพื้นฐานที่ทำให้ผู้อ่านสามารถแสดงความคิดเห็นเชิงวิพากษ์ การอ่านที่ถูกวิธีทำให้มีความฉลาดประสบความสำเร็จในการเรียน ทำให้ได้รับความคิดความบันเทิง ช่วยพัฒนาการศึกษาพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และการประกอบอาชีพสู่ความก้าวหน้า มั่นคงในชีวิตอนาคตได้

จากความสำคัญของการอ่านจับใจความข้างต้น ผู้วิจัยกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวันและเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างองค์ความรู้และพัฒนาความคิดอันเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้ของมนุษย์ การอ่านจับใจความถือเป็นเรื่องสำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนา เพราะเป็นพื้นฐานการอ่าน การศึกษาทำความเข้าใจเนื้อหาการเรียนในทุกรายวิชาให้ประสบความสำเร็จ และยังมีส่วนสำคัญอย่างมากในความสำเร็จของปัจเจกบุคคลและประเทศชาติ

3. แนวทางการสอนอ่านจับใจความ

นักวิชาการได้นำเสนอเกี่ยวกับแนวทางการสอนอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

ประทีป วาทิกทินกร (2555 : 82) ได้อธิบายเกี่ยวกับ วิธีการอ่านจับใจความอาจกระทำได้โดยยึดหลักการง่าย ๆ ดังนี้

1. อ่านเรื่องราวให้ตลอดหมดทั้งเรื่อง
2. ตั้งคำถาม ถามตัวเองสั้น ๆ ว่า เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และทำไมบางเรื่องอาจจะมีคำตอบไม่ครบก็ได้ แต่เราต้องตอบเท่าที่สามารถตอบได้ให้ครบถ้วน เพื่อที่จะได้สามารถอ่านจับใจความได้ครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด

แววมยุรา เหมือนนิล (2556: 21) กล่าวถึง วิธีการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. ควรเริ่มต้นการอ่านจับใจความในแต่ละย่อหน้าให้ถูกต้องแม่นยำ เพราะในแต่ละย่อหน้าจะมีใจความที่สุดอยู่ใจความเดียว และเมื่อนำประเด็นที่สำคัญของแต่ละย่อหน้ามาพิจารณารวมกันจะได้แนวคิด หรือแก่นของเรื่องที่สำคัญที่สุดได้ง่ายขึ้น

2. ใจความในแต่ละย่อหน้า หมายถึง ข้อความที่มีสาระคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้น ๆ ไว้ทั้งหมด

3. ใจความในแต่ละย่อหน้าส่วนมากมักจะอยู่ในประโยคใดประโยคหนึ่งโดยมีข้อสังเกต ดังนี้

3.1 ประโยคตอนต้นย่อหน้าเป็นจุดที่พบใจความของเรื่องในแต่ละย่อหน้ามากที่สุด เพราะผู้เขียนมักจะบอกประเด็นสำคัญไว้แล้วจึงขยายรายละเอียดเพื่อให้ชัดเจนขึ้นภายหลัง

3.2 ประโยคตอนท้ายย่อหน้า เป็นจุดที่พบใจความมากรองลงมาจากประโยคตอนต้นย่อหน้าโดยผู้เขียนจะบอกรายละเอียด หรือประเด็นย่อยมาก่อนแล้วสรุปด้วยประโยคที่เก็บประเด็นสำคัญไว้ภายหลัง

3.3 ประโยคตอนกลางย่อหน้า เป็นจุดที่ค้นหาใจความได้ยากเพราะต้องพิจารณาเปรียบเทียบให้ได้ว่าสาระสำคัญที่สุดอยู่ในประโยคใด

3.4 ไม่ปรากฏในประโยคใดอย่างชัดเจนอาจอยู่ในหลายประโยคหรือรวม ๆ อยู่ในย่อหน้า ซึ่งผู้อ่านจะต้องสรุปออกมาเอง ซึ่งเป็นการจับใจความที่ยากกว่าอย่างอื่นผู้อ่านอาจจะใช้

วิธีในการตั้งคำถามกับตนเองว่า ใคร ทำ อะไร ที่ไหน เมื่อไรอย่างไร ทำไม ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านเห็นถึงส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญและส่วนที่เป็นประเด็นเสริมหรือการขยายความได้ง่ายขึ้น

4. การตัดประโยคหรือข้อความที่เป็นส่วนขยาย หรือไม่จำเป็นในแต่ละย่อหน้า ออกก็จะเหลือส่วนที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้าได้

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2556: 44) ได้แนะนำวิธีการสอนอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเนื้อเรื่องทีอ่านจากย่อหน้าหรือจากข้อความต่อเนื่องที่ผู้เขียนไม่ต้องจับประเด็นเขียนและไม่มีการขยายความประเด็นที่ตั้งไว้แต่เขียนไปเรื่อย ๆ นั้นให้อ่านได้ยาก ผู้อ่านต้องอาศัย การฝึกคิดวิเคราะห์โครงสร้างของประโยค ข้อความ ย่อหน้า จึงจะเข้าใจความหมาย แต่สำหรับงานเขียนที่มีโครงสร้างกระชับเป็นระบบผู้อ่านจะสามารถอ่านจับใจความได้ง่าย การอ่านประเภทนี้เป็นการอ่านที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อจับใจความทั่วไป ซึ่งแบ่งออกได้ 2 อย่าง คือ

1. ใจความสำคัญหรือใจความหลัก ให้ตั้งคำถามว่า ย่อหน้านี้อ้างถึง ใครหรืออะไร กล่าวถึงบุคคลนั้น หรือสิ่งนั้นว่า อย่างไร

2. ใจความรอง คือ รายละเอียดที่เป็นข้อมูลสนับสนุนใจความหลักให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น อาจจะเป็นการยกตัวอย่างเหตุผลและสถานการณ์ต่าง ๆ ประกอบเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ การอ่านเป็นกระบวนการคิดที่ผู้อ่านใช้ความรู้เดิมประสบการณ์เดิมมาผนวกกับความรู้ใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านมากยิ่งขึ้น

ภัทรสุดา นาคสุข (2564 : 44) การสอนอ่านจับใจความเป็นการมุ่งเน้นสาระของเรื่องที่อ่าน เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนให้กับผู้เรียนอย่างมีขั้นตอน เพื่อให้อ่านเรื่องแล้ว บอกสาระของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไรโดยในงานวิจัยขั้นตอนการสอนอ่านจับใจความ ดังนี้

1. อ่านเนื้อหาแต่ละย่อหน้าคร่าว ๆ เพื่อให้เข้าใจ
2. กำหนดประเด็นคำถาม ใคร ทำ อะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไหร่ ในแต่ละย่อหน้า
3. อ่านเนื้อหาแต่ละย่อหน้า แล้วหาคำตอบประเด็นต่าง ๆ ที่ได้กำหนดไว้
4. นำคำตอบที่ได้มาเรียงร้อยคำใหม่ เพื่อให้ได้เป็นใจความจากเรื่องที่อ่าน

จากแนวทางการสอนอ่านจับใจความไว้ ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การสอนอ่านจับใจความเป็นการมุ่งหาประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่าน เป็นกระบวนการและทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเป็นขั้นตอนอย่างมาก เพื่อสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านให้ได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ทำไม และนำคำตอบมาเรียบเรียงใหม่ให้ถูกต้อง โดยมีขั้นตอนการสอนอ่านจับใจความ ดังนี้

1. อ่านเนื้อหาทั้งหมดของแต่ละย่อหน้าคร่าวๆ ให้เข้าใจ
2. กำหนดประเด็นคำถาม และเก็บใจความสำคัญของเรื่องว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

3. นำใจคำตอบที่ได้แต่ละย่อหน้ามาเรียบเรียงใหม่ด้วยถ้อยคำสำนวนภาษาของตนเอง ตามลำดับความเหมาะสมและความสำคัญของเนื้อหา

4. การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านจับใจความ

การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านจับใจความ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2552 : 156-157) ได้เสนอการประเมินการอ่านจับใจความโดยใช้เกณฑ์มาตรฐานพิจารณาเนื้อเรื่องที่อ่านจับใจความไว้ 2 วิธี คือ

1. การใช้เครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบ ผู้อ่านจะต้องตอบคำถามได้ร้อยละ 70 ขึ้นไป การยัดเกณฑนี้นักการศึกษามีความเห็นว่าผู้อ่านได้พลาตเนื้อหาบางตอนไปร้อยละ 30 แล้วหากยัดเกณฑประเมินที่ต่ำจะทำให้มีความเข้าใจคลาดเคลื่อนในเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง

2. การใช้แบบประเมินค่า โดยใช้ระดับตัวอักษรแล้วตีค่าออกมาเป็นคะแนน เช่น เมื่อผู้อ่าน ประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้วรวมคะแนนทั้งหมดในแต่ละช่อง สมมติให้แบบประเมินค่า ทั้งหมดมี 20 ข้อ มีระดับตัวเลือก 4 ระดับตัวอักษร 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าคะแนนเป็น 4 3 2 1 ตามลำดับ ถ้าเครื่องหมายในช่อง “มาก” ทุกช่องจะได้คะแนน เต็ม 30 คะแนน ระดับคะแนนที่ได้มีขอบเขต ดังนี้

คะแนน 72-80 เท่ากับ 4 หมายถึง ดี

คะแนน 52-71 เท่ากับ 3 หมายถึง ค่อนข้างดี

คะแนน 32-51 เท่ากับ 2 หมายถึง พอใช้

คะแนน 0-31 เท่ากับ 1 หมายถึง ปรับปรุง

ผู้อ่านที่ประเมินการอ่านจับใจความของตนแล้ว หากรวมคะแนนแล้วอยู่ในระดับ 4 และ 3 แสดงว่ามีความสามารถในการอ่านจับใจความที่น่าพอใจ แต่ถ้าผลที่ได้อยู่ในระดับ 2 หรือ 1 ผู้อ่านควรปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านจับใจความให้ดีขึ้น

แวมยุรา เหมือนนิล (2556: 17) ได้กล่าวถึงการประเมินการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. สามารถจำแนกลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในเรื่องที่อ่าน และบอกเล่าเป็นคำพูดของตนได้ถูกต้อง

2. สามารถเล่าความทรงจำ โดยเป็นสิ่งที่เฉพาะในเรื่องที่อ่าน เช่น รายละเอียดที่สำคัญ

3. สามารถปฏิบัติตามแนวทางหรือข้อเสนอแนะจากเรื่องที่อ่านได้

4. สามารถแยกแยะประเด็นที่เป็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น หรือจินตนาการของผู้เขียนได้

5. สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เดิมและความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการอ่านได้
6. สามารถให้ตัวอย่างประกอบเพื่อความชัดเจน
7. สามารถจำแนกประเด็นหลักประเด็นรองจากเรื่องที่อ่าน
8. กล่าวสรุปและประเมินผลจากเรื่องที่อ่าน

บันลือ พฤษะวัน (2557 : 3) อธิบายการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน
จับใจความของนักเรียนเรียนได้หลายทาง ดังนี้

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง
 - 1.1 ตอบคำถามและข้อเท็จจริงจากท้องเรื่อง
 - 1.2 ตอบคำถามโดยการวิเคราะห์หาเหตุผลของเรื่อง
 - 1.3 ตอบคำถามจากการสรุปเรื่อง หรือวิจารณ์ ไตร่ตรอง
2. เล่าเรื่องและสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ประเมินและเลือกตัวละคร โดยต้องให้เหตุผลประกอบการเลือก
4. แสดงละครประกอบเนื้อเรื่อง
5. หาความสัมพันธ์ของคำศัพท์ เช่น กระต่าย-กระโดด เต่า-คลาน
6. หาคำตรงข้ามเชิงความหมาย เช่น หิว-อิ่ม ยิ้ม - บึ้ง
7. สรุปตั้งชื่อเรื่องที่ครอบคลุมใจความของเรื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2559 : 133-134) กล่าวถึง
การประเมินผลการอ่านในใจและจับใจความของเรื่องที่อ่านไว้ ดังนี้

ระดับช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 สามารถอ่านในใจเรื่องราวต่าง ๆ ที่เหมาะสม
กับระดับชั้นแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความและความสำคัญของเรื่องหรือเล่าเรื่องที่อ่านได้

ระดับช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 สามารถอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับ
ระดับชั้นแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความและสาระสำคัญของข้อความ หรือเรื่องที่ อ่านหรือเล่าเรื่อง
ย่อได้ตามลำดับเหตุการณ์

ระดับช่วงชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 สามารถอ่านในใจเรื่องราวต่าง ๆ
ที่เหมาะสมกับ ระดับชั้นได้อย่างรวดเร็วแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับใจความและสาระสำคัญของ
ข้อความหรือเรื่องที่อ่านได้

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านจับใจความ สามารถวัดได้
หลายวิธี ในการเลือกใช้เครื่องมือวัดขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ หากแต่ผลการประเมิน
จะต้องครอบคลุมเนื้อหา และจุดประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจเรื่องที่อ่านได้
ถูกต้อง มีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดี สามารถบอกเล่าเรื่องราวข้อเท็จจริง และลำดับเหตุการณ์
ได้อย่างถูกต้อง โดยผู้วิจัยประเมินผลการวัดความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียน ดังนี้

1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
2. แยกแยะประเด็นข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นเรื่องที่อ่าน
3. บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
4. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน
5. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
6. จัดลำดับเชื่อมโยงเรื่องที่อ่าน
7. สรุปเรื่องที่อ่าน

การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

แนวคิด คือ การวางฐานของความคิดในการกำหนดหัวข้อการศึกษาอย่างมีระบบ โดยการนำไปวิเคราะห์วัดผลประเมิน เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ และถูกต้องตามหลักความจริง โดยอิงตามเกณฑ์มาตรฐานในการวัดประเมินผลระหว่างเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ให้รู้ถึงจุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การแก้ไขและการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในเนื้อหาที่ได้ศึกษาอย่างถ่องแท้ โดยจะศึกษาในหัวข้อการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2 และการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ E_1/E_2

1.1 ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ E_1/E_2

ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ E_1/E_2 เป็นการทดสอบเพื่อวัดประสิทธิภาพการเรียนการสอน สื่อหรือชุดการสอน โดยศึกษาพิจารณาตามขั้นตอนในแต่ละขั้น ซึ่งมีนักวิชาการได้นิยามไว้ ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556 : 5-20) ทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน หมายถึง การหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอน และขั้นตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Developmental Testing"

Developmental Testing คือ การทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สำหรับการผลิตสื่อและชุดการสอนการทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอนคือ การทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มเติม การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบ

ประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

1. การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น เป็นการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) แล้วไปทดสอบประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

2. การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพใช้และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วย ทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนรู้ที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่ง อาทิ 1 ภาคการศึกษา เป็นอย่างน้อย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่ และผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การทดสอบประสิทธิภาพทั้งสองขั้นตอนจะต้องผ่านการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Research and Development-R&D) โดยต่อดำเนินการวิจัยในขั้นทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น และอาจทดสอบประสิทธิภาพในขั้นทดสอบประสิทธิภาพใช้จริงด้วยก็ได้เพื่อประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาทางไกลนานาชาติ

1.2 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2

การกำหนดเกณฑ์ระดับประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเป็นระดับที่ผู้ผลิตสื่อการสอนจะพึงพอใจว่าหากสื่อการสอนที่ใช้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ถึงระดับนั้นแล้วแสดงว่าสื่อการสนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอนผู้เรียน ซึ่งมีนักวิชาการได้นิยามไว้ ดังนี้

ประสาธ เนืองเฉลิม (2554, น. 82-83) กล่าวถึง เกณฑ์ของการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากร้อยละของกระบวนการเรียนระหว่างเรียน โดยแสดงค่าเป็นตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$ $E_1/E_2 = 85/85$ $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือว่าเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน โดยเทียบกับคะแนนที่ทำก่อนการเรียน

เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใด ถูกมีจำนวนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่า นวัตกรรมการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพและชี้ให้เห็นว่า จุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้นมีข้อบกพร่อง)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 8) อธิบายเกณฑ์การกำหนดประสิทธิภาพของสื่อว่า การที่จะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อการสอนนั้นเป็นขีดจำกัดที่จะยอมรับว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพหรือปริมาณที่จะรับได้ การตั้งเกณฑ์ต้องตั้งไว้ครั้งแรกครั้งเดียว ปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่น เมื่อมีการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่ม ตั้งไว้ 70/70 ส่วนแบบสนามตั้งไว้ 80/80 ถือว่า เป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง อนึ่งเนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้นหากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใดหรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญ .05 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ต้องปรับปรุง และนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับ ผลิตสื่อหรือชุดการสอนจะพึงพอใจว่าหากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นก็มีความคุ้มค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 = Efficiency of Process (ประสิทธิภาพของ=กระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_2 = Efficiency of Product (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า กระบวนการ (Process) ที่เกิดจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม และรายงานบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ ประสิทธิภาพของสื่อหรือ

ชุดการสอบจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอบคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่าเมื่อเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติ หรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและงานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80% การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใด ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ จำแนกเป็นวิทย์พิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Skill Domain) ในขอบข่ายวิทย์พิสัย (เดิมเรียกว่าพุทธิพิสัย) เนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้สูงสุดแล้วลดต่ำลงมาก็คือ 90/90, 85/85, 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจิตพิสัย จะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลง นั่นคือ 80/80 , 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใด ก็มักได้ผลเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากกระบวนการสอนของไทยปัจจุบัน

ประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะกำหนดให้เป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่านักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอบหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมดนั่นคือ E_1/E_2 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

1.3 วิธีการประเมินประสิทธิภาพ E_1/E_2

วิธีการประเมินประสิทธิภาพ E_1/E_2 หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าวิธีการประเมินประสิทธิภาพระหว่างเรียน และหลังเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ตามขั้นตอนวิธีการ ซึ่งมีนักวิชาการได้นิยามไว้ ดังนี้

2. การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการประเมินเพื่อให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดด้อยในการเรียนการสอนตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ในตัวผู้เรียน โดยยึดความถูกต้องตามหลักความจริง โดยอิงตามเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล หรืออิงตามเกณฑ์กลุ่ม ผ่านรูปแบบวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านการวัดค่าทางสถิติในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนพฤติกรรมแสดงออกของผู้เรียนในแต่ละบุคคลในการเข้าใจในเนื้อหาวิชาในการเรียนการสอนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความสามารถทางสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีนักวิชาการได้นิยามไว้ ดังนี้

ประทีนรัตน์ นิยมสิน (2554 : 18-19) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระวิชาคณิตศาสตร์ และทักษะกระบวนการต่าง ๆ ทักษะการแก้ปัญหาทักษะการให้เหตุผล ทักษะการคิดคำนวณ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ รวมถึงการวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ใหม่

จันทิมา เมยประโคน (2555 : 26) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสามารถ ทางด้านการเรียนของแต่ละบุคคลที่ประเมินได้จากการทำแบบทดสอบหรือการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งทางด้านทักษะปฏิบัติ โดยการใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และการวัดทางด้านเนื้อหา โดยการใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทศนา แคมมณี (2555 : 10) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การเข้าถึงความรู้ การพัฒนาทักษะในการเรียน อาจพิจารณาได้จากคะแนนสอบที่กำหนดให้คะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายหรือทั้งสองอย่าง

ศิริชัย กาญจนวาสี (2556 : 165) กล่าวว่า ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงปริมาณหรือคุณภาพของความรู้ความสามารถ พฤติกรรม หรือลักษณะทางจิตใจไปในทิศทางที่พึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์การเรียนการสอนที่ผู้สอนจัดขึ้น

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ ดังนี้ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการวางฐานความคิดในการกำหนดหัวข้อการศึกษาอย่างมีระบบ โดยการนำไปวิเคราะห์ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อใช้วัดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนผ่านแบบทดสอบ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้ทราบถึงความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาสาระในรายวิชานั้นๆ ตลอดจนพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนผ่านแบบทดสอบ ซึ่งความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการวัดความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ผ่านมาแล้ว แบบทดสอบได้ถูกนำมาใช้ในการวัดมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบอิงเกณฑ์ และแบบทดสอบอิงกลุ่ม ให้ได้มาผลลัพธ์ประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Tests) ประกอบไปด้วยแบบทดสอบปรนัยและแบบอัตนัย ซึ่งแบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบถูก - ผิด แบบเติมคำให้สมบูรณ์ และแบบเลือกตอบ เป็นต้น และแบบอัตนัย ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบและแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือตอบอย่างเสรี ขึ้นอยู่กับทักษะความรู้ในเรื่องนั้นๆ ที่ผู้เรียนได้ศึกษาผ่านมาในรูปแบบการเรียนการสอนของบทเรียนในแต่ละรายวิชา และการแปลผลที่

สามารถวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยทั้ง 6 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และด้านการประเมินค่า วิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดและประเมินผลการศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลต้องมีความถูกต้องชัดเจนและเที่ยงตรง ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

ความพึงพอใจ

ได้มีนักวิชาการหลากหลายท่านให้ความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจไว้ ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นอารมณ์ความรู้สึกอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งนำมาใช้อธิบายถึงทัศนคติการแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เป็นความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งมีนักวิชาการได้นิยามไว้ ดังนี้

ชวลิต ชูกำแหง (2553 : 107) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความสนใจ ชื่นชอบ และเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ และพึงพอใจจนเกิดความสุขสนทน และเพลิดเพลิน ตัวอย่างเช่น ร้องรำทำเพลงร่วมกับคนอื่นด้วยความสนุกสนานพอใจ สนุกกับบทละคร วิทย์ โทรทัศน์ สนุกกับการสนทนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สนุกกับการเล่นเกมตัวเลข ฯลฯ การแสดงความสนุกสนานพึง พอใจนั้น บางคนอาจจะแสดงออกมาให้เห็นได้อย่างเปิดเผย แต่บางคนอาจจะไม่แสดงให้เห็นเปิดเผย ก็ได้การประเมินด้านความพึงพอใจจึงต้องอาศัยความรอบคอบ

ราชบัณฑิตยสถาน (2556 : 840) กล่าวว่า พึงพอใจ หมายถึง รัก ชอบใจ กล่าวโดยสรุปความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในด้านความพอใจหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ ถ้าเป็นทางบวกก็จะทำให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติงานที่ทำ แต่ถ้าเป็นในทางลบ ก็จะเกิดผลเสียต่อการปฏิบัติงานนั้นได้

สุรัตน์ อะหลีแอ (2558 : 48) ได้สรุปความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความรู้สึกดี ความชอบและการให้คุณค่าของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนมีความพร้อมและบรรยากาศของการจัดการเรียนรู้ รวมถึงการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมแล้วประสบผลสำเร็จตามความต้องการของผู้เรียน

สรวิทย์ พวงเดชาพันธ์ (2559 : 74) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจที่มีต่อการได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียน ดังนั้นในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับเด็กครูจึงควรปลูกฝังความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับเด็ก

พิกุล พูลสวัสดิ์ (2562 : 73) ความพึงพอใจ เป็นความต้องการของมนุษย์ ซึ่งมีความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ ต่างกันสำหรับนักเรียนการจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความพึงพอใจส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนรู้และเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดในแง่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งผลให้เกิดความสนใจ ชื่นชอบ รู้สึกพอใจในการเรียนรู้ รวมถึงการที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม แล้วประสบผลสำเร็จตามความต้องการของผู้เรียน

2. องค์ประกอบของความพึงพอใจ

องค์ประกอบของการเกิดความพึงพอใจ ดังนี้

เดิมศักดิ์ คทวนิช (2546 : 61 ; มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช (2556 : 61)

1. ความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับ การตอบสนองความต้องการของร่างกาย เป็นการตอบสนองความต้องการในปัจจุบันที่จำเป็นเพื่อ

1.1 การดำรงชีวิต (Existence Needs) ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค

1.2 ความปลอดภัย เกิดความอบอุ่นและมั่นคงในชีวิต เป็นความต้องการระดับแรกของมนุษย์ เมื่อได้รับการตอบสนองแล้วจะเกิดความต้องการองค์ประกอบอื่นต่อไป

2. ความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับ การตอบสนองความต้องการของจิตใจ เป็นแรงจูงใจในการตอบสนองความต้องการทางด้าน

2.1 ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Relatedness Needs) เช่น สมาชิกในครอบครัว หรือเพื่อน ร่วมงาน เป็นความปรารถนาที่จะสร้างมิตรภาพ หรือมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น หรือต้องการ ควบคุมผู้อื่น ความต้องการอำนาจ (Needs for Power)

2.2 ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging Needs) ได้แก่ ความต้องการเข้าร่วม กิจกรรมของสังคม ได้รับการยอมรับในสังคม ได้รับการยกย่องหรือมีชื่อเสียง รวมถึงความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และการเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย

2.3 ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ ส่วนมากเป็นเรื่องการอยากจะเป็น อยากจะได้ ตามความคิดของตนเอง แต่ไม่สามารถหาแสงสว่างให้ได้

3. ความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับ การตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้ การเรียนรู้เกิดจากการสร้างความสัมพันธ์บางอย่าง ระหว่างสิ่งเร้ากับพฤติกรรมการตอบสนอง กล่าวคือ เมื่อสถานการณ์หรือสิ่งที่เป็นปัญหาเกิดขึ้นร่างกายจะเกิดความพยายามที่จะแก้ปัญหานั้น โดยแสดงพฤติกรรมการตอบสนองออกมาหลายๆ รูปแบบ ซึ่งบุคคลจะเลือกพฤติกรรมตอบสนองที่พอใจที่สุดไปเชื่อมโยงสิ่งเร้าหรือปัญหานั้น ทำให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์เดิม ซึ่งประสบการณ์จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้สถานการณ์และเกิดแรงจูงใจสู่เป้าหมาย เมื่อถึงเป้าหมายแล้วจะเกิดความพึงพอใจ เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการของร่างกายและจิตใจจนเป็นที่พึงพอใจแล้วจะเกิด

ความต้องการในการเรียนรู้ที่เกิดจากแรงจูงใจเพื่อสนองความต้องการสิ่งใหม่เพิ่มขึ้นไม่ซ้ำสิ่งเดิมโดยที่บุคคลนั้นต้องมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจก่อนจึงจะมีความต้องการในการกระทำหรือปฏิบัติการ เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ เมื่อได้ปฏิบัติแล้วจะเกิดความพอใจ หากไม่ได้กระทำหรือปฏิบัติการเพื่อตอบสนอง ความต้องการจะเกิดความรำคาญใจ และหากบุคคลไม่พร้อมแต่ถูกบังคับให้กระทำหรือปฏิบัติการบางอย่างก็จะเกิดความไม่พอใจ อาจกล่าวได้ว่า

3.1 ความพึงพอใจนำไปสู่การเรียนรู้ เพื่อตอบสนองความต้องการจนเกิดความพึงพอใจ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้สูงขึ้น

3.2 ผลของการเรียนรู้นำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการเรียนจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการเรียนรู้ที่ดีจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ทั้งที่เป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) หรือผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards)

3. วิธีการประเมินความพึงพอใจ

โกวิท ประวาลพุกษ์ (เยาวลักษณ์ กาญจนจันทร์ 2556 : 71-72 อ้างอิงจากโกวิท ประวาลพุกษ์ 2545 : 635) กล่าวว่า มาตราประมาณค่าเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่น่าสนใจวัดความรู้สึกกันอย่างกว้างขวางซึ่งเป็นการวัดระดับความเข้มข้นของความรู้สึกทิศทางของหัวข้อที่ยกมา เช่น ดี - ไม่ดี มีคุณค่า - ไม่มีคุณค่า นอกจากนี้ยังมีแบบวัดที่มีความละเอียดมากกว่าคือแบบประเมินค่าความหมายที่มีองค์ประกอบให้ประเมินได้หลายทิศทางตามที่คุณสมบัติต้องการ มุ่งวัดความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหลาย ๆ ด้าน เช่น เรื่องความสะอาด การรักษาความสะอาด

ยาก	3 2 1 0 1 2 3	ง่าย
เป็นประโยชน์	3 2 1 0 1 2 3	ไม่เป็นประโยชน์น่าเบื่อ
เบื่อ	3 2 1 0 1 2 3	สนุก

ลักษณะของแบบประเมินค่าความหมายนี้ประกอบด้วยความคิดรวบยอดที่เป็นเป้าหมายอยู่ข้างบน แล้วมีมาตราที่ประกอบด้วยคุณศัพท์ในทิศทางต่าง ๆ มาให้ผู้ถูกประเมินตัดสินว่าจะป็นระดับใดมีความเข้มข้นมากน้อยไปในทิศทางใดค่าคุณศัพท์ที่ใช้ แบ่งเป็น 3 หมวดใหญ่ ๆ คือ

1. คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับศักยภาพหรือลักษณะของเรื่องนั้น ๆ เช่น ยาก-ง่าย, หนัก-เบา
2. คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับคุณค่า การประเมินค่า เช่น ดี-ไม่ดี, เป็นประโยชน์-ไม่เป็นประโยชน์
3. คำคุณศัพท์ที่อธิบายเกี่ยวกับการกระทำ เช่น ทำได้-ทำไม่ได้, ใช้แรงมาก-ใช้แรงน้อย, น่าเบื่อ-สนุก

โชติกา ภาชีผล, ณัฐภรณ์ หลาวทอง และกมลวรรณ ตั้งธกานนท์ (2558 : 110) กล่าวว่า แบบทดสอบด้วยแบบวัดทางจิตวิทยา เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลของบุคคลผ่านการทำแบบทดสอบทางจิตวิทยา เช่น แบบวัดความสนใจ แบบวัดความถนัด แบบวัดเจตคติ แบบวัดสุขภาพจิตเบื้องต้น แบบวัดความสุข รวมถึงแบบวัดอื่น ๆ รูปแบบหรือลักษณะการใช้แบบวัดทางจิตวิทยาในสถานศึกษาอาจเป็นแบบวัดสถานการณ์ แบบวัดแบบมาตรฐานค่า แบบวัดแบบกำหนดคำตอบ หรือบังคับตอบรวมถึงแบบทดสอบที่มีลักษณะปลายเปิด เป็นต้น

Shelly (2010, อ้างถึงใน อารีย์ สุรารักษ์, 2561 : 12) กล่าวถึง ความพึงพอใจว่าเป็นความรู้สึกสองแบบของมนุษย์คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกในทางบวกเมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้มีความสุข ความรู้สึกนี้เป็นความรู้สึกที่แตกต่างจากความรู้สึกทางบวกอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบย้อนกลับ และความรู้สึกนี้ทำให้เกิดความสุขหรือความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้นได้อีก จะเห็นได้ว่า ความรู้สึกที่สลับซับซ้อนและความรู้สึกนี้จะมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกในทางบวกอื่น ๆ ดังนั้น ความรู้สึกในทางบวก ความรู้สึกในทางลบและความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อนและระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสามนี้เรียกว่า ระบบความพึงพอใจ โดยความพึงพอใจเกิดขึ้นเมื่อระบบความพึงพอใจมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ

4. วิธีการประเมินความพึงพอใจ

วิธีการการวัดประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนเป็นการวัดประเมินความรู้สึกพอใจหรือรู้สึกชอบของผู้เรียนในการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์ระดับมาก น้อยเพียงใด โดยวิธีประเมินความพึงพอใจ การประเมิน ความพึงพอใจมีการประเมินหลายวิธี ได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ และการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีนักวิชาการได้นิยาม ไว้ดังนี้

โชติกา ภาชีผล, ณัฐภรณ์ หลาวทอง และกมลวรรณ ตั้งธกานนท์ (2558 : 110) กล่าวว่า แบบทดสอบด้วยแบบวัดทางจิตวิทยา เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลของบุคคลผ่านการทำแบบทดสอบทางจิตวิทยา เช่น แบบวัดความสนใจ แบบวัดความถนัด แบบวัดเจตคติ แบบวัดสุขภาพจิตเบื้องต้น แบบวัดความสุข รวมถึงแบบวัดอื่น ๆ รูปแบบหรือลักษณะการใช้แบบวัดทางจิตวิทยาในสถานศึกษาอาจเป็นแบบวัดสถานการณ์ แบบวัดแบบมาตรฐานค่า แบบวัดแบบกำหนดคำตอบ หรือบังคับตอบรวมถึงแบบทดสอบที่มีลักษณะปลายเปิด เป็นต้น

ทิมมพร ภูมิประสาธ (2558 : 39) ได้กล่าวถึงการวัดความพึงพอใจไว้ว่า ในการวัดความรู้สึกนั้น จะวัดออกมาในลักษณะของทิศทาง (Direction) ซึ่งมีอยู่ 2 ทิศทางคือ ทางบวก หรือทางลบ ทางบวก หมายถึงการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ดีชอบหรือพอใจ ส่วนทางลบเป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่ไม่ดีไม่ชอบ หรือไม่พอใจ และการวัดในลักษณะปริมาณ (Magnitude) ซึ่งเป็นความเข้มข้น หรือระดับทัศนคติไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่พึงประสงค์

นั่นเอง ซึ่งวิธีการวัดมีอยู่หลายวิธี เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีการสังเกต เป็นวิธีการใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามอง และจดบันทึกอย่างมีแบบแผนวิธีนี้เป็นวิธีการศึกษาที่เก่าแก่และยังเป็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายจนถึงปัจจุบันแต่ก็เหมาะสมกับการศึกษาเป็นรายกรณีเท่านั้น

2. วิธีการสัมภาษณ์ เป็นวิธีการที่ผู้วิจัยจะต้องออกไปสอบถามโดยการพูดคุยกับบุคคลนั้นๆ โดยมีการเตรียมแผนงานล่วงหน้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด

3. วิธีการใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) วิธีการนี้จะเป็นการใช้แบบสอบถามที่มีข้อความอธิบายไว้อย่างเรียบร้อย เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนตอบมาเป็นแบบแผนเดียวกันมักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวนมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามใช้มาตราวัดทัศนคติซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่งคือมาตราส่วนแบบ Likert ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วมีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็นต้น

จิตราภรณ์ ชั่งกริส (2559 : 37-38) ความพึงพอใจเกิดขึ้นหรือไม่ขึ้นอยู่กับกระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบกับระดับความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติของผู้เรียนเอง ดังนั้น การวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้ สามารถทำได้หลายวิธีต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ตอบคำถามตอบตามข้อเท็จจริง
3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้งก่อนการปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรมและหลังการปฏิบัติกิจกรรมจะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้สามารถวัดได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายของการวัดเพราะจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพความพึงพอใจ

จากวิธีการการวัดประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วิธีการการวัดประเมินความพึงพอใจเป็นการวัดประเมินความรู้สึกพอใจหรือรู้สึกชอบของผู้เรียน ซึ่งนำมาใช้วัดความรู้สึก วัดระดับความเข้มข้นของความรู้สึก โดยทิศทางของหัวข้อที่ยกมา เช่น ดี-ไม่ดี, มีคุณค่า-ไม่มีคุณค่า เป็นการประเมินค่าความรู้สึกไปในทางที่พอใจและไม่พอใจในเชิงปริมาณ ประกอบไปด้วย การสังเกตเป็นวิธีการตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการสังเกตพฤติกรรมและจดบันทึกความพึงพอใจที่แสดงออกมาในประเด็น ที่ต้องการประเมินอย่างมีแบบแผน การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้ประเมินจะต้องออกไปพูดคุยกับบุคคลนั้น ๆ โดยตรง และการใช้แบบสอบถามประมาณค่าในการวัดประเมินความพึงพอใจของผู้เรียน

5. วิธีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ

วิธีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจในรูปแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยให้ความสำคัญต่อข้อความคำถามที่ครอบคลุมทุกด้านเพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของบุคคลใด บุคคลหนึ่งต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งมีนักวิชาการได้นิยามไว้ ดังนี้

วินัส อยู่แย้ม, รพีพรรณ จันทรมะณี และกุลวดี ปิ่นวัฒนา (2560 : 131) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สอนด้วยวิธีการสอนสตอรี่ไลน์ เรื่อง สารและการเปลี่ยนแปลง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจถูก สร้างด้วยแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยสอบถามความคิดเห็นความสนใจ ความชอบ และความคิดเห็นของนักเรียน ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากนั้นสร้าง แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) แล้วจึงนำแบบสอบถามความพึงพอใจไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบภาษาที่ใช้ และการประเมินที่ถูกต้อง และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อ ตรวจสอบความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษาและการประเมินที่ถูกต้องความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนสตอรี่ไลน์ นำแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาแบบสอบถามความ พึงพอใจที่ปรับปรุง

สุวทนา สงวนรัตน์ (2564 : 36) กล่าวว่า เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ 1 โดยใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์เนลล์ จำนวน 5 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 4 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่า ดัชนีสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ มีค่า ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความยาก ง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.4 ถึง 0.6 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.29 ถึง 0.4 และค่าความเชื่อมั่นทั้ง ฉบับ (KR-20) เท่ากับ 0.75 3) แบบประเมินความสามารถในการจดบันทึกคอร์เนลล์ ผู้วิจัยดำเนินการ โดยแปลเนื้อหาของแบบประเมินการจดบันทึกของคอร์เนลล์และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ของเนื้อหาแบบประเมินเป็นเกณฑ์แบบรูบริค 4 ระดับ จำนวน 5 ข้อ ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลหลัง นักศึกษาจดบันทึกแบบคอร์เนลล์การแปลผลคะแนนใช้ช่วงของคะแนนแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้ น้อยกว่า 10 คะแนน หมายถึง มีทักษะการจดบันทึกอยู่ในระดับต่ำมาก 10-11 คะแนน หมายถึงมี ทักษะการจดบันทึกอยู่ในระดับต่ำ 12-13 คะแนน หมายถึง มีทักษะการจดบันทึกอยู่ในระดับปาน กลาง 14 คะแนนขึ้นไป หมายถึง มีทักษะการจดบันทึกอยู่ในระดับดีและแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อ

การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์ดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ วัดความพึงพอใจ 3 ด้าน จำนวน 1 ฉบับ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างโดยผู้เชี่ยวชาญมีค่าดัชนีสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.67 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

จากวิธีการสร้างเครื่องมือประเมินความพึงพอใจ ข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป็นรูปแบบข้อความคำถาม ประกอบไปด้วย การกำหนดเป้าหมายของความพึงพอใจ คืออะไร มีโครงสร้างรูปแบบลักษณะใด รวบรวมข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อเป้าหมาย นำข้อคำถามที่สร้างแล้วไปทดลองใช้โดยการวัดค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) เพื่อตรวจสอบความชัดเจนของข้อคำถาม และกำหนดน้ำหนักในการตอบแต่ละตัวเลือก โดยกำหนดน้ำหนักคะแนนเป็น 5, 4, 3, 2, 1 เพื่อให้ทราบถึงความพึงพอใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในการประเมินความพึงพอใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

มิรันตี นิमितกุล (2560 : 19) ได้ศึกษา ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสระ ผังจำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC อยู่ในระดับมาก

วิราชิน ชันติสิทธิ์ และเด่นดาว ชลวิทย์ (2561 : 10) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบมอญ โดยใช่วิธีสอน แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช่วิธีสอนแบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.05 2. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช่วิธีสอนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.05 3. ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช่วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.05

ปัทมญา คำเก็ง (2564 : 123) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความ ภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทาน ของนักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 9 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียน ห้วยมะทอโคกลำมวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาความสามารถ การอ่านจับใจความ ภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทานของ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.02/85.19 2) ความสามารถในการอ่านจับ ใจความ ภาษาไทยหลังจากที่ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทานหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความ พึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทาน โดยรวมอยู่ระดับมาก

ภัทรสุดา นาคสุข (2564 : 4) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 18 คน โดยใช้เทคนิค การสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการ อ่านจับใจความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยผลการทดสอบ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.89 มากกว่าก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.78 2) ผลการศึกษา ความ คิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน 5W1H ร่วมกับวรรณกรรมท้องถิ่นภาคกลาง มีความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยความ คิดเห็นด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ในระดับความคิดเห็นมากที่สุด

นิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์ (2564 : 91) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถด้านการ อ่านจับใจความ โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่นอำเภอพาน สำหรับนักเรียนในเขตพื้นที่อำเภอพาน จังหวัด เชียงราย ผลการวิจัย พบว่า วรรณกรรมท้องถิ่นอำเภอพาน มีจำนวน 20 เรื่อง แบ่งได้ 2 ประเภท คือ นิทานเบ็ดเตล็ด จำนวน 16 เรื่อง และนิทานชาดก จำนวน 4 เรื่อง และผลของการพัฒนาแบบฝึกการ อ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วรรณกรรมท้องถิ่น ของอำเภอพานมีเกณฑ์ ประสิทธิภาพเท่ากับ 81.07/76.23

ภัทรวรรณ ประกอบเสริม (2565 : 178) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบความสามารถ การเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 1 จำนวน 27 คน ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มีความสามารถในการเขียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 25.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.58 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.30

ไพโรจน์ ศรีคง และศิริพร พึ่งเพ็ชร (2565 : 67) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยและความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC 4 ขั้นตอน คือ 1) นำเสนอบทเรียน 2) ฝึกทำงานเป็นทีม 3) ทดสอบ 4) ความสำเร็จของกลุ่มเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีค่าคะแนนการจัดกิจกรรมเฉลี่ย $24.07 (\bar{x} = 24.07, S.D. = 1.77)$ 2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3.นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

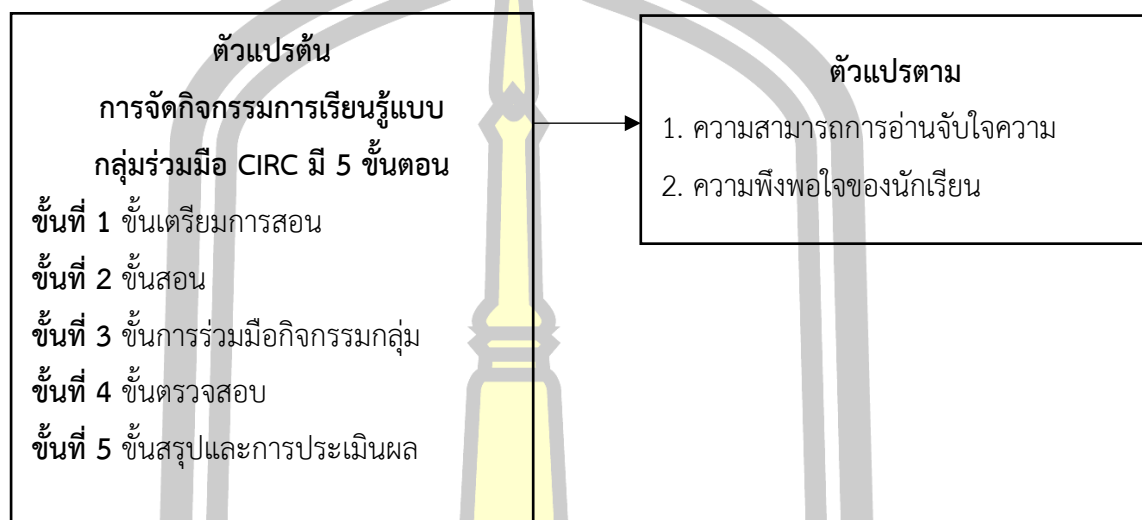
Hulo (2018 : 73) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแรงร่วมใจของนักเรียนเกรด 10 ในเมืองปนติยานัก ประเทศอินโดนีเซีย พบว่านักเรียนเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาการอ่าน เพื่อความเข้าใจดีขึ้น นักเรียนสามารถทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถทำความเข้าใจคำศัพท์หาความรู้ในเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

Nirwanto Maruf, Maya Rupa Anjely (2020 : 10) ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC บูรณาการกับการเรียนรู้ผ่านมือถือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัย พบว่า กลยุทธ์การสอนแบบ CIRC ด้วยการเรียนรู้ผ่านอุปกรณ์เคลื่อนที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านจับใจความของนักเรียนโดยบ่งชี้ได้จากผลลัพธ์ของการจับคู่การทดสอบตัวอย่าง (t-test) ที่มีค่านัยสำคัญที่สังเกตได้ที่ .000 หมายความว่านักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังจากผ่านกระบวนการทดลอง จากผลที่ได้สรุปว่า การอ่านและการเขียนแบบบูรณาการแบบร่วมมือกัน (CIRC) การเรียนรู้ผ่านมือถือกลยุทธ์การเรียนการสอนสามารถเพิ่มทักษะการอ่านและความเข้าใจของนักเรียน

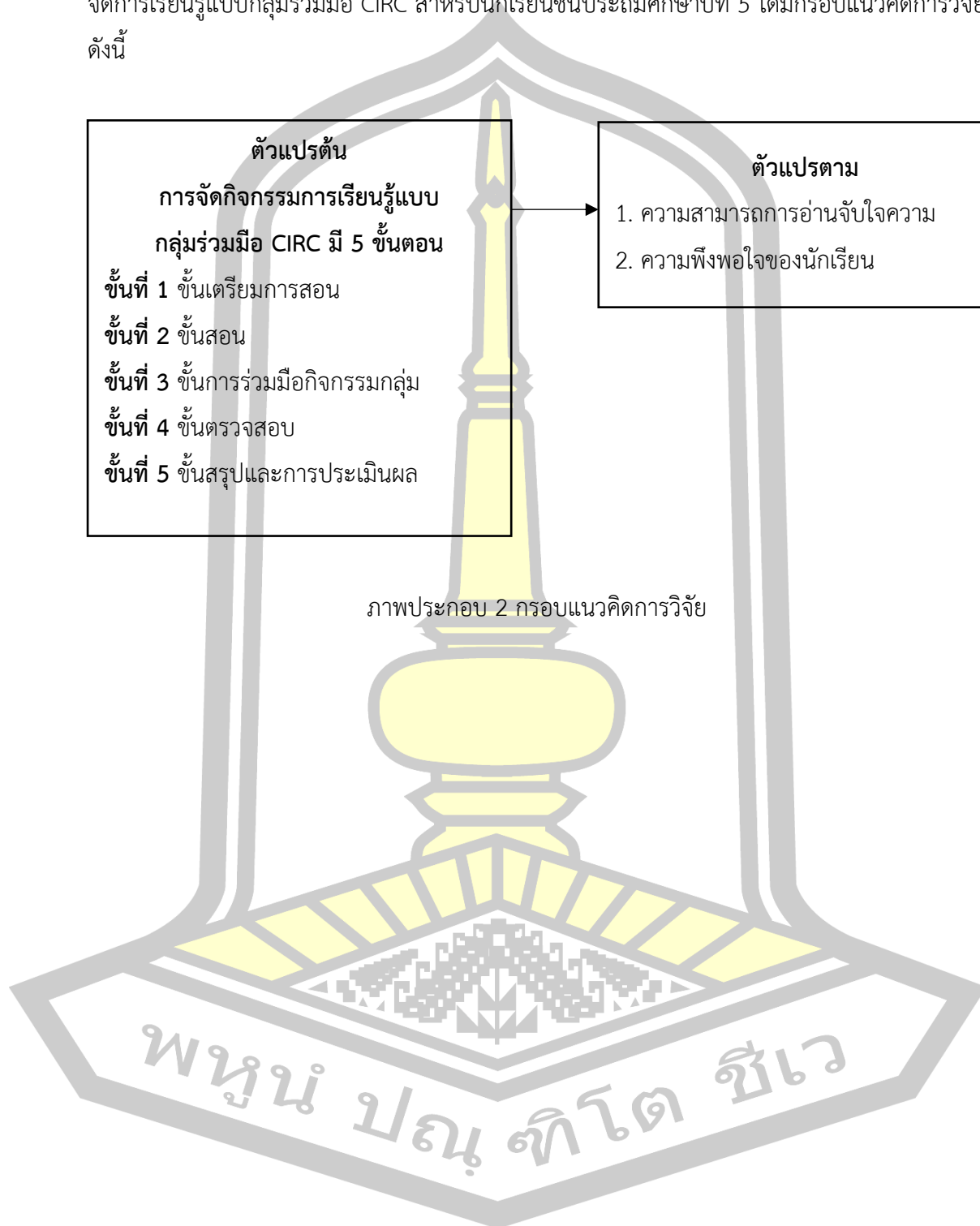
Andi Asrifan, Like Raskova Octaberlina (2020 : 2) ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนการอ่านแบบร่วมมือ CIRC เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญ ผลการวิจัยพบว่าการจัดการเรียนการสอนการอ่านแบบร่วมมือ CIRC สามารถแก้ปัญหาการอ่านจับใจความของนักเรียนได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพประกอบ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรม
ท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรรณศึกษา อำเภอบ้านไผ่
จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2566 จำนวน 4 ห้อง รวม 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนกรรณศึกษา อำเภอบ้าน
ไผ่ จังหวัดขอนแก่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 3 ชนิด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน
12 แผน ใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง

- แผนที่ 1 การอ่านจับใจความจากนิทาน เรื่อง สินไซ
 แผนที่ 2 การอ่านจับใจความจากนิทานก้อม
 แผนที่ 3 การอ่านจับใจความจากเพลงก้อมลูก
 แผนที่ 4 การอ่านจับใจความจากเพลงพื้นบ้านอีสาน
 แผนที่ 5 การอ่านจับใจความจากคำสุ่ขวัญหรือคำผูกแขน
 แผนที่ 6 การอ่านจับใจความจากบทสวดชวนเด็ก
 แผนที่ 7 การอ่านจับใจความจากกาพย์ เรื่อง เชื้อบังไฟ
 แผนที่ 8 การอ่านจับใจความจากกาพย์ เรื่อง เชื้อนางแมว
 แผนที่ 9 การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมคำสอน เรื่อง ปู่สอนหลาน
 แผนที่ 10 การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมคำสอน เรื่อง ย่าสอนหลาน
 แผนที่ 11 การอ่านจับใจความจากนิทานตลก เรื่อง โตงโตย
 แผนที่ 12 การอ่านจับใจความจากนิทานตลก เรื่อง ท้าวผาแดงนางไอ่

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ จำนวน 6 เรื่อง เรื่องละ 7 ข้อ รวมทั้งหมด 42 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 42 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นก่อนและหลังเรียน

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มร่วมมือ CIRC เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวมเป็น 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คุณภาพผู้เรียน โครงสร้างเวลาเรียน สาระแกนกลาง การวัดและประเมินผล

1.2 ศึกษาโครงสร้างรายวิชา หลักสูตรของสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาในการนำไปจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC เพื่อนำไปใช้เป็นรูปแบบในการจัดการเรียนรู้สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้

1.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาที่ใช้เพื่อนำไปกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ
กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการ จัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
แผนที่ 1	การอ่านจับใจ ความประเภณีทาน เรื่องสินไซ	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 2	การอ่านจับใจ ความจากนิทานก้อม	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 3	การอ่านจับใจความ ประเภทเพลง ก้อมลูก	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 4	การอ่านจับใจความ จากเพลงพื้นบ้าน อีสาน	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 5	การอ่านจับใจความ จากคำสุ่ขวัญหรือ คำผูกแขน บทสวดชวนเหือน	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
แผนที่ 6	การอ่านจับใจความ จากคำขวัญหรือคำ ผูกแขน บทสวดมนต์เด็ก	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 7	การอ่านจับใจความ จากกาพย์ เรื่อง เจ็บบ้างไฟ	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 8	การอ่านจับใจความ จากกาพย์ เรื่อง เจ็บนางแมว	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 9	การอ่านจับใจความ จากวรรณกรรมคำ สอน เรื่อง ปุสสอน หลาน	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 10	การอ่านจับใจความ จากวรรณกรรมคำ สอน เรื่อง ยาสอน หลาน	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1

ตาราง 2 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
แผนที่ 11	การอ่านจับใจความ จากนิทานตลก เรื่อง โศกโศก	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
แผนที่ 12	การอ่านจับใจความ จากนิทานตลก เรื่อง ท้าวผาแดงนางไอ่	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง ที่อ่านได้ 2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง 3. เห็นความสำคัญของการอ่าน	1
รวม			12

1.5 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ
กลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน ใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น
12 ชั่วโมง โดยในแต่ละแผนจะมีองค์ประกอบ ได้แก่

- 1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
- 2) สาระสำคัญ
- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สาระการเรียนรู้
- 5) สมรรถสำคัญของผู้เรียน
- 6) คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 7) ชิ้นงาน/ภาระงาน
- 8) กิจกรรม การเรียนรู้
- 9) สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้
- 10) การวัดและประเมินผล

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา สาระการเรียนรู้สาระสำคัญ

จุดประสงค์ การเรียนรู้เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ การวัดประเมินผลและนำผลการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาและตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และปรับปรุง แก้ไขเนื้อหาตามข้อเสนอแนะ จากนั้นนำไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาประเมินคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเป็นไปได้ของการนำไปใช้และความสอดคล้องขององค์ประกอบของแผน จำนวน 5 ท่าน

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาประเมินโดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินการประเมินระดับความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

แบบประเมินแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ มี 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำผลการประเมินจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ โดยมีเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

2. แบบทดสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 42 ข้อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรและวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาไทย แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และ ศึกษาการวัดและประเมินผล

2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบและหลักเกณฑ์ของ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553) วิจารณ์การเรียนการสอนของ (ประสาธน์ เณียงเฉลิม, 2554) การวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2556 : 56-64) การประเมินการเรียนรู้ของ (ชวลิต ชูกำแหง, 2553)

2.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กับเกณฑ์การวัดความสามารถการอ่านจับใจความ
ตาราง 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้กับเกณฑ์การวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ และจำนวนข้อสอบที่ต้องการ

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	ข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ใช้จริง
การอ่านจับใจความ ประเภทรูปร่างเรื่องสั้น ไซ	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	2	2
	2. วิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง	5	5
การอ่านจับใจความ ประเภทเพลงกล่อมลูก	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	2	2
	2. วิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง	5	5
การอ่านจับใจความ จากคำขวัญหรือคำ ขวัญคน บพสุตชวนเด็ก	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	2	2
	2. วิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง	5	5

ตาราง 2 (ต่อ)

การอ่านจับใจความจาก ภาพยนต์ เรื่อง เซ็งบั้งไฟ	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	2	2
	2. วิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง	5	5
การอ่านจับใจความ จาวรรณกรรมคำสอน เรื่อง ย่าสอนหลาน	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	2	2
	2. วิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง	5	5
การอ่านจับใจความจาก นิทานตลก เรื่อง ท้าวผา แดงนางไอ่	1. แยกข้อเท็จจริงและข้อ คิดเห็นจากเรื่องที่อ่านได้	2	2
	2. วิเคราะห์และแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ถูกต้อง	5	5
รวม		42	42

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 84 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้จริง 42 ข้อ ตามที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์ข้อสอบแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและหาความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ ที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเป็นชุดเดิมพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบแต่ละ ข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาดัชนีความ

สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยวิธีใช้สูตร IOC ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (อพนันท์รี พูลพทุฐา, 2565)

ให้คะแนน +1	แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน 0	ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้คะแนน -1	แน่ใจว่าข้อสอบวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2.6 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน มาหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกรรณศึกษา อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนในรายวิชานี้มาแล้ว จากนั้นนำผลการทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบ

2.7.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ มาตรวจให้คะแนน ดังนี้ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ เลือกตอบเกิน 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ดัชนีบี (B-index) ตามวิธีของเบรนนัน (Brennan)

2.7.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 42 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้ (อพนันท์รี พูลพทุฐา, 2565)

0.90 ขึ้นไป	ดีมาก
0.80-0.89	ดี
0.70-0.79	ปานกลาง
0.60-0.69	น้อย
ต่ำกว่า 0.60	น้อยที่สุด

2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วจำนวน 42 ข้อ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านจับใจความ ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจจากตำรา และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจาก Scott (1967), สมหมาย เปียพนอม (2551) จันทรเพ็ญ ภูโสภา (2558) และอพันธ์ พูลพทุธา (2565)

3.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน เพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาและความมุ่งหมายของการรายงานซึ่งเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท (Likert) โดยวิธีการจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ บุญชม ศรีสะอาด (2545, น.162-163)

5 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง	มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลผลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแปลความหมายของผลจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจ กำหนดตามเกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา รวมไปถึงลักษณะของข้อคำถาม และนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามคำแนะนำ ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 1 คน ผู้เชี่ยวชาญการวิจัย 1 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน 2 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เทียบตรงของเนื้อหา

ของข้อความ ที่จะวัดความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยการประเมินคุณภาพและค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC เท่ากับ 1.00 โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน อพันธ์ พูลพุดธา (2565, น.121)

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงกับจุดประสงค์การ เรียนรู้

3.5 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปใช้กับ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุฎมาศศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นกลุ่ม ตัวอย่าง

แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

แบบแผนการทดลอง การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนในการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Experimental Design) โดยใช้แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งแสดงเป็นแบบแผนการวิจัย ดังนี้ (Tuckman, 1999) ดังตาราง

ตาราง 4 แสดงแบบแผนการวิจัยแบบ Experimental Design (One-Group Pretest-Posttest Design)

สอบก่อน	การจัดกระทำ	สอบหลัง
T1	x	T2

ความหมาย

T1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง การทดลอง

T2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 42 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบล่วงหน้า เพื่อทดสอบความรู้เดิมของนักเรียนโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
3. ดำเนินการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 26 คน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่นโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเองจำนวน 12 แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
4. นำแบบทดสอบวัดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน (Post-test) จำนวน 42 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนเมื่อเรียนจบทุกแผน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ตามวิธีของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น. 8)
 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น โดยใช้ Dependent Sample t – test
 3. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (อพนันต์รี พูลพุดธา. 2565: 155)
4.50 – 5.00	หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง เหมาะสมมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง เหมาะสมน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มีสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ

1.1.1 การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.1.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความแบบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตร B-Index ของ Brannan ดังนี้ (อพันธ์ พูลพทุฐา. 2565: 125)

$$S = \frac{R_{pos} - R_{pre}}{N}$$

เมื่อ S แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
 R_{pos} แทน จำนวนคนที่ตอบถูกหลังสอน
 R_{pre} แทน จำนวนคนที่ตอบถูกก่อนสอน
 N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.1.3 การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ โดยใช้สูตร (p) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 97) ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ r แทน ค่าความยากของแบบทดสอบ
 R แทน จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้วิธีการของโลเวท (Lovett Method) มีสูตรดังนี้

$$1 - \frac{k \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ k แทน จำนวนข้อสอบ
X แทน คะแนนสอบ
C แทน คะแนนจุดตัด หรือคะแนนที่ผ่านเกณฑ์

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (ไพศาล วรคำ, 2561, น. 321)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 123)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร ดังนี้ (อพันธ์ พูลพุทธา, 2565 : 157)

$$S. D. = \sqrt{\frac{\sum (x - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 X แทน ข้อมูลแต่ละตัว
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

3.1 หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้สูตร E_1/E_2 ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556 : 10)

$$E_1 = \frac{\sum x}{\frac{N}{A} \times 100} \text{ หรือ } \frac{x}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองานที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียนหรือออนไลน์
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติ ทุกชิ้นรวมกัน
 N แทน จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100 \text{ หรือ } \frac{F}{B} \times 100$$

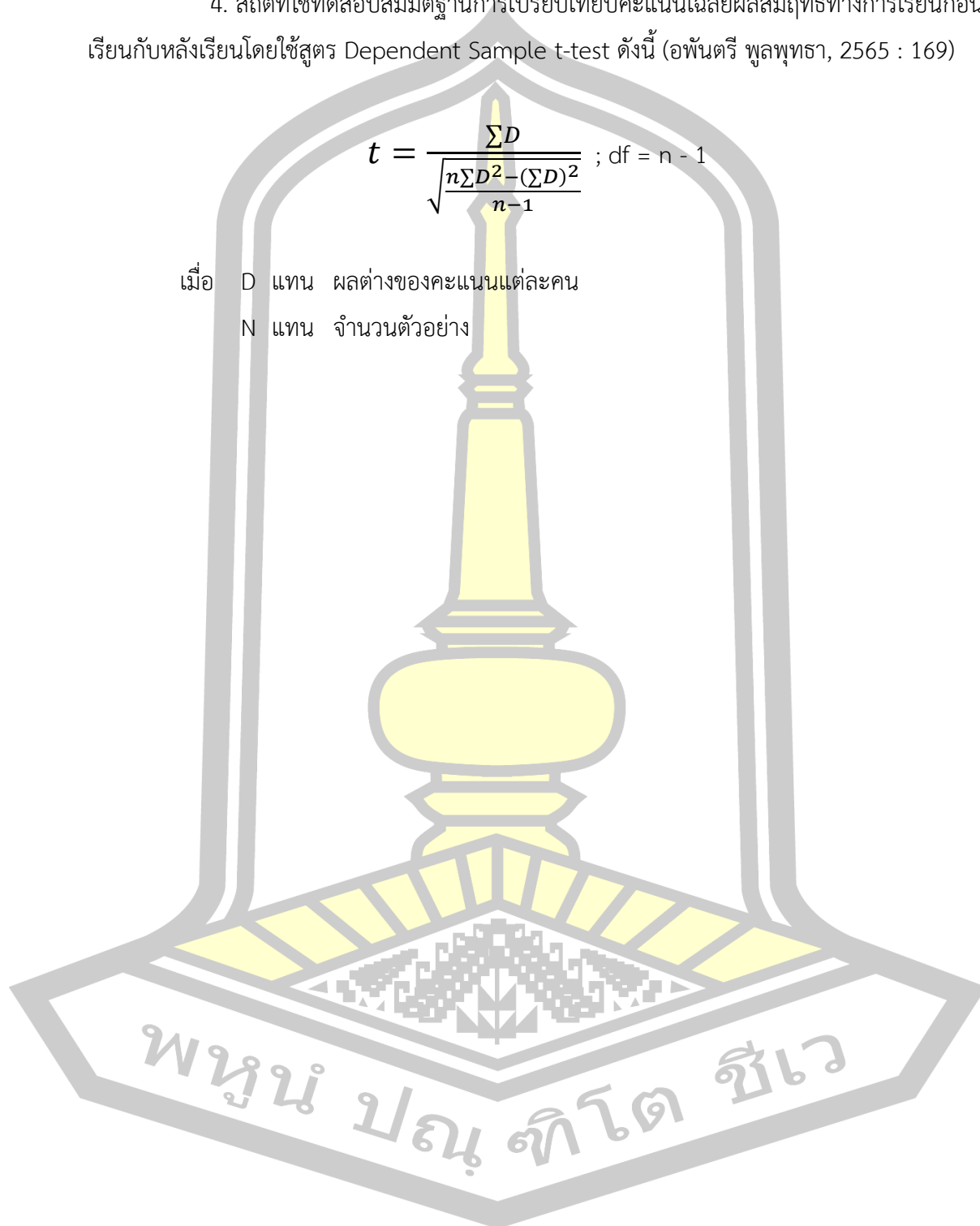
เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum F$ แทน คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วย ประกอบด้วยผล
 การสอบหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย
 N แทน จำนวนผู้เรียน

4. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนโดยใช้สูตร Dependent Sample t-test ดังนี้ (อพันธ์ พูลพุดรา, 2565 : 169)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}} ; df = n - 1$$

เมื่อ D แทน ผลต่างของคะแนนแต่ละคน

N แทน จำนวนตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยครั้งนี้เป็นผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูลเพื่อเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ร้อยละ
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมระหว่างเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบวัดความสามารถหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด
t	แทน	ค่าวิกฤตใน t – test (Dependents Sample)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและทดลองใช้มาเป็นลำดับขั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสมกับเวลาในการดำเนินการและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกุฎาศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 28 คน เพื่อวิเคราะห์หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการประเมินระหว่างเรียน คือ คะแนนแบบฝึกหัด และคะแนนทดสอบหลังการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านจับใจความครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน มาวิเคราะห์หาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) ดังตารางที่ 4

พูน ปณ จิต ชเว

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	N	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	ประสิทธิภาพ (E_1/E_2)
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	26	432	345.54	84.28	84.28
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2)	26	42	34.85	82.97	82.97
ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ 84.28/82.97					

จากตาราง 5 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 84.28 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 82.97 ดังนั้น ประสิทธิภาพของกิจกรรมการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่นโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.28/82.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (ภาคผนวก จ)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น ก่อนเรียนกับหลังเรียน

ซึ่งผู้วิจัยได้นำคะแนนหลังเรียน (Posttest) ของผู้เรียน จำนวน 26 คน จากการจัดกิจกรรมจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่นโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิเคราะห์ด้วยสถิติ t-test (Dependents Sample) ดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนกับหลังเรียน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	26	42	25.88	3.830	15.370*	.00
หลังเรียน	26	42	34.85	2.541		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรม

ท้องถิ่น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 25.88 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.85 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าคะแนนการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (ดังภาคผนวก ง หน้า 166)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น

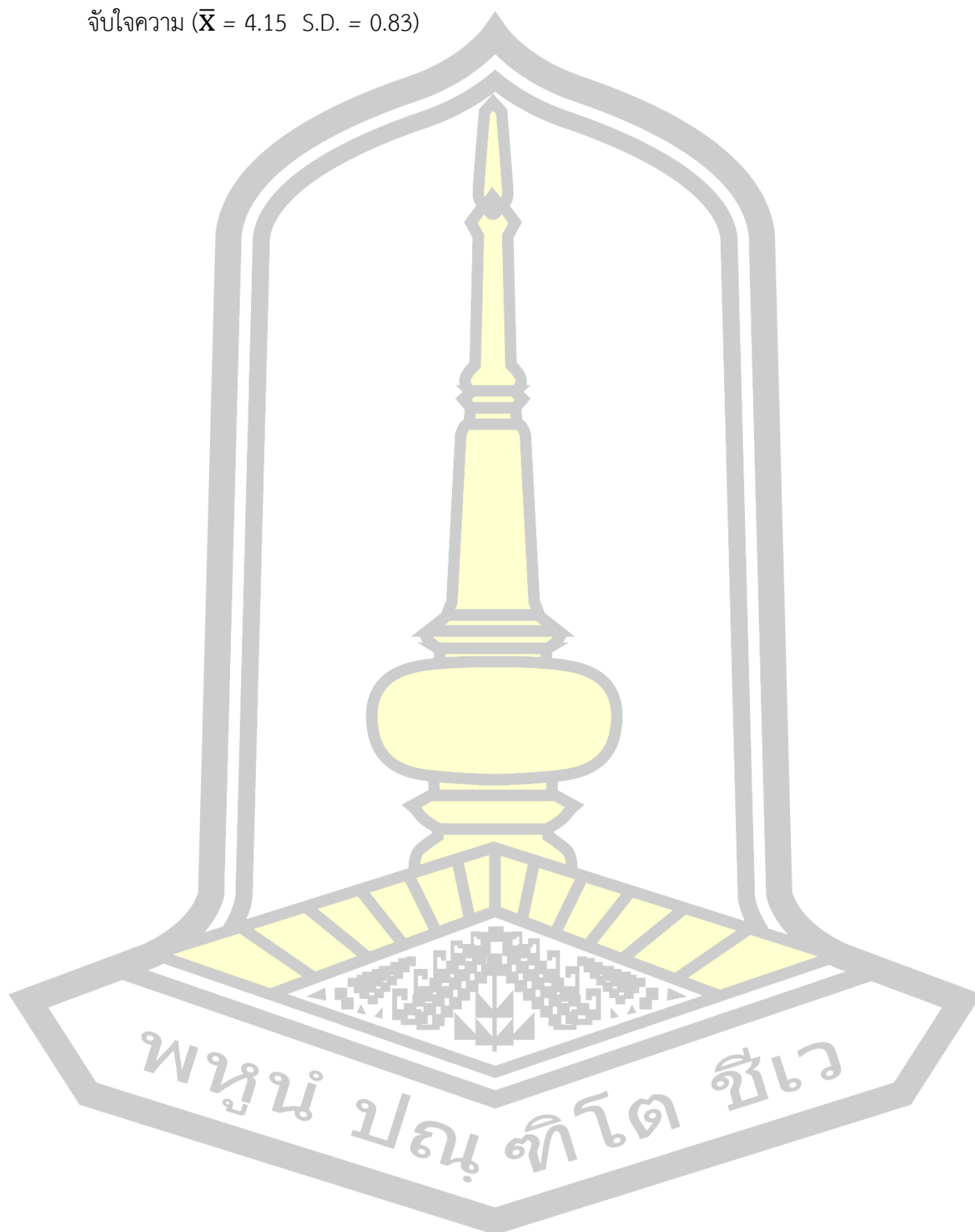
ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1.	เนื้อหาที่น่าสนใจ	3.81	0.75	มาก
2.	เนื้อหาชัดเจน เข้าใจง่าย	3.73	0.87	มาก
3.	การจัดการเรียนรู้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนรู้	3.92	0.69	มาก
4.	การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเข้าใจในการอ่านจับใจความ	4.04	0.82	มาก
5.	นักเรียนชอบในการเรียนการเขียนสรุปใจความสำคัญ	3.65	0.85	มาก
6.	แบบฝึกหัดและใบความรู้มีความน่าสนใจ	4.31	0.74	มาก
7.	ใบความรู้ช่วยให้เข้าใจวิธีการอ่านจับใจความ	4.15	0.83	มาก
8.	แบบฝึกหัดช่วยพัฒนาการอ่านจับใจความ	4.00	0.80	มาก
9.	นักเรียนสนุกในการพัฒนาการอ่านจับใจความ	3.77	0.82	มาก
10.	ครูมีความยุติธรรมให้คะแนนชัดเจน	4.62	0.64	มากที่สุด
รวม		4.00	0.45	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น โดยรวมอยู่ระดับ มาก ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ อยู่ในระดับมาก 9 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูมีความยุติธรรมให้คะแนนชัดเจน ($\bar{X} = 4.62$ S.D. = 0.64)

แบบฝึกหัดและใบความรู้มีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.31$ S.D. = 0.74) ใบความรู้ช่วยให้เข้าใจวิธีการอ่าน
จับใจความ ($\bar{X} = 4.15$ S.D. = 0.83)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัย ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อการจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่น วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสอน ผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ แล้วแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถ โดยแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ผู้สอนชี้แนะวิธีการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อความเข้าใจในการเรียนรู้ก่อนเรียน

2. ขั้นสอน เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ชี้แจงถึงเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ เพื่อให้ นักเรียนรับรู้และเข้าใจ ผู้สอนแนะนำแหล่งในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และมอบหมายงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติอย่างละเอียด

3. ขั้นการร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมมือช่วยเหลือกันในการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และทัศนคติซึ่งกันและกัน ในการเรียนและมีจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน โดยสามารถบอกสาระของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และสามารถนำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นภาษาของตัวเองที่เข้าใจง่าย ให้ได้เป็นใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยตอบคำถามจากการทำแบบฝึกหัดที่ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับร่วมกัน

4. ขั้นตรวจสอบ ผู้เรียนนำเสนอผลการทำงานกลุ่ม ผู้สอนและผู้เรียนกลุ่มอื่นซักถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

5. ขั้นสรุปและการประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากนั้นพิจารณาและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

ผลของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มี 5 ขั้นตอนข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.28/82.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่นโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนเรื่องการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่นโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่า 25.88 คะแนน และมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 34.85 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ อยู่ในระดับมาก 9 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ดังนี้ ครูมีความยุติธรรมให้คะแนนชัดเจน ($\bar{X} = 4.62$ S.D. = 0.64) แบบฝึกหัดและใบความรู้มีความน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.31$ S.D. = 0.74) ใบความรู้ช่วยให้เข้าใจวิธีการอ่านจับใจความ ($\bar{X} = 4.15$ S.D. = 0.83)

อภิปรายผล

ในการวิจัย เรื่อง ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่นวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยมีประเด็นที่สำคัญควรนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ประกอบวรรณกรรมท้องถิ่นวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84.28/75.77 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 75/75 หมายความว่า นักเรียนทั้งหมดได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัด แบบประเมินผลงาน แบบประเมินพฤติกรรมประจำแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เรื่อง การอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น ทั้ง 12 แผน คิดเป็นร้อยละ 84.28 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 82.97 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เรื่อง การอ่านจับใจความ ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 75/75 และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีกระบวนการขั้นตอนการสอนที่เป็นระบบชัดเจน เริ่มการเรียนรู้จากง่ายไปยากกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติงานร่วมกันเกี่ยวข้องกับการอ่านคือการอ่านคำ การอ่านสะกดคำ การค้นหาความหมายของคำศัพท์ การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน และการเขียนเรียบเรียงสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน ดังที่ สายใจ ทองเนียม (2560, น. 10) ได้อธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สำคัญ ผู้เรียนต้องรู้จักการอ่านคำ นั่นคือการอ่านออก รู้ความหมายของคำ สำนวน วลี ประโยค จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ เพราะถ้าผู้อ่านไม่สามารถอ่านจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ อาจส่งผลต่อการอ่านเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ ที่ยากกว่า และจำเป็นสาเหตุทำให้ผู้อ่านสามารถพัฒนาการอ่านของตนได้ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมพัฒนาการอ่านอย่างต่อเนื่อง เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องราวและสามารถเข้าใจความหมายของคำศัพท์แล้ว นักเรียนจะเข้าใจเนื้อเรื่องและทราบถึงเทคนิควิธีการจับใจความ นักเรียนจะสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง ซึ่งจากกิจกรรมดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน นักเรียนอ่อนได้รับการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนจากนักเรียนเก่งภายในกลุ่มเดียวกัน และวิธีการอธิบายเรื่องให้เพื่อนฟังด้วยภาษาของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการอ่านได้ง่ายและชัดเจน ส่งผลให้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มีผลต่อการพัฒนาการอ่านจับใจความของนักเรียนได้

1.2 สื่อการสอนเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความได้ดีขึ้น

เพราะการใช้สื่อการสอนที่เป็นวรรณกรรมท้องถิ่น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา สะท้อนสภาพสังคมและวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น โดยวรรณกรรมที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกนั้นเป็นวรรณกรรมท้องถิ่นภาคอีสาน ที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย วรรณกรรมท้องถิ่น เนื่องจากเนื้อเรื่องของวรรณกรรมจะบอกเล่าเรื่องราว ภาษาวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ สภาพแวดล้อมที่สื่อผ่านตัวบทวรรณกรรมที่มีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการอ่าน เนื้อหาวรรณกรรมที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไม่ยากและยาวจนเกินไป เนื้อหาอ่านเข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน สอดแทรกทั้งความสนุกสนานและเนื้อหาความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ใกล้เคียงกับพื้นฐานการดำรงชีวิตของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนซึมซับและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้วรรณกรรมท้องถิ่นยังส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านวิชาความรู้และมีจิตสำนึกในภูมิปัญญาท้องถิ่น จากสื่อที่กล่าวมาทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านจับใจความโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ได้ดีขึ้น

ทั้งนี้เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ได้รับการตรวจสอบและปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญและทดลองใช้โดยยึดขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการสอน เป็นขั้นที่ครูผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ แล้วแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถกลุ่มย่อย ประมาณ 3-4 คน โดยแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ครูผู้สอนชี้แนะวิธีการทำกิจกรรมกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม เพื่อความเข้าใจในการเรียนรู้ก่อนเรียน การทำกิจกรรมร่วมกันและการใช้แบบฝึกหัดการอ่านจับใจความสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมเอกสาร 2) ขั้นสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยขั้นนี้ครูผู้สอนนำเข้าสู่บทเรียน ชี้แจงถึงเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ เพื่อให้นักเรียนรับรู้และเข้าใจ ผู้สอนแนะนำแหล่งในการศึกษาค้นคว้าข้อมูล และมอบหมายงานที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติแต่ละกลุ่มอย่างละเอียด และครูผู้สอนเพิ่มเติมเนื้อหาความรู้ให้กับนักเรียนในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละหัวข้อ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้กระจายความคิด แสวงหาความรู้ร่วมกัน โดยครูผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะให้คำปรึกษา ตอบคำถามในสิ่งที่นักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจ 3) ขั้นการร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนร่วมมือช่วยเหลือกันลงมือปฏิบัติกิจกรรมแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความจากการอ่านวรรณกรรมท้องถิ่น แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์และทัศนคติซึ่งกันและกัน ในการเรียนและมีจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน โดยสามารถบอกสาระของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และสามารถนำคำตอบมาเรียบเรียงเป็นภาษาของตนเองที่เข้าใจง่าย ให้ได้เป็นใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยตอบคำถามจากการทำแบบฝึกหัดที่ ปฏิบัติกิจกรรมตามที่ได้รับร่วมกัน โดยในขั้นนี้ครูผู้สอนคอยแนะนำสอดแทรกเทคนิควิธีการคิด การอ่านต่างๆ เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและได้

ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งในขั้นนี้ครูผู้สอนเน้นย้ำให้นักเรียนในความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่นด้วย โดยไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน แบ่งหน้าที่กันรับผิดชอบที่ชัดเจน ในขณะที่มีการดำเนินกิจกรรมกลุ่มผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน การสอบถาม บันทึกภาพ และบันทึกหลังการสอน 4) ขั้นตรวจสอบ ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้เรียนตรวจสอบว่าได้ปฏิบัติครบถ้วนหรือไม่ จากนั้นผู้เรียนนำเสนอผลการทำงานของตนในแต่ละกลุ่ม โดยสมาชิกทุกคนได้มีโอกาสได้แสดงออก แสดงความคิดเห็น ผู้สอนและผู้เรียนกลุ่มอื่นซักถาม เพื่อตรวจสอบความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง 5) ขั้นสรุปและการประเมินผล ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปบทเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นทุกคน เกิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อประเมินคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มากและสรุปใจความสำคัญของเรื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากนั้นพิจารณาและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ตรวจให้คะแนนบันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม สมาชิกร่วมกันรวมคะแนนแต่ละกลุ่มเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม กลุ่มใดที่มีผลการประเมินถึงเกณฑ์ขึ้นไปครูผู้สอนกล่าวชื่นชม กลุ่มใดไม่ถึงเกณฑ์ครูผู้สอนให้กำลังใจให้โอกาสปรับปรุงแก้ไขงานในระหว่างการทำกิจกรรมและศึกษาจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่แนะนำไว้ จากการพูดคุยทำให้ทราบข้อคิดเห็นของนักเรียนหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่เริ่มที่จะเข้าใจเนื้อหาและเทคนิควิธีการอ่านจับใจความจากเรื่องต่างๆ ที่ครูผู้สอนมอบหมายให้ลงมือปฏิบัติร่วมกัน จากการช่วยเหลือกันภายในกลุ่มและมีการสอดแทรกเทคนิคการจับใจความและเว้นว่างให้นักเรียนได้คิดทำความเข้าใจด้วยตนเอง อีกทั้งยังสามารถแลกเปลี่ยนความคิดไปยังเพื่อนนักเรียนคนอื่นได้ เกิดการยอมรับตนเอง จึงทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมฝึกฝนทักษะการทำงานเป็นทีม เรียนรู้ทักษะการจัดการ การเป็นผู้นำและผู้ตาม ช่วยเหลือเกื้อกูลการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จกับการเรียนร่วมกันอย่างมีความสุข สอดคล้องกับ วิวงรอง ศรีพอง (2557 : 42) กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถ แตกต่างกัน มีการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบ ร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวมเพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหลังจากที่ผู้เรียนได้เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แล้วทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปัทมญา คำเกิง (2564, น. 123) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทานของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.02/85.19 ซึ่งเป็นตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 จุฬาลักษณ์ กองพิลา (2561, น. 94) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถ

ด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.47/82.92 พเยาว์ สิ่งวิ (2560, น. 97) ได้ศึกษา เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC มีค่าเท่ากับ 87.24/85.63

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่นหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนรูปแบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ทั้งนี้เป็นเพราะรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เป็นรูปแบบการสอนที่มีกระบวนการในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนเป็นการฝึกกิจกรรมตามแบบฝึกหัดเป็นกลุ่ม โดยการร่วมมือและช่วยเหลือกันของสมาชิกภายในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันโดยมีเป้าหมายร่วมกันเพื่อให้เกิดความสำเร็จ ซึ่งในรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เป็นการเรียนการสอนสำหรับการอ่าน โดยครูผู้สอนแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็กๆ มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน สมาชิกในกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนในการทำทำกิจกรรมแบบฝึกหัดต่างๆ ร่วมกันมีการแบ่งความรับผิดชอบชัดเจนให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้กลุ่มทำตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ให้สำเร็จ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความให้สูงขึ้น ดังจะเห็นได้จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงขึ้นโดยพิจารณาจากก่อนเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของไพโรจน์ ศรีคง และศิริพร พึ่งเพ็ชร (2565, น. 67) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยและความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ปัทมญา คำเก็ง (2564, น. 112) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการวิจัยของวิราชิน ชันติสิทธิ์ และเด่นดาว ชลวิทย์ (2561, น. 10) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบมอญ โดยใช้วิธีสอน แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบ ร่วมมือ เทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับการวิจัยของสอดคล้องกับการวิจัยของจุฬาลักษณ์ กองพิลา (2561, น. 94) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับการวิจัยของมีรันตี นิमितกุล (2560, น. 19) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หกหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่นโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบกลุ่มร่วมมือ CIRC โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.45) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ช่วยเหลือเกื้อกูลกันกระจ่ายความคิดภายในกลุ่มของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงศักยภาพตามความสามารถของตนสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล คือ นักเรียนที่มีการตอบสนองช้าหรือที่เรียนช้ามีเวลาในการฝึกฝนมากขึ้น เด็กที่มีการตอบสนองเร็วหรือเด็กที่เรียนเร็วมีโอกาสช่วยเหลือแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อนที่อ่อนกว่าในกลุ่ม นักเรียนที่อ่อนกว่าในกลุ่มได้รับการยอมรับ ชำแข็งและเห็นคุณค่าของเพื่อนสมาชิกนักเรียนเก่งด้วยกัน นักเรียนทุกคนพยายามช่วยเหลือช่วยเหลือกัน กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้ ความคิดเห็นในการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน พยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ การให้ความเอาใจใส่ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นการสร้างเสริมทักษะทางสังคม ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สร้างความสามัคคีมีความรับผิดชอบทั้งของตนเองและของผู้อื่น ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นสามารถทำงานกลุ่มร่วมกันให้บรรลุผลสำเร็จร่วมกันได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับการวิจัยของสุวนัน ดอนบ้านเขียว และวนิดาผาระนัด (2566, น. 3) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึก

โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของปัทธญา คำเก็ง (2564,น. 109) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทาน โดยรวมอยู่ระดับมาก สอดคล้องกับการวิจัยของจุฬาลักษณ์ กองพิลา (2561,น. 94) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับการวิจัยของมิรันตี นิमितกุล (2560,น. 19) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล ดังนั้นครูผู้สอนควรสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนในชั้นเรียนอื่นๆ หรือเนื้อหาในรายวิชาอื่นๆ ได้ โดยต้องมีการเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้เข้าใจในวิธีการเรียนและเตรียมบรรยากาศในชั้นเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนบางครั้งนักเรียนไม่พอใจกันหรือไม่มีความสนิทสนมกันมาร่วมกลุ่มเดียวกัน จะทำให้การจัดการเรียนรู้นั้นไม่ประสบผลสำเร็จครูผู้สอนจะต้องมีวิธีในการแบ่งกลุ่มที่ละความสามารถของนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ให้ชัดเจน ครูผู้สอนควรหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกในกลุ่ม การสร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง การทำความเข้าใจในกระบวนการทำงานร่วมกันของสมาชิกเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

1.3 การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ครูผู้สอนจะต้องวางแผนให้ชัดเจนและรัดกุม เนื่องจากรูปแบบการสอนวิธีนี้จะใช้เวลาในการจัดกิจกรรมมากอาจมีผลกระทบต่อการเรียนรายวิชาอื่นๆ ได้

1.4 นักเรียนส่วนใหญ่จะชื่นชอบเนื้อหาวรรณกรรมที่ไม่ยาวมากเกินไป ดังนั้นในการเลือกสื่อที่ใช้ประกอบการอ่านจับใจความควรหลากหลายเป็นเนื้อเรื่องที่สนุกสนานและไม่ยาวจนเกินไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

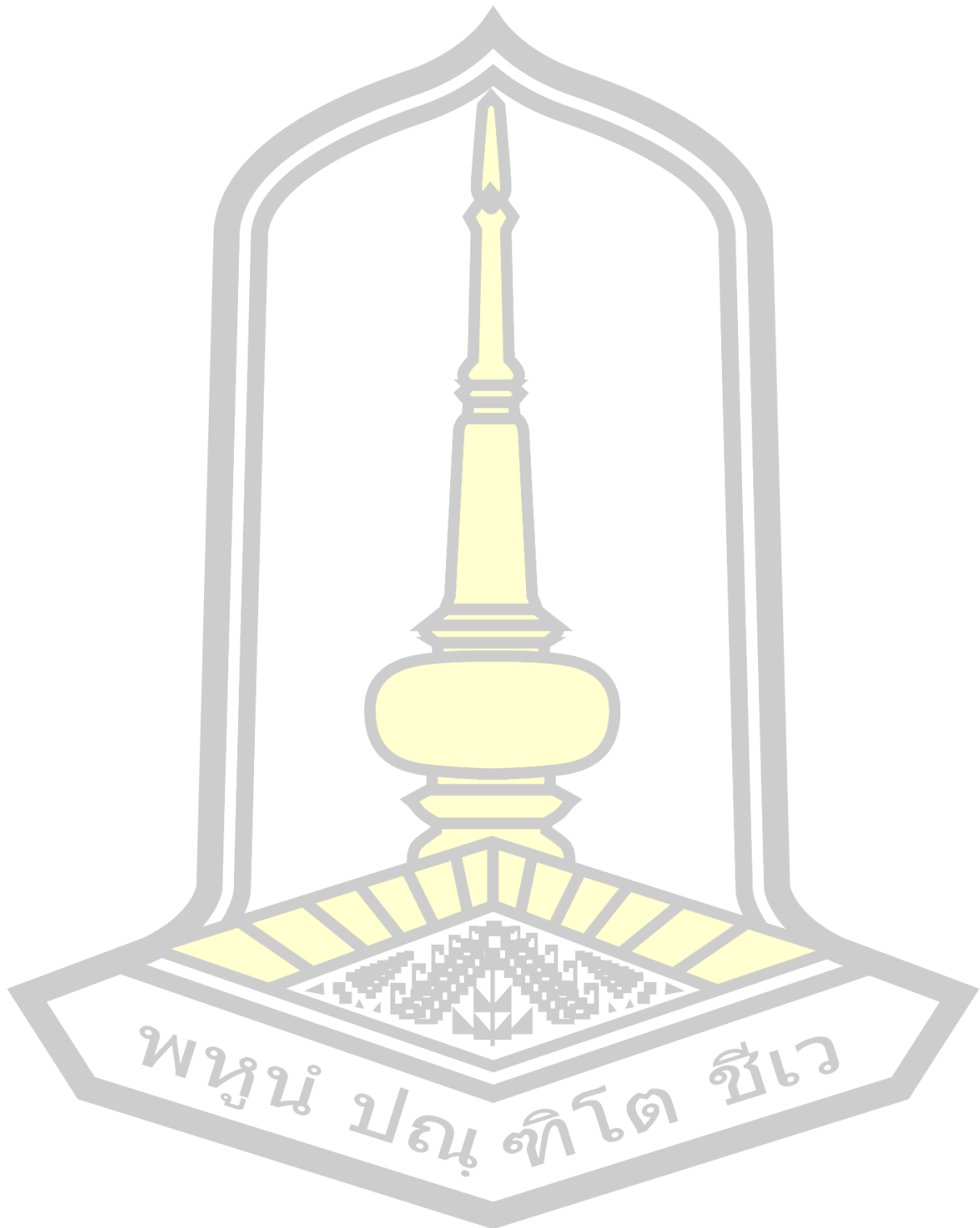
2.1 ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ไปทดลองใช้ในสาระอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เช่น การเขียน การฟังดู พูด หลักภาษา และวรรณกรรม หรือในระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นด้วย

2.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนบางคนมีการเรียนรู้และปฏิบัติงานได้ช้ากว่านักเรียนคนอื่นๆ ครูผู้สอนควรให้เวลามากขึ้นและให้ความสนใจกับนักเรียนกลุ่มนี้เป็นพิเศษ

2.3 ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมืออื่นๆ พร้อมกับศึกษาว่าแบบใดเหมาะสมกับเนื้อหาในระดับใด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัตัญญ ชูชื่น. (2550). *วรรณคดีศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2556). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.
กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- โกวิท ประวาลพุกษ์. (2545). *สู่การเรียนรู้แท้*. กรุงเทพฯ : สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- จรรยาบรรณ เทพศรีเมือง. (2560). *เอกสารประกอบการสอน วรรณกรรมไทยปัจจุบัน*. อุตรธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี.
- จันทิมา เมยประโคน (2555). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนวิชา ศิลปะ เรื่อง การสร้างสรรค์จากเศษวัสดุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการ จัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตราภรณ์ ชั่งกริส. (2559). *การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์เพื่อการเรียนรู้ตามแนวคิด Flipped Classroom เรื่อง การตรวจร่างกาย รายวิชาการประเมินภาวะสุขภาพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.)
- จุฬาลักษณ์ กองพิลา. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC*. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ไฉไล เมืองพระฝาง. (2558). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค CIRC เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชนาธิป พรกุล. (2554). *การสอนกระบวนการคิด : ทฤษฎีและการนำไปใช้*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทวี. พรินท์ (1999) จำกัด.
- ชวลิต ชูกำแพง. (2553). *การวิจัยหลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.

- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การพัฒนาประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน Developmental Testing of Media and Instructional Package*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2555). *80 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตปอเรชั่น.
- ชุดิมา ยอดตา. (2561). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อเสริมสร้างความสามารถการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- โชติกา ภาชีผล, ณีฎฐภรณ์ หลาวทอง, และ กมลวรรณ ตั้งชนกานนท์. (2558). *การวัดและประเมินผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิมพร ภูมิประสาท. (2558). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ STAD ร่วมกับการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐกาญจน์ เลิศยะโส. (2553). *การพัฒนาทักษะการเขียนความเรียงร้อยแก้วโดยใช้การสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร. <http://www.sure.su.ac.th>.
- นิชาพัฒน์ ไชยเสนบดินทร์. (2564). *วารสารศึกษาศาสตร์*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ดวงใจ ไทยอุบล. (2543). *ทักษะการเขียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดารารวรรณ จุลอักษร. (2556). *การพัฒนาการอ่านคล่องโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.
- เต็มศักดิ์ คทวนิช. (2546). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ทัศนีย์ ทานตวนิช. (2523). *คติชาวบ้าน*. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.
- ทิตนา แหมมณี. (2546). *14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.
- ทิตนา แหมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 15. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธวัช ปุณโณทก. (2560). *วิเคราะห์วรรณกรรมเชิงเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- บันลือ พฤกษ์วัน. (2557). *แนวพัฒนาการอ่านเร็ว - คิดเป็น*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปัทมญา คำเก็ง. (2564). *การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบนิทาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประทีปรัตน์ นิยมสิน. (2554). *การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และเทคนิค TGT กับระดับความสามารถทางการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*.
- ประทีป วาทิกทินกร. (2555). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประสาธน์ เนิ่งเฉลิม. (2554). *หลักสูตรการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรรณ ฤกษ์นที ละอองผล. (2546). *ครูภาษาไทยกับบทบาทด้านภูมิปัญญาไทย 60 ปี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ : ประมวลบทความทางการศึกษาการจัดการศึกษาตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้*, 37-48. นนทบุรี : พี.เอส.พรินท์.
- พิกุล พูลสวัสดิ์. (2562). *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ*. สงขลา : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ .
- พูลศรี กิจเฉลา. (2544). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาไทย และความสนใจในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา)*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพชรวิญญ์ สິงวี. (2551). *ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)* ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
- ไพโรจน์ ศรีคง และศิริพร พิงเพ็ชร. (2565). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยและความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC*. นครราชสีมา : คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา.
- ภัทรสุดา นาคสุข. (2564). *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ภัทราวรรณ ประกอบเสริม. (2565). *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา*. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มีรันตี นิमितกุล. (2560). *วารสารศึกษาศาสตร์*. นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยสงขลวงษ์ราชมงคล.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554*. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทอักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด.
- วัชรินทร์ กงภูธร. (2555). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสารในชีวิตประจำวันการคิดวิเคราะห์และทักษะกระบวนการวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานและจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วันเพ็ญ จันเจริญ. (2552). *การเรียนการสอนปัจจุบัน*. สกลนคร : คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิรงรอง ศรีทอง. (2557). *การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. http://digital_collect.lib.buu.ac.th/
- วิราชิน ชันติสิทธิ์ และเด่นดาว ชลวิทย์. (2561). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบมอหามงคล โดยใช้วิธีสอน แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC กับวิธีสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย.
- วิไล ทองสม. (2558). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนผังความคิด เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน จับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร, บัณฑิตวิทยาลัย.
- วินัส อยู่แย้ม, รพีพรรณ จันทรมะณี และกุลวดี ปิ่นวัฒนา. (2560). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยวิธีการสอนสตอรี่ไลน์เรื่อง สารและการเปลี่ยนแปลงกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2*. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2556). *การอ่านจับใจความ*. กรุงเทพฯ : สุริยาสาน.
- ศรีญดา เทียมหมอก. (2558). *วารสารวิชาการ*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2556). *อ่านอย่างเร็วเข้าใจง่าย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สถิตาภรณ์ ศรีหิรัญ. (2560). *เทคนิคการอ่านเชิงวิชาการ*. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมเกียรติ วัฒนาพงษากุล. (2555). *ภาพลักษณ์หญิงไทยในวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลซีไรต์ของนักเขียนหญิง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

สมนึก ภัททิยธนี. (2553). *การวัดผลการศึกษา*. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

สรวิทย์ พวงเดชาชนนท์. (2559). *ผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์.ค.ม (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สายใจ ทองเนียม. (2560). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2559). *แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545-2559)*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรย. (2522). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดาร์ตน์ อะหลีแอ. (2558). *ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเคมี ความสามารถในการแก้ปัญหาและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2552). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความ เอกสารการสอนชุดวิชาการ หน่วยที่ 1-8 ครั้งที่ 6*. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุปราณี พัดทอง. (2555). *การใช้ภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สุรัชชานุกุล นุ่มภูบาล และคณะ. (2561). *วรรณกรรมท้องถิ่นกับการจัดการทรัพยากรทางวัฒนธรรม ปวีรบรรตไบลาน วัดศรีชมชื่น บ้านคกเลาใต้ ตำบลบุษม อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย*. กระทรวง วัฒนธรรม : กรมส่งเสริมวัฒนธรรม.

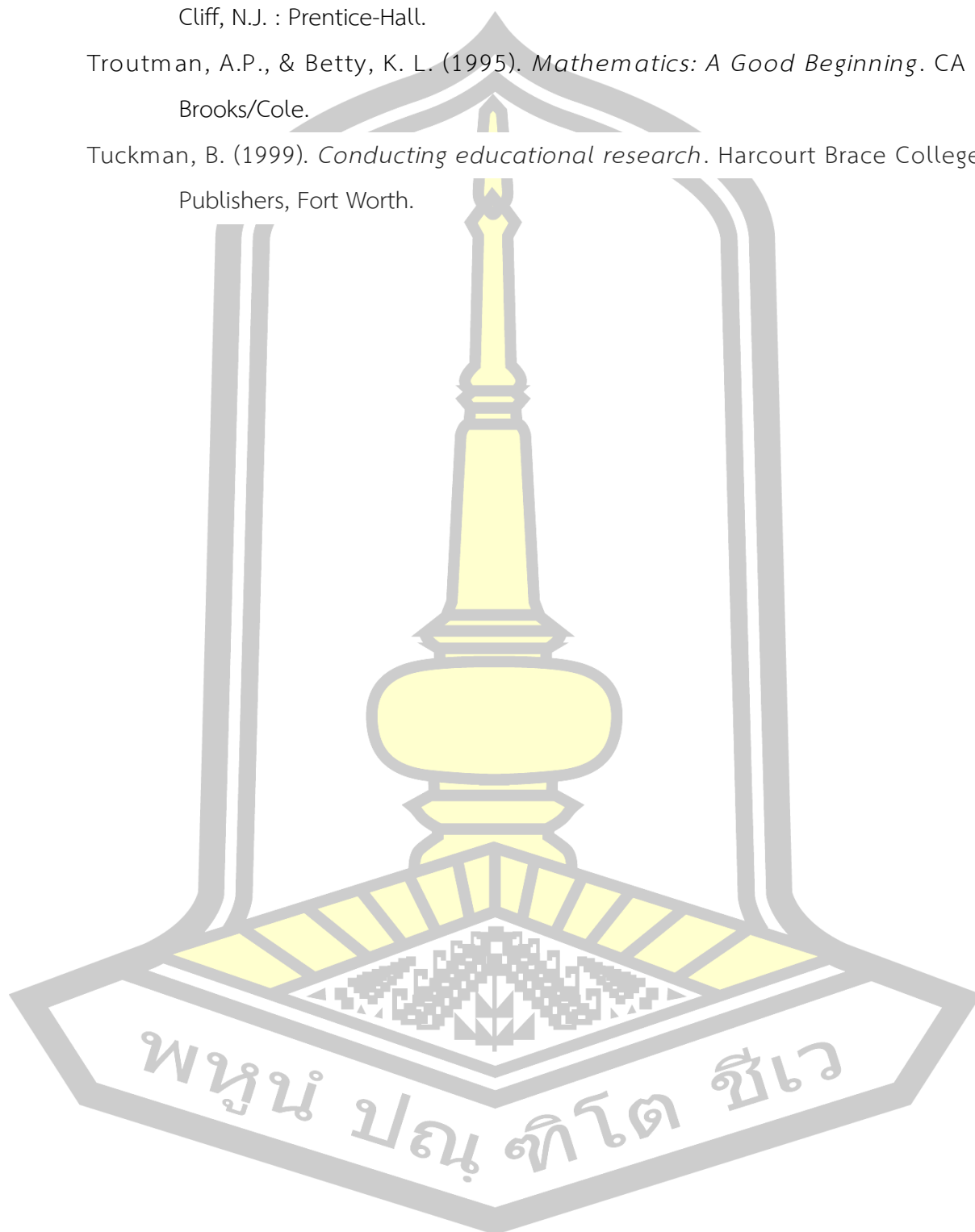
สุวนัน ดอนบ้านเขียว และวนิดาผาระนันต์ (2566). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคCIRC ร่วมกับแบบฝึกสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

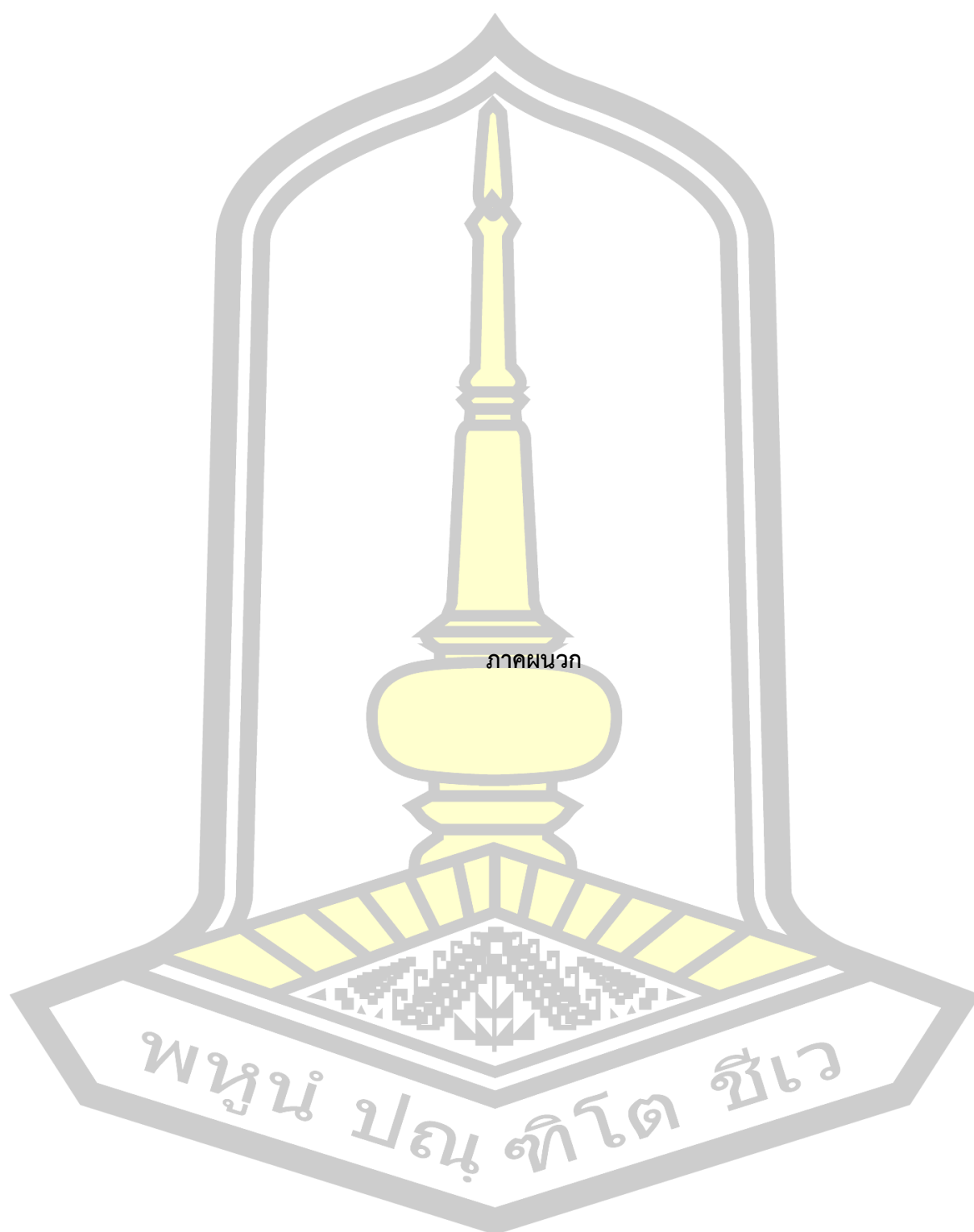
- สุวัฒนา สงวนรัตน์. (2564). ผลการใช้กิจกรรมจดบันทึกคอร์ดเนลล์เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ 1 สำหรับนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2554). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้: เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : ภาพการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำและ อรทัย มูลคำ. (2551). 19 วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- ไสว พักขาว. (2554). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- อพนันท์ พูลพุทธา.การวิจัยทางการศึกษา. ตักสิลาการพิมพ์, มหาสารคาม 2565. 258 หน้า.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2554). หลักการสอน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- Andi Asrifan, Like Raskova Octaberlina. (2020). *The Cooperative Integrated Reading And Composition (CIRC) Strategy In Teaching Reading Comprehension Teaching Comprehension*. Indonesia : Universitas Islam Negeri Maulana Malik Ibrahim.
- Dahley A. (1994). The Effect of Jigsaw on Pre – service Teachers’knowledge of Reading Pedagogy and concerns about Group Learning in Reading Methodology Course”.*Reading Improvement*,33(Summer).
- Hulo. (2018). *Improving student’ reading comprehension on recount text through collaborative learning*. Pontianak : Khatulistiwa.
- Johnson, R.T. & Johnson, D.W. (1994). *An Overview of Cooperative Learning*. In J.S. Thousand, R.A. Villa & A.I. Nevin (Ed.). *Creativity and Collaborative Learning*. 31-34. Baltimore: Paul H. Brookes Publishing.
- Nirwanto Maruf, Maya Rupa Anjely. (2020). *Utilizing Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) with mobile Learning to Enhance Students' Reading Comprehension, British : Program Studi S1 Sastra Inggris*. Fakultas Ilmu Budaya, Universitas Muhammadiyah Gorontalo.
- Shelly, M.W. (2010). *Responding to Social Change*. Pennsylvania : Down, Hutchinson P'press.

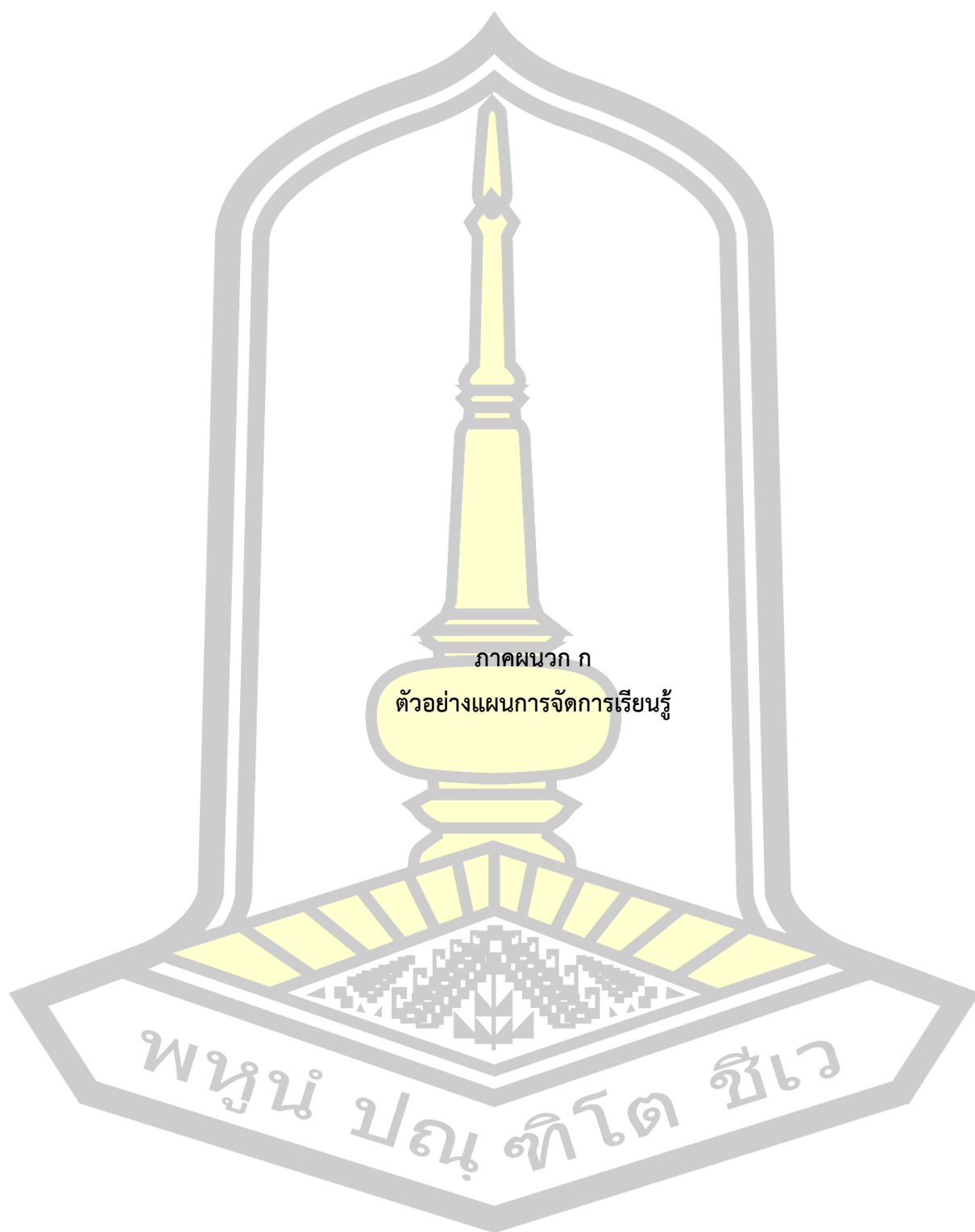
Slavin, R.E. (1990). *Cooperative Learning: Theory, Research, and Practice*. Englewood
Cliff, N.J. : Prentice-Hall.

Troutman, A.P., & Betty, K. L. (1995). *Mathematics: A Good Beginning*. CA :
Brooks/Cole.

Tuckman, B. (1999). *Conducting educational research*. Harcourt Brace College
Publishers, Fort Worth.

แผนการเรียนรู้ที่ 2

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การอ่านจับใจความ

จำนวน 12 ชั่วโมง

เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ติงต๊อง

จำนวน 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

- ท 1.1 ป.5/4 แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
- ท 1.1 ป.5/5 วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต
- ท 1.1 ป.5/8 มีมารยาทในการอ่าน

สาระสำคัญ

การอ่านจับใจความ คือ การอ่านที่ผู้อ่านมุ่งจับประเด็นสำคัญหรือใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เพื่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ ค้นหาข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็น ซึ่งเนื้อหาตอนหนึ่งมีสาระครอบคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องทั้งหมด ข้อความตอนหนึ่งหรือเรื่องหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว

สาระการเรียนรู้

1. หลักการอ่านจับใจความจากนิทานก้อม
2. กระบวนการอ่านจับใจความจากนิทานก้อม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกหลักการอ่านจับใจความได้
2. ตอบคำถามจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ติงต๊อง ได้ถูกต้อง
3. เห็นความสำคัญของการอ่าน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

ชิ้นงาน/ภาระงาน

1. แบบฝึกหัดที่ 2 การอ่านจับใจความจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ดั่งต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้ (แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC)

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมการสอน

ผู้เรียนรับฟังการชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้และวิธีการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อทำความเข้าใจก่อนการเรียนรู้จากผู้สอน จากนั้นผู้เรียนแบ่งกลุ่มตามความสามารถโดยผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะมีผู้เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อนอยู่ร่วมกัน กลุ่มละ 3-4 คน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน

ผู้เรียนรับใบความรู้ที่ 2 เรื่องนิทานก้อม การอ่านจับใจความ ขั้นตอนการอ่านจับใจความ ตัวอย่างการอ่านจับใจความ ผู้สอนอธิบายหลักการวิธีการอ่านจับใจความให้ผู้เรียนฟังเพื่อให้นักเรียนรับรู้และเข้าใจ หลังจากนั้นผู้เรียนรับแบบฝึกหัดที่ไปปฏิบัติอย่างละเอียด

ขั้นที่ 3 ขั้นร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม

ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมร่วมมือช่วยเหลือกันอ่านจับใจความจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ดั่งต้อง แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสพการณ์และทัศนคติซึ่งกันและกัน ในการอ่านผู้เรียนมีจุดประสงค์การเรียนรู้ร่วมกัน โดยสามารถบอกสาระของเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร และสามารถนำคำตอบมาเรียบเรียงใหม่เป็นภาษาของตัวเองที่เข้าใจง่าย ให้ได้เป็นใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน โดยตอบคำถามจากการทำแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบ

ตัวแทนกลุ่มนำเสนอใจความที่กลุ่มของตนเรียบเรียงจากการทำงานกลุ่มหน้าชั้นเรียน ผู้สอนและผู้เรียนกลุ่มอื่นร่วมแสดงความคิดเห็น ควรเพิ่มเติมหรือปรับปรุงส่วนใดเพื่อให้ได้ใจความที่ครอบคลุม และชักถาม เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและการประเมินผล

ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันสรุปใจความนิทานก้อมเรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ดิงต้อง แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จากนั้นพิจารณาและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง นิทานก้อมและการอ่านจับใจความ
2. นิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ดิงต้อง
3. แบบฝึกหัดที่ 2 เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ดิงต้อง

การวัดการประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดประเมินผล	เครื่องมือวัดประเมินผล	เกณฑ์การประเมินผล
1. บอกหลักการอ่านจับใจความได้ (K)	- ทดสอบ	- แบบทดสอบ	คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป
2. ตอบคำถามจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้านดิงต้องได้ถูกต้อง (P)	- ตรวจการตอบคำถาม - ประเมินกิจกรรมกลุ่ม	- แบบประเมินแบบฝึกหัดการอ่านจับใจความจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้านดิงต้อง - แบบประเมินกิจกรรมกลุ่ม	คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป
3. เห็นความสำคัญของการอ่าน (A)	การสังเกตพฤติกรรม	- แบบประเมินลักษณะอันพึงประสงค์	คะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ขึ้นไป

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

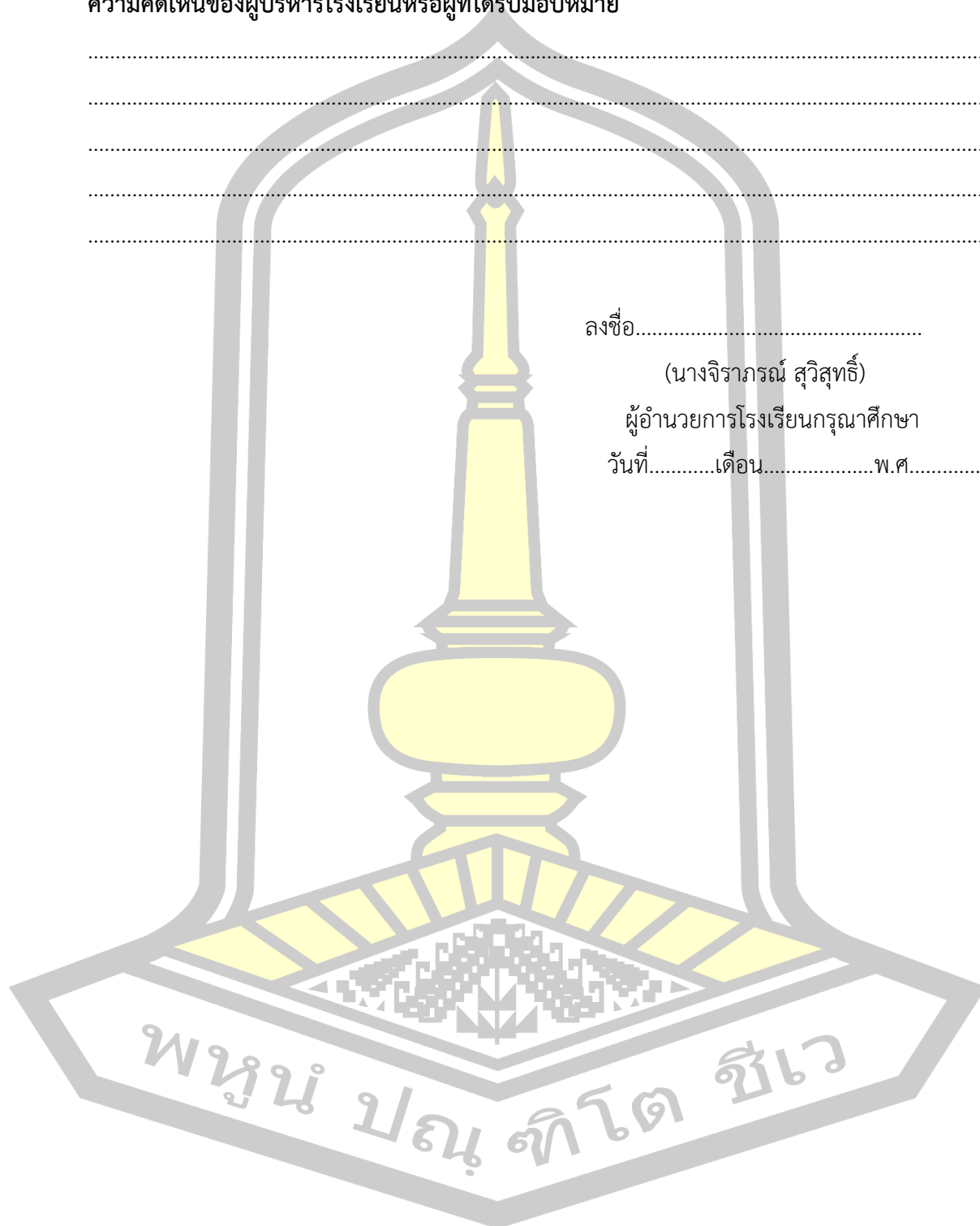
.....

ลงชื่อ.....

(นางจิราภรณ์ สุวิสุทธิ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนกรรณศึกษา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บันทึกผลหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ผลการจัดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

ปัญหา / อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวพรนัชชา แสนกุรัง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พณีย์ ปณฺ ทิโต ชีเว

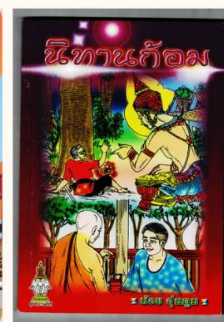

ใบความรู้ที่ 2 เรื่อง นิทานก้อม

"นิทานก้อม" คือ นิทานเนื้อเรื่องสั้นๆ กระชับรัด นิทานที่ไม่ยาว แต่มักจะเป็นเรื่องสนุกสนาน ฟังแล้วขำขัน เรื่องราวส่วนใหญ่ ก็มักจะเป็นเรื่องล้อเลียนคนบางคน ที่ทำตัวไม่ปกติ หรือทำอะไร ผิดๆ พลาดๆ เช่อกๆ ซ่าๆ เรื่องราวหน้าแตก ประเภนี้ล่ะ... เรื่องหน้าแตก เป็นๆ บ๊องๆ ของคนนั้น คนนี้หรือว่าของคนอื่น คนเราชอบฟัง ฟังแล้วก็ขบขันอยากหัวเราะ เป็นการคลายเครียดไปด้วย นิทานพวกนี้ เล่าไม่นานนั้ ก็ถึงจุดขำขัน เมื่อหัวเราะกันแล้ว นิทานก็จบ เล่าสั้นๆ ก็เข้าใจ พอเข้าใจ นิทานก็จบ พอติ ก็เลยได้ชื่อนิทานก้อม(นิทานสั้น) สอดแทรกคำสอนหรือสะท้อนชีวิต หรือตลกขำขัน ประโลมโลก นิทานก้อมอาจเล่าในที่ที่มีงานรื่นเริง หรือพบปะเฮฮอ หรือเล่าสู่กันฟังในตอนเย็น หลังจากกินข้าวเย็นเสร็จ นิทานก้อม อาจแบ่งออกในชุดหรือท้องเรื่อง ดังนี้

1. หัวพอกับจั่วน้อย	5. หัวหงอกหยอกสาว
2. พ่อเผากับลูกเขย	6. สามเกลอ
3. เรื่องของทิด จารย์ เชียง	7. เรื่องเบ็ดเตล็ด
4. พี่อ้ายกับน้ำสาว	

ตัวอย่างนิทานก้อมเรื่อง "แมวน้อย"

สวัสดีครับ พ่อแม่พี่น้อง วันนี้ นิทานก้อม ขอเสนอเรื่อง "แมวน้อย" ...

นานมาแล้วมีหนุ่มสาวคู่นึง แอบรักกันโดยไม่ให้พ่อแม่รู้เรื่อง เพราะพ่อฝ่ายหญิงเป็นคนหวงลูกสาว วันหนึ่งฝ่ายชายจะแอบปีนเข้าบ้านเพื่อไปหาฝ่ายหญิง แต่ทำอื้ทำไ้ไหนไม่ทราบ ตอนปีนอยู่นั้นก็หล่นลงมาตัง เบ็บ!!! พ่อของสาวเจ้าได้ยิน เลยตะโกนไปว่า "เฮ้ย!! เสียงอะไรวะ"
เจ้าหนุ่มคนนั้นก็เลยตอบกลับไปว่า "เสียงแมววาว"
พ่อฝ่ายหญิงก็เลยถามลงไปว่า "แมวอะไร ทำไมเสียงน้อย(เล็ก)จังเลยวะ"
เจ้าหนุ่มก็เลยตอบขึ้นมามาหน้าด้านๆว่า "แมวน้อยๆ"

ใบความรู้ การอ่านจับใจความสำคัญ

ประเภทของการอ่าน มี 2 ประเภท

1. การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่ผู้อ่านต้องออกเสียงตามเนื้อเรื่องที่อ่านให้ผู้อื่นฟัง จึงควรอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง
2. การอ่านในใจ คือ การอ่านโดยไม่ออกเสียง

การอ่านจับใจความสามารถอ่านได้ทั้งอ่านออกเสียงและอ่านในใจ ซึ่งมักจะอ่านออกอ่านใจ เพราะเป็นการอ่านเพื่อหาส่วนสำคัญของเรื่อง ที่เรียกว่า ใจความ หรือ ใจความสำคัญ ตรงกันข้ามกับพลความ (พน-ละ-ความ) ซึ่งหมายถึง ข้อความส่วนที่ไม่สำคัญ จะปรากฏอยู่ตามย่อหน้าต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน ซึ่งอาจอยู่ส่วนต้น ส่วนกลาง หรือส่วนท้ายของย่อหน้าก็ได้

การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านที่มุ่งจับประเด็นสำคัญ หรือการค้นหาใจความสำคัญ ข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นของเรื่องที่อ่าน

ใจความสำคัญของเรื่อง หมายถึง ข้อความตอนหนึ่งที่มีสาระครอบคลุมข้อความอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นหรือเรื่องทั้งหมด เรื่องหนึ่งหรือข้อความตอนหนึ่งจะมีใจความสำคัญที่สุดเพียงหนึ่งเดียว ซึ่งใจความสำคัญก็คือสาระสำคัญของเรื่อง

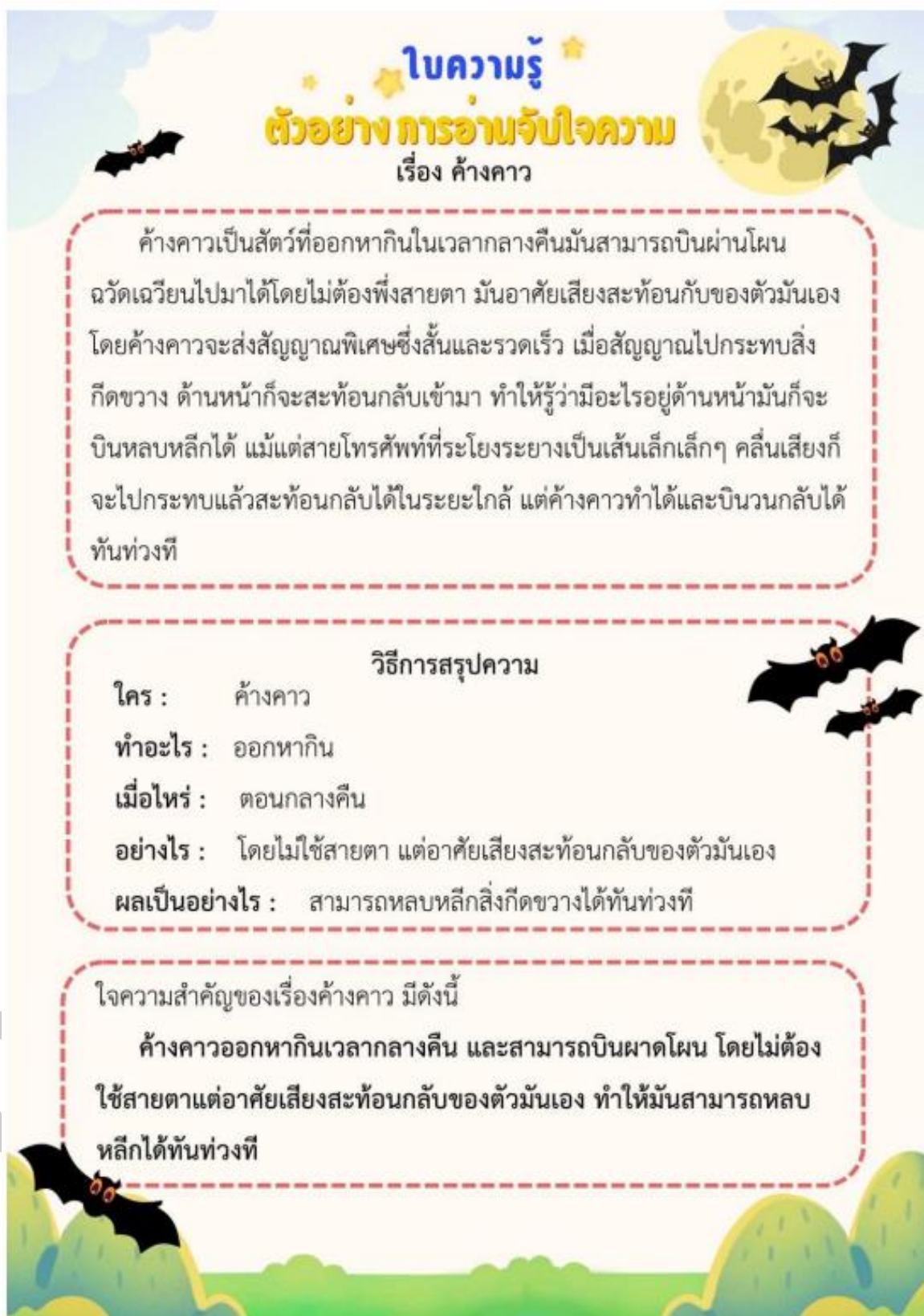

ใบความรู้ ขั้นตอนการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความนิยมอ่านในใจ เพราะต้องอาศัยความรวดเร็ว ใช้เวลาน้อยกว่าการอ่านออกเสียง มีขั้นตอนดังนี้

1. อ่านสำรวจ โดยกวาดสายตาเฉพาะตอนที่สำคัญ เป็นการอ่านเร็ว เพื่อให้รู้ว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร ผลเป็นอย่างไร
2. อ่านอย่างละเอียดเพื่อจับประเด็นสำคัญ หารายละเอียดของเรื่อง แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
3. อ่านซ้ำตอนที่ไมเข้าใจ และตรวจสอบความเข้าใจบางตอน เพื่อสรุปความเข้าใจให้ถูกต้อง
4. เขียนเรียบเรียงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านด้วยสำนวนภาษาของตนเอง

แบบฝึกหัดที่ 2

การอ่านจับใจความจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้านดิงตึง

สมาชิกกลุ่ม เลขที่สมาชิก ชั้น ป.5

คำชี้แจง : ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้แล้วเขียนสรุปใจความสำคัญและตอบคำถามให้ถูกต้อง

ผู้ใหญ่บ้านดิงตึง

มีผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านอยู่คนหนึ่ง เป็นคนดีมากๆ จนเด็กในหมู่บ้านชอบล้อผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านคนนี้ และเรียกเขาว่าผู้ใหญ่เตี้ย วันหนึ่งเขามีนัดต้องไปประชุมที่อำเภอที่จริง พ่อใหญ่เตี้ยไม่อยากไปประชุม แต่ก็ต้องจำใจในระหว่างทางเกิดรถจักรยานยนต์ระเบิด ผู้ใหญ่บ้านกับผู้ใหญ่เตี้ยคิดว่าโจรชุมทำลายเขา ผู้ใหญ่เตี้ยจึงพูดขึ้นว่า “ถ้าไม่มีซี(เครื่องประดับยศ)พวกเราคงต้องตายไปนานแล้ว”

เมื่อพูดจบทั้งสองจึงตกลงกันว่าให้ใส่เสื้อ เอาด้านหลังมาด้านหน้า เพราะเมื่อกั้นมันยังข้างหน้าแล้วต่อไปมันต้องข่มยังด้านหลังแน่ๆ ชาวบ้านเห็นก็พากันหัวเราะผู้ใหญ่บ้านและผู้ใหญ่เตี้ยกันยกใหญ่ พอถึงเวลากลางคืน พ่อใหญ่เตี้ยได้ตีเคาะเรียกลูกบ้านประชุม ทุกคนมาพร้อมหน้ากันทุกคนเหลือแต่ผู้ใหญ่บ้าน รอเท่าไรก็ไม่มาสักทีผู้ใหญ่เตี้ยจึงตัดสินใจไปตามผู้ใหญ่บ้าน พอผู้ใหญ่บ้านมาถึงก็ปรากฏว่าผู้ใหญ่บ้านใส่ผ้าถุงมาแทนผ้าขาวม้า เพราะผู้ใหญ่บ้านเพิ่งทำการบ้านเสร็จตอนที่ผู้ใหญ่เตี้ยไปเรียกพอดีจึงรีบมากไปหน่อย จึงสลับผ้าขาวม้ากับผ้าถุงเมียผู้ใหญ่บ้าน พอมาถึงที่ประชุมลูกบ้านก็หัวเราะจนสุดท้าย ผู้ใหญ่บ้านต้องรีบปิดประชุม

สรุปใจความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

1. ตัวละครสำคัญของเรื่องคือใคร

ตอบ.....

2. ระหว่างทางเกิดอะไรขึ้น

ตอบ.....

3. ที่มาของชื่อ “ผู้ใหญ่เตี้ย”

ตอบ.....

4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง

ตอบ.....

5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

ตอบ.....

แบบตรวจแบบฝึกหัดของผู้เรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 การอ่านจับใจความจากนิทานก้อม เรื่อง ผู้ใหญ่บ้าน...ติงติง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชื่อกลุ่ม.....

ประเมินครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ครูผู้สอนตรวจผลงานของผู้เรียนโดยในคะแนนลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง

รายชื่อสมาชิก	รายการ			สรุปผลการประเมิน	
	จับใจความ (4)	ความ ถูกต้อง สมบูรณ์ (4)	ความเป็น ระเบียบ เรียบร้อย (4)	รวมคะแนน (12)	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					

พูน ปณ จิต ชีเว

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินแบบฝึกหัด

รายการพฤติกรรม	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. จับใจความตรง กับ จุดประสงค์ที่ กำหนด - ตอบคำถาม ถูกต้อง - เขียนถูกต้อง ตาม อักษรวิธี - แสดงความ คิดเห็น เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน ได้ ถูกต้อง	จับใจความ สอดคล้องกับ จุดประสงค์ทุก ประเด็น	จับใจความ สอดคล้องกับ จุดประสงค์เป็น ส่วนใหญ่	จับใจความ สอดคล้องกับ จุดประสงค์บาง ประเด็น	จับใจความไม่ สอดคล้องกับ จุดประสงค์
2. ความถูกต้อง สมบูรณ์		เนื้อหาสาระของ ผลงานถูกต้อง ครบถ้วน	เนื้อหาสาระของ ผลงานถูกต้องเป็น บาง ประเด็น	เนื้อหาสาระ ของ ผลงานไม่ ถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่
3. ความเป็น ระเบียบ ลายมือ อ่านง่าย		ผลงานมีความเป็น ระเบียบแสดงออก ถึงความประณีต	ผลงานมีความเป็น ระเบียบแต่มี ข้อบกพร่อง บางส่วน	ผลงานส่วนใหญ่ ไม่เป็นระเบียบ และมีข้อบกพร่อง มาก

ระดับคุณภาพ ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง	เกณฑ์การประเมิน คะแนน 7 ขึ้นไป หมายถึง ดี คะแนน 4 - 6 หมายถึง พอใช้ คะแนน 1 - 3 หมายถึง ปรับปรุง
---	--

เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวพรนัชชา แสนกฐิง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตามรายการสังเกต

เลขที่	รายการสังเกต															รวม (15)	ผ่าน	ไม่ผ่าน
	การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม			การแสดงความคิดเห็น			การทำงานตามขั้นตอน			มารยาทในการฟัง			ทักษะการเข้าร่วมกลุ่ม					
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1			
1		✓			✓			✓		✓				✓		11	ผ่าน	
2	✓				✓		✓				✓		✓			13	ผ่าน	
3	✓			✓				✓			✓			✓		12	ผ่าน	
4		✓			✓			✓		✓				✓		11	ผ่าน	
5		✓			✓			✓		✓				✓		11	ผ่าน	
6		✓			✓			✓		✓				✓		11	ผ่าน	
7		✓			✓		✓				✓		✓			12	ผ่าน	
8		✓			✓			✓			✓			✓		10	ผ่าน	
9		✓			✓			✓		✓			✓			12	ผ่าน	
10	✓				✓			✓		✓				✓		12	ผ่าน	
11		✓			✓			✓		✓			✓			12	ผ่าน	
12		✓			✓			✓		✓			✓			12	ผ่าน	
13		✓			✓			✓			✓			✓		10	ผ่าน	
14	✓				✓		✓			✓			✓			13	ผ่าน	
15	✓			✓				✓			✓			✓		12	ผ่าน	
16	✓			✓				✓		✓				✓		12	ผ่าน	
17		✓			✓			✓		✓			✓			10	ผ่าน	
18		✓			✓			✓		✓			✓			11	ผ่าน	
19	✓				✓			✓		✓			✓			12	ผ่าน	
20		✓			✓			✓		✓				✓		11	ผ่าน	
21	✓				✓			✓		✓			✓			12	ผ่าน	
22	✓				✓		✓			✓			✓			13	ผ่าน	
23		✓			✓			✓		✓				✓		11	ผ่าน	
24		✓			✓			✓		✓				✓		11	ผ่าน	
25		✓			✓			✓			✓			✓		10	ผ่าน	
26		✓			✓			✓		✓			✓			12	ผ่าน	

เกณฑ์การให้คะแนนประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน มีความรับผิดชอบงานตามหน้าที่ ตรงเวลา	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มชัดเจน แต่ทำงานตามบทบาท หน้าที่ของตนเองบางส่วน	ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนงาน
2. การรู้จักแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นจากอารมณ์ความรู้สึก โดยชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง ข้อดี เสนอความคิดริเริ่มแปลกใหม่	แสดงความคิดเห็นจากอารมณ์ความรู้สึก โดยชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง ข้อดี	แสดงความคิดเห็นจากอารมณ์ความรู้สึก
3. การทำงานตามขั้นตอน	มีการทำงานตามขั้นตอนดีมาก	มีการทำงานตามขั้นตอน	ทำงานไม่ตามขั้นตอน
4. มารยาทการฟัง	ตั้งใจฟัง รอจังหวะ เวลา ชักถาม ให้เกียรติ ผู้พูด	ตั้งใจฟัง รอจังหวะ เวลา ชักถาม	ไม่ตั้งใจฟัง
5. ทักษะการเข้าร่วมกลุ่ม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ให้เกียรติผู้ร่วมกลุ่ม มีลักษณะเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นดี ให้เกียรติผู้ร่วมกลุ่ม มีลักษณะเป็นผู้นำ	ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้บ้าง

ระดับคุณภาพ ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง	เกณฑ์การประเมิน คะแนน 11 ขึ้นไป หมายถึง ดี คะแนน 6 - 10 หมายถึง พอใช้ คะแนน 1 - 5 หมายถึง ปรับปรุง
---	--

เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวพรนัชชา แสนกรัง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการ/ระดับคะแนน									สรุปผลการประเมิน	
		มีวินัย			ใฝ่เรียนรู้			มุ่งมั่นในการทำงาน			รวม คะแนน	ผ่าน/ไม่ ผ่าน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	(9)	
1		✓			✓			✓			9	ผ่าน
2			✓		✓				✓		7	ผ่าน
3		✓			✓			✓			9	ผ่าน
4			✓		✓			✓			8	ผ่าน
5		✓			✓			✓			9	ผ่าน
6			✓		✓				✓		7	ผ่าน
7			✓		✓				✓		7	ผ่าน
8			✓		✓				✓		7	ผ่าน
9		✓			✓			✓			9	ผ่าน
10		✓			✓			✓			9	ผ่าน
11			✓		✓			✓			8	ผ่าน
12			✓		✓			✓			8	ผ่าน
13			✓		✓			✓			8	ผ่าน
14		✓			✓			✓			9	ผ่าน
15		✓			✓			✓			9	ผ่าน
16		✓			✓			✓			9	ผ่าน
17		✓			✓			✓			9	ผ่าน
18			✓		✓			✓			8	ผ่าน
19		✓			✓			✓			9	ผ่าน
20		✓			✓			✓			9	ผ่าน
21		✓			✓			✓			9	ผ่าน
22		✓			✓			✓			9	ผ่าน
23			✓		✓			✓			8	ผ่าน
24		✓			✓			✓			9	ผ่าน
25			✓		✓				✓		7	ผ่าน
26		✓			✓			✓			9	ผ่าน

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การประเมิน
ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี	คะแนน 7 ขึ้นไป หมายถึง ดี
ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ พอใช้	คะแนน 4-6 หมายถึง พอใช้
ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง	คะแนน 1-3 หมายถึง ปรับปรุง

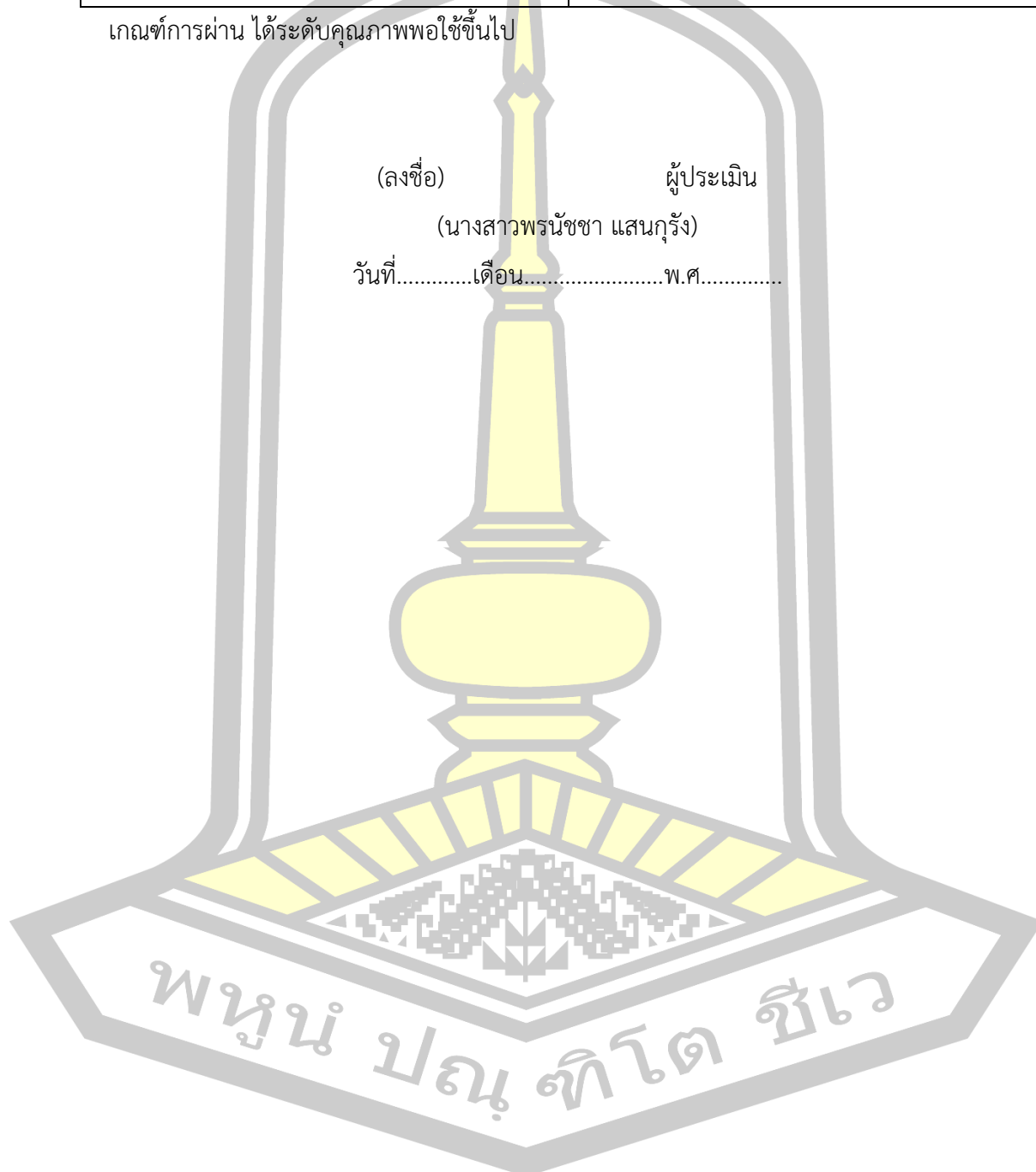
เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

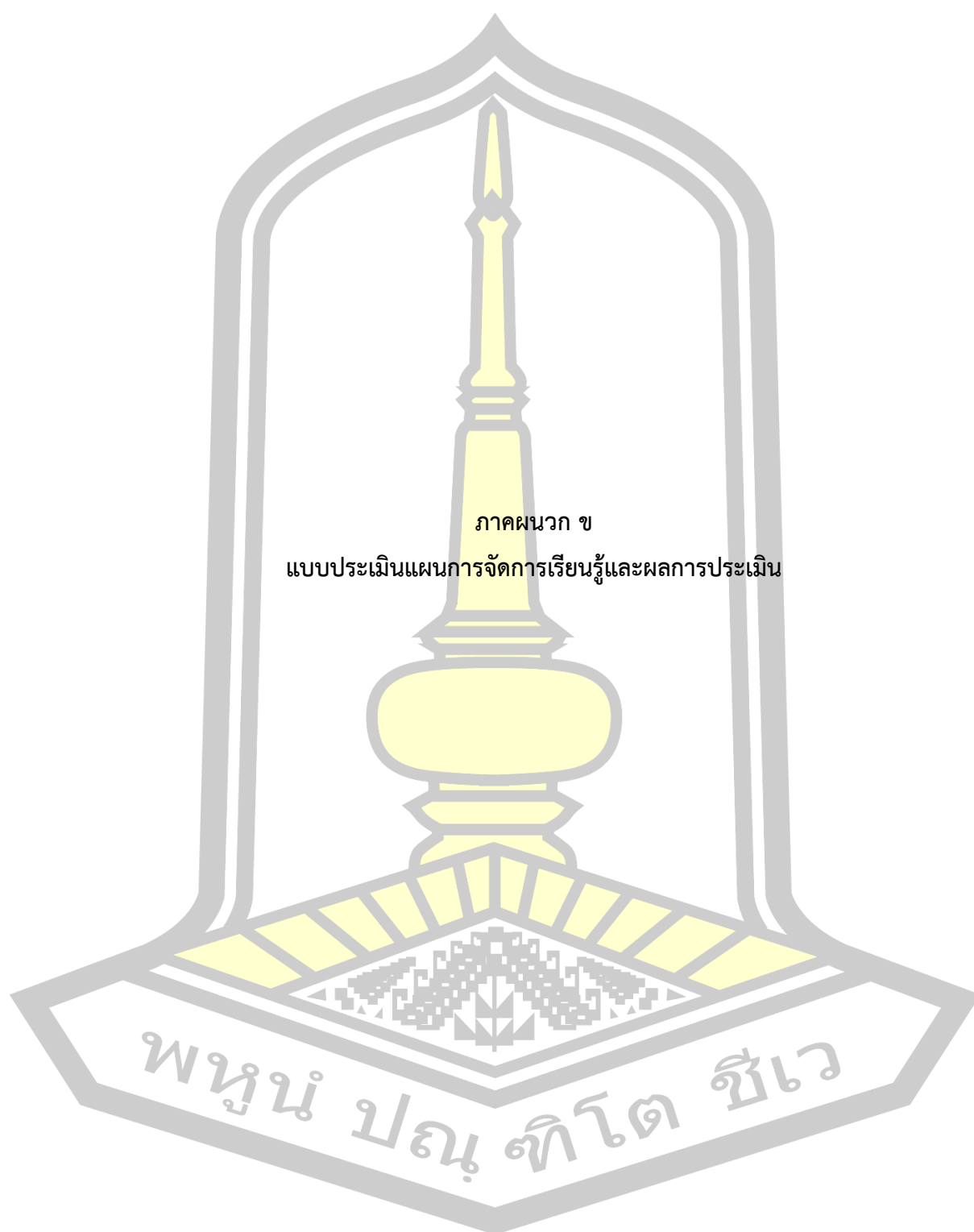
(นางสาวพรนัชชา แสนกุ่ม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

พฤติกรรมบ่งชี้	3	2	1
มีวินัย	-ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ โรงเรียน และไม่ ละเมิด สิทธิของผู้อื่น -ตรงต่อเวลาในการ ปฏิบัติกิจกรรมและ รับผิดชอบในการ ทำงาน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของ ตรงต่อ เวลาในการปฏิบัติ กิจกรรม และรับผิดชอบ ใน การทำงาน	ปฏิบัติตาม ข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน ตรงต่อ เวลาในการ ปฏิบัติ กิจกรรม
ใฝ่เรียนรู้	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจ เรียน เอาใจใส่ ในการ เรียน และมี ส่วนร่วมใน การ เรียนรู้ และเข้า ร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่างๆ ทั้งภายในและ ภายนอกโรงเรียน เป็น ประจำ	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจ เรียน เอาใจใส่ในการ เรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ บ่อยครั้ง	เข้าเรียนตรงเวลา ตั้งใจ เรียน เอาใจใส่ในการ เรียน และมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ และเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ ต่างๆ เป็นบางครั้ง
มุ่งมั่นในการทำงาน	ตั้งใจและรับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้สำเร็จมี การปรับปรุงและ พัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น ภายในเวลาที่ กำหนด	ตั้งใจและรับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้ สำเร็จ มี การปรับปรุง และ พัฒนาการทำงานให้ดีขึ้น	ตั้งใจและรับผิดชอบใน การปฏิบัติหน้าที่ที่ ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จ

เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน เรื่อง สินไชระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC

(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง

คำชี้แจงแบบประเมินฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC เรื่อง การอ่านจับใจความจากนิทาน เรื่อง สินไช ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ระดับคุณภาพ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ระดับคุณภาพ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

ระดับคุณภาพ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ระดับคุณภาพ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ระดับคุณภาพ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ มีความเชื่อมโยงกัน					
2	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด					
3	จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
4	ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC					
	4.1 ขั้นเตรียมการสอน					
	4.2 ขั้นสอน					
	4.3 ขั้นการร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม					
	4.4 ขั้นตรวจสอบ					
	4.5 ขั้นสรุปและการประเมินผล					
5	สื่อ อุปกรณ์ และแหล่งการเรียนรู้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้					
6	วัดและประเมินผลได้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
ข้อที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				

		5	4	3	2	1
7	วิธีการประเมิน เครื่องมือ และเกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกัน					
8	เครื่องมือวัดและประเมินผลมีความเหมาะสม					
9	เกณฑ์การประเมินมีความเหมาะสม					
10	แผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้กับผู้เรียนได้จริง					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

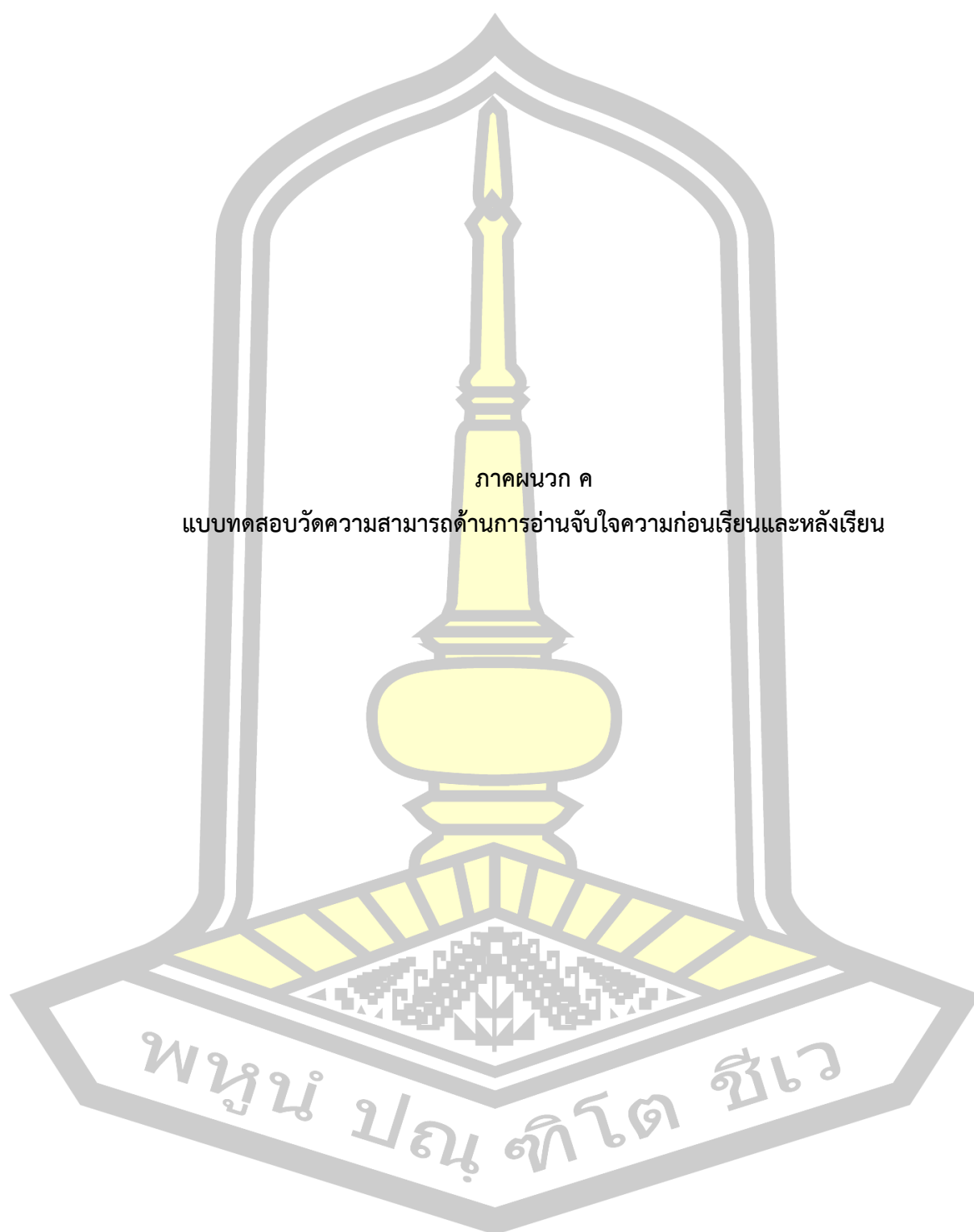
.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีจำนวนทั้งหมด 42 ข้อ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบทุกข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย X ลงในคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงหนึ่งข้อ
3. ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 60 นาที

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1-7

เรื่อง สินไซ

ท้าวสุทราษผู้ครองนครปัญจาล มีมเหสีชื่อจันทาเทวี ท้าวสุทราษมีน้องสาวชื่อสุมนทา เมื่อนางอายุได้ 17 ปี ถูกยักษ์ชื่อ กุมภันท์ แห่งเมืองอนิราชลักพาตัวไป ท้าวสุทราษจึงปลอมตัวเป็นภิกษุออกสืบหาจนไปถึงเมืองจำปา และได้ธิดาทั้งเจ็ดของเจ้าเมืองจำปามาเป็นมเหสี

ต่อมา (1) นางจันทาเทวีคลอดลูกออกมาเป็นราชสีห์ชื่อว่า ท้าวสีโท และ (2) น้องคนสุดท้ายคลอดลูกออกมาเป็นหอยสังข์ชื่อว่า สินไซ (3) โอรสรับสินบนจากธิดาทั้งหก (4) จึงทำนายว่า ลูกทั้งสองเป็นกาลกิณี ท้าวสุทราษจึงเนรเทศออกไปจากเมือง

ต่อมากุมารทั้งหกโตเป็นหนุ่มออกเรียนวิชาจึงไปพบกับสินไซอยู่ในป่า แล้วก็กลับมาในเมืองโกหกพ่าวว่าเรียนสำเร็จแล้ว ท้าวสุทราษจึงสั่งให้ทั้งหกคนไปตามหานางสุมนทา กุมารทั้งหกจึงไปหลอกสินไซว่าพ่อกำลังจะไปตามหาอาว้ ทั้งหมดจึงพากันไปถึงทะเล สินไซให้สีโทอยู่ดูแลพี่ทั้งหก ส่วนตัวเองเดินทางไปด้วยหอยสังข์จนถึงเมืองอนิราช สินไซชอบชนะยักษ์ แต่นางสุมนทาไม่ยอมกลับเพราะอยากจะได้ลูกสาวชื่อนางสุดาจันทร์ที่ตกไปเป็นมเหสีเมืองบาดาลด้วยเหตุเพราะยักษ์กุมภันท์แพ้สะกาสินไซจึงไปแข่งสะกา กับอรุณนาคและชนะนางสุดาจันทร์กลับมา ทั้งหมดจึงกลับเมืองปัญจาล แต่ในระหว่างทาง พี่ทั้งหกได้ลักสินไซตักแห้ว แต่พระอินทร์มาช่วยไว้แล้วอุ้มไปส่งให้อยู่กับแม่ที่นอกเมือง

ต่อมาท้าวสุทราษทราบความจริงทั้งหมดจึงสั่งลงโทษหมอโหร และเนรเทศกุมารทั้งหกกลับเมืองจำปา แล้วเชิญสินไซเข้าครองเมืองปัญจาลต่อไป ส่วนท้าวอรุณนาคได้เดินทางมาสู่ขอนางสุดาจันทร์กลับไปเป็นมเหสีดังเดิม

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

1. ข้อใดไม่ใช่ผลสุดท้ายจากเรื่องดังกล่าว

- ก. ท้าวสุทธราชสั่งลงโทษหมอโหร
- ข. เชิญสินไชเข้าครองเมืองเมืองจำปา
- ค. ท้าวสุทธราชเนรเทศกุมารทั้งหกกลับเมืองจำปา
- ง. ท้าวอรุณนาคมาสู่ขอนางสุดาจันทร์ กลับไปเป็นมเหสี

2. คำที่ขีดเส้นใต้ในหมายเลขใดไม่ใช่ข้อเท็จจริง

- ก. หมายเลข (1)
- ข. หมายเลข (2)
- ค. หมายเลข (3)
- ง. หมายเลข (4)

3. จากเรื่องใครสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

- ก. มังกรเก็บของได้ส่งคืนเจ้าของ และได้สินน้ำใจตอบแทน
- ข. ภูผาชอบฟังเพลงไทยลูกกรุง จนสามารถชนะเลิศการประกวดร้องเพลง
- ค. ปิพิชญาชอบอ่านบทความวิชาการ จึงทำให้เธอเป็นนักอ่านที่ดี
- ง. ณิชชาชอบให้คุณแม่อ่านหนังสือวรรณกรรมให้ฟัง จนจำได้ขึ้นใจ

4. ส่วนวนในข้อใดสามารถบอกข้อคิดจากเรื่องดังกล่าวได้ถูกต้อง

- ก. ทำคุณคนไม่ขึ้น
- ข. ชั่วเจ็ดทีดีเจ็ดหน
- ค. ทำคุณบูชาโทษ
- ง. ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

5. ใครสามารถแสดงความคิดเห็นจากเรื่องได้เป็นประโยชน์มากที่สุด

- ก. จันทรจิรา เสนอว่า การรับสินบนไม่ใช่สิ่งที่ดี
- ข. แก้วจันทร์ เสนอว่า นิทานสินไชเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน
- ค. เปรมฤทัย เสนอว่า ท้าวสุทธราชไม่ควรเชื่อคำทำนายของหมอโหร
- ง. กรกมล เสนอว่า การทำสิ่งดีก็จะได้ผลดี การทำชั่วก็ได้รับผลกรรมที่ตามมา

6. ข้อใดเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

- 1. นางสุนทราไม่ยอมกลับ
- 2. สุนทราถูกยักษ์กุมภัณฑ์ลักพาตัวไป
- 3. ท้าวสุทธราชจึงสั่งให้ทั้งหกคนไปตามหานางสุนทรา
- 4. ท้าวสุทธราชจึงปลอมตัวเป็นภิกษุ

ก. 4 2 1 3

ข. 4 3 1 2

ค. 2 4 3 1

ง. 2 3 4 1

7. ข้อใดสรุปเรื่องดังกล่าวได้ไม่ถูกต้อง

ก. สิ้นชีพปลอมตัวเป็นภิกษุ

ข. สิ้นชีพถูกทำนายว่าเป็นกาลกิณี

ค. สิ้นชีพเกิดออกมาเป็นหอยสังข์

ง. ท้าวสีโหเกิดออกมาเป็นราชสีห์

ให้นักเรียนอ่านบทเพลงต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 8 – 14

อ้อ...อ้อ...อ้อ...

นอนตื่นแล้วเจ้าจ้งแอ้วกินนม

(1) แม่ไปนาจีปลาม่าป้อน

นอนตะแคงกะอยู่ก้มไม่เงย

เพิ่นไปนาจับอึ่งมาแล้ว

ควายกูเสียอี่แม่กูด่า

(4) เห็นควายกูป่อเห็นบ่อแท้งักว่าไต่ไต่

นอนสาเดื่อหล่าหลับตาแม่สิกล่อม

แม่ไปไฮหมกไซ่มาหา

(2) แม่เลี้ยงม่อนอยู่ในป่าสวนมอน

ฟังเสียงเอ็นกะอ้ายบ่าวสิลา

(3) จับอึ่งแล้วเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย

เต็นเข้าป่าเห็นนกแจ้นแว้นแจ้นแว้นแอ้ย

อ้อ...อ้อ...อ้อ...

8. จากเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นคุณค่าด้านสังคมและวัฒนธรรมอย่างไร

ก. การประกอบอาชีพรับจ้าง

ข. การประกอบอาชีพอิสระ

ค. การประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ง. การประกอบอาชีพอุตสาหกรรม

9. คำที่ขีดเส้นใต้ในหมายเลขใดเป็นข้อคิดเห็น

ก. หมายเลข (1)

ข. หมายเลข (2)

ค. หมายเลข (3)

ง. หมายเลข (4)

10. ข้อใดสามารถบอกความสำคัญจากบทเพลงได้ถูกต้อง

- ก. การกล่อมลูก
- ข. วิธีการเลี้ยงสัตว์
- ค. วิถีชีวิตคนอีสาน
- ง. การหาเลี้ยงครอบครัว

11. ข้อใดไม่ใช่ข้อคิดที่ได้รับจากการอ่านบทเพลง

- ก. แม่คือผู้มีพระคุณ ควรกตัญญูทวดเฝ้าที่
- ข. พ่อและแม่มีบุญคุณ ควรเห็นคุณค่า
- ค. ตอบแทนบุญคุณ ผู้ที่เลี้ยงให้เติบโตใหญ่
- ง. ชีวิตยากลำบาก ควรประหยัลดออม

12. ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็นจากเพลงดังกล่าวได้ไม่ถูกต้อง

- ก. เป็นเพลงกล่อมที่แสดงให้เห็นชีวิตจริง น่าฟัง
- ข. เป็นเพลงฟังสบาย ๆ ทำให้เด็กหลับได้
- ค. เป็นเพลงอีสาน กล่อมลูก
- ง. ไม่มีข้อถูก

13. ข้อใดสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. พี่น้าไปนาจับอึ่งมาแล้ว
2. แม่ไปไฮหมกไข่มหา
3. นอนสาต่อหล้าหลับตาแม่สิกล่อม
4. แม่ไปนาจีปลาม่าป้อน

ก. 3 2 4 1

ข. 2 4 1 3

ค. 3 2 1 4

ง. 4 2 1 3

14. ข้อใดสรุปได้ถูกต้อง

- ก. กล่อมลูกให้นอนได้แล้ว โดยหลับตาแม่จะกล่อม
- ข. กล่อมลูกให้นอนเถอะนะ โดยหลับตาแม่จะเล่าให้ฟัง
- ค. กล่อมลูกให้นอนเถอะนะ โดยหลับตาแล้วแม่จะกล่อม
- ง. กล่อมลูกให้นอนได้แล้ว โดยหลับตาแล้วแม่จะเล่าให้ฟัง

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 15-21

บทสวดขวัญเด็ก

ว่ามาเยอขวัญเอย มาอยู่ห่มเอือนเฮา มาอยู่เพลาพ่อแม่ (1) พวกเฒ่าแก่ปู่ย่าตายาย คนมาหลาย
เหลือหลาก (2) มีของมากกุมาร มีของหวานตกแต่ง ของทุกแห่งเอามา (3) มีผลาหมากไม้ เอามาใส่
พาพาน เป็นของหวานหมากม่วง (4) เจ้าอย่าห่วงของเข้า ให้มากินของเขาแม่ตกแต่ง แก้มแป้งแสง
อย่าได้กลัว พ่อบ่ตัวคอยถ่า ทั้งแม่ป้าและพ่อลุง ว่ามาเยอขวัญเอย ขวัญเจ้าอย่าได้หลงทางไกล ขวัญ
เจ้าอย่าได้ไปทางอื่น ขวัญเจ้าอย่าได้ตื่นเสียงโฮ เสียงคนโสคืดฮอดเจ้า นั่งเค้าเมาปู่เฮามา พอปานตา
อ๊กห่อ ลูกของพ่อให้ฟ้ามา

15. สิ่งใดที่อยู่ในพาพานจากเรื่องดังกล่าว

- ก. ผัก และ ผลไม้
- ข. ของหวาน และ ผัก
- ค. ของหวาน และ ผลไม้
- ง. ของคาว และ ของหวาน

16. คำที่ขีดเส้นใต้ในหมายเลขใดเป็นข้อคิดเห็น

- ก. หมายเลข (1)
- ข. หมายเลข (2)
- ค. หมายเลข (3)
- ง. หมายเลข (4)

17. ข้อใดกล่าวถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าว

- ก. ใช้สำหรับพิธีรับขวัญนาค
- ข. ใช้สำหรับพิธีรับขวัญกลับบ้าน
- ค. ใช้สำหรับพิธีรับขวัญเด็กเกิดใหม่
- ง. ใช้สำหรับพิธีรับขวัญได้ตำแหน่งงานใหม่

18. ข้อใดสามารถบอกข้อคิดจากเรื่องดังกล่าว ไม่ถูกต้อง

- ก. มีสติและไม่ประมาท
- ข. มีจิตใจสงบเยือกเย็น
- ค. เป็นการรับขวัญหรือเรียกขวัญ
- ง. เป็นพิธีส่งเสริมเพิ่มพลังใจให้เข้มแข็ง

19. ข้อใดเป็นแสดงความคิดเห็นจากเรื่องดังกล่าวได้ไม่ถูกต้อง

- ก. บทสวดขวัญเด็ก เป็นวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
- ข. บทสวดขวัญเด็ก เป็นพิธีกรรมให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง
- ค. บทสวดขวัญเด็ก เพื่อใช้สำหรับพิธีมงคลทำขวัญให้กับลูกแรกเกิด
- ง. บทสวดขวัญเด็ก มีประโยชน์เพื่อใช้เรียกขวัญทารกให้อยู่กับเนื้อกับตัว

20. ข้อใดสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

- 1. ขวัญเจ้าอย่าได้หลงทางไกล
- 2. มาอยู่เพลาพ่อแม่
- 3. ขวัญเจ้าอย่าได้ไปทางอื่น
- 4. ว่ามาเยอขวัญเอ๋ย มาอยู่ห่มเสือนเฮา

- ก. 4 2 3 1
- ข. 2 1 3 4
- ค. 4 2 1 3
- ง. 2 4 1 3

21. ข้อใดกล่าวสรุปเรื่องดังกล่าวได้ไม่ถูกต้อง

- ก. บทสวดขวัญเด็ก เป็นการให้ศีลให้พรแก่ลูก
- ข. บทสวดขวัญเด็ก ใช้ในพิธีมงคลเสริมสร้างศริมงคลรับขวัญกลับบ้าน
- ค. บทสวดขวัญเด็ก เป็นการรับขวัญเด็กเกิดใหม่ เพื่อให้เป็นคนดี แข็งแรง
- ง. บทสวดขวัญเด็ก ใช้ในพิธีกรรมสู่ขวัญเด็กแรกเกิด เพื่อให้ญาติผู้ใหญ่ผูกข้อไม้ข่มมือ

ให้นักเรียนอ่านบทกลอนต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 22-29

(1) บั้งไฟโก้ มันทงามสง่า	(2) เฮ็ดเข้าท่า เป็นน้าสะออน
(3) น้าออนซอน งามหลายกะด้อ	มาพบพ่อ ฝืนไม้ลายมือ
บ่เห็นคือ ดีหลายกว่านี้	บั้งไฟนี้ บั้งไฟของไผ่
สดใส ลายงามสง่า	(4) บั้งไฟบ้านท่า คุ่มหนองอีเด

22. จากบทกลอนดังกล่าวเป็นบทประพันธ์ชนิดใด

- ก. กาพย์เห่ชึงบั้งไฟ
- ข. ร่ายเห่ชึงบั้งไฟ
- ค. ร่ายเห่ชึงนางแมว
- ง. กาพย์เห่ชึงนางแมว

23. คำที่ขีดเส้นใต้ในหมายเลขใดเป็นข้อเท็จจริง

- ก. หมายเลข (1)
- ข. หมายเลข (2)
- ค. หมายเลข (3)
- ง. หมายเลข (4)

24. ใจความสำคัญของบทประพันธ์ข้างต้นคืออะไร

- ก. คุณค่าของบั้งไฟ
- ข. ลักษณะของบั้งไฟ
- ค. ความสวยงามของลวดลายบั้งไฟ
- ง. ความสามารถในการประดิษฐ์บั้งไฟ

25. ใครสามารถบอกข้อคิดจากเรื่องดังกล่าวได้ตรงประเด็น

- ก. โตโน่ บอกว่า บั้งไฟเกิดความสวยงามในประเพณี
- ข. เจ้าคุณ บอกว่า การแข่งบั้งไฟเป็นประเพณีอีสานที่น่าขอฝน
- ค. นุญิว บอกว่า บั้งไฟเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน
- ง. ถูกทุกข้อ

26. ใครสามารถแสดงความคิดเห็นด้วยเหตุผลจากเรื่องที่อ่านได้

- ก. เจนแสดงความคิดเห็นว่า แข่งบั้งไฟเป็นประเพณีไทยของชาวอีสาน
- ข. ป้องแสดงความคิดเห็นว่า แข่งบั้งไฟเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน
- ค. นลินแสดงความคิดเห็นว่า แข่งบั้งไฟมีการร่ายอย่างสวยงาม
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

27. ข้อใดสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

1. สีสดใส ลายงามสง่า
2. บั้งไฟบ้านท่า คุ่มหนองอีเต
3. บั้งไฟนี้ บั้งไฟของไผ
4. บั้งไฟโก้ มั่นงามสง่า

- ก. 4 3 1 2
- ข. 3 4 1 2
- ค. 4 3 2 1
- ง. 3 1 4 2

28. สรุปใจความสำคัญได้ว่าอย่างไร

- ก. ประเภทของบั้งไฟ
- ข. ศิลปะการตกแต่งลวดลายบั้งไฟอีสาน
- ค. การบูชาเทพเจ้าด้วยการจุดบั้งไฟเป็นการละเล่น
- ง. ชาวบ้านมีความเชื่อว่าบั้งไฟช่วยให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล

ให้นักเรียนอ่านบทกลอนต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 29-35

วรรณกรรมย่ำสอนหลาน

ให้อีบบพากันเข้าโรงเรียน	เขียนอ่าน หลานเอ๋ย
อย่าได้คิดขี้คร้าน	ความรู้ให้หมั่นหา
ให้อีบบพากันศึกษาฮู้วิชาการกิจชอบ	อีบประกอบไว้ไปหน้าสีฮุ่งเฮือง
ยามเมื่อเจ้าหนุ่มน้อยให้อีบบฮ่ำเอียนคุณ	ยามเมื่อบุญเฮามีสิใหญ่สูงเพียงฟ้า

29. จากคำประพันธ์ข้างต้นข้อใดกล่าวถึงคำสอนของย่าได้ถูกต้อง

- ก. ขยันหมั่นเพียรในการศึกษา
- ข. ความรู้ที่มีมากยิ่งขึ้น
- ค. มีวิชาติดตัวจะได้ไม่ลำบาก
- ง. ขยันทำงานจะได้ไม่ยากจน

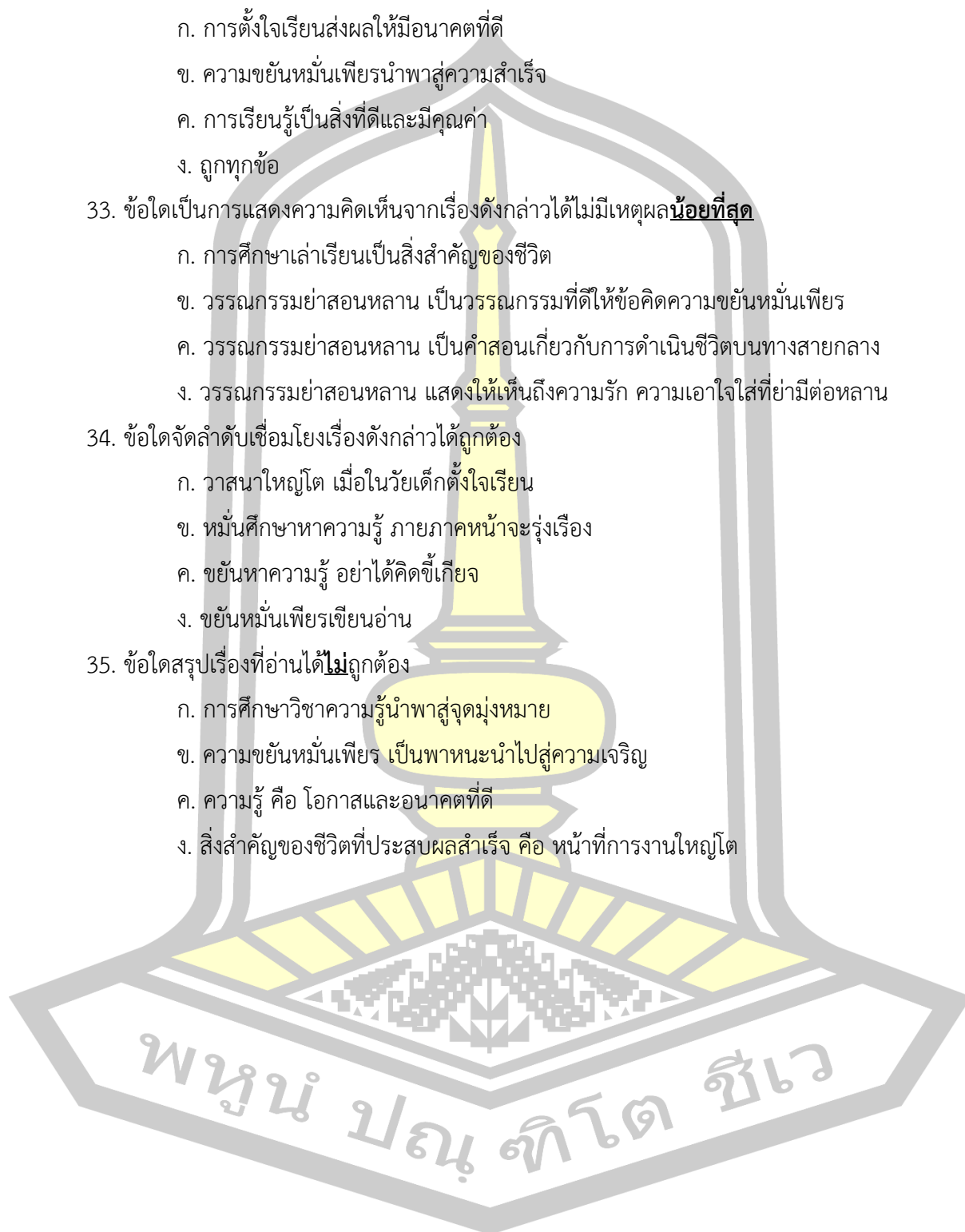
30. ข้อใดต่อไปนี้ไม่ใช่ข้อคิดเห็น

- ก. อีบประกอบไว้ไปหน้าสีฮุ่งเฮือง
- ข. อย่าได้คิดขี้คร้าน
- ค. ให้อีบบพากันเข้าโรงเรียน
- ง. ยามเมื่อบุญเฮามีสิใหญ่สูงเพียงฟ้า

31. ใครแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของเรื่องวรรณกรรมย่ำสอนหลานได้มากที่สุด

- ก. สุธาช่วยคุณยายทำขนม
- ข. ปิติตั้งใจเรียนเวลาครูสอน
- ค. เจนนิภาขายของออนไลน์
- ง. พรหมกาไม่ชอบวิชาภาษาไทยจึงไม่ทำการบ้าน

32. ข้อใดสามารถบอกข้อคิดจากเรื่องดังกล่าวได้ถูกต้อง
- ก. การตั้งใจเรียนส่งผลให้มีโอกาสที่ดี
 - ข. ความขยันหมั่นเพียรนำพาไปสู่ความสำเร็จ
 - ค. การเรียนรู้เป็นสิ่งที่ดีและมีคุณค่า
 - ง. ถูกทุกข้อ
33. ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องดังกล่าวได้ไม่มีเหตุผล**น้อยที่สุด**
- ก. การศึกษาเล่าเรียนเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต
 - ข. วรรณกรรมยาสอนหลาน เป็นวรรณกรรมที่ดีให้ข้อคิดความขยันหมั่นเพียร
 - ค. วรรณกรรมยาสอนหลาน เป็นคำสอนเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตบนทางสายกลาง
 - ง. วรรณกรรมยาสอนหลาน แสดงให้เห็นถึงความรัก ความเอาใจใส่ที่ยามมีต่อหลาน
34. ข้อใดจัดลำดับเชื่อมโยงเรื่องดังกล่าวได้ถูกต้อง
- ก. วาสนาใหญ่โต เมื่อในวัยเด็กตั้งใจเรียน
 - ข. หมั่นศึกษาหาความรู้ ภายภาคหน้าจะรุ่งเรือง
 - ค. ขยันหาความรู้ อย่าได้คิดขี้เกียจ
 - ง. ขยันหมั่นเพียรเขียนอ่าน
35. ข้อใดสรุปเรื่องที่อ่านได้**ไม่**ถูกต้อง
- ก. การศึกษาวิชาความรู้ นำพาสู่จุดหมาย
 - ข. ความขยันหมั่นเพียร เป็นพาหนะนำไปสู่ความเจริญ
 - ค. ความรู้ คือ โอกาสและอนาคตที่ดี
 - ง. สิ่งสำคัญของชีวิตที่ประสบผลสำเร็จ คือ หน้าที่การงานใหญ่โต

อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 36-42

เรื่อง ผาแดงนางไอ่

ณ เมืองสุวรรณโคฒ มีพญาขอมครองเมืองมเหสี ชื่อนางจันทรมีธิดาชื่อ นางไอ่ หรือนางไอ่คำ นางสาวมาก จนไม่มีใครเปรียบเทียบกับความงามของนางได้ จนเรื่องไปถึงหูของ ท้าวผาแดง ท้าวผาแดงจึงแอบมาหานางไอ่ที่วัง โดยผ่านทางคนใช้เป็นแม่สื่อ จนทั้งสองได้รักกัน และสัญญาว่าจะมาสู่ขอตามประเพณี

ที่เมืองบาดาล มีพญานาคชื่อ สุทโธนาครองเมือง มีลูกชายชื่อท้าวกังคี ชาตที่แล้วท้าวกังคีเกิดเป็นคู่กับนาง ไอ่ซึ่งเป็นไข่นางไอ่ในชาติที่แล้วจึงอธิษฐานว่า ชาตต่อไปไอ่จะต้องตายด้วยมือของนางเอง ด้านพญาขอมเดือนหงาก็ ได้จัดบุญบังไฟ แข่งขันว่าใครจะได้สูงกว่ากัน

ตอนนั้นพญาขอมรู้แล้วว่าท้าวผาแดงจะมาสู่ขอนางไอ่ จึงตรัสว่า หากบังไฟของเราสูงกว่าจะไม่ยกนางไอ่ให้ แต่ถ้า ของท้าวผาแดงสูงกว่าก็จะยกนางไอ่ให้ แต่การประลองครั้งนี้ท้าวผาแดงแพ้เห็นๆ เพราะบังไฟแตกก่อนขึ้น ท้าวผาแดงจึงหอบความข้ากลับบ้านเมืองไป

ด้านท้าวกังคี แปลงเป็นกระรอกขึ้นมาเที่ยวงาน แต่นายพรานจับได้ จึงนำไปให้นางไอ่เอาไปแกง ท้าวกังคี จึงอธิษฐานว่า ขอให้เนื้อของตนอร่อยที่สุด และเลี้ยงคนได้ทั้งเมือง ชาวบ้านมาเห็นกะพากันแย่งกินแกงกระรอก บริวารของท้าวกังคีเห็นจึงนำเรื่องไปบอกท้าวสุทโธนา จึงโกรธแค้นก็พาบริวารของตนไปล้อมเมืองพญาขอม เมือง กะกลมเกิดน้ำท่วมอย่างหนัก

อุทกภัยครั้งนี้ใหญ่นัก ท้าวผาแดงห่วงนางไอ่จึงพานางควบม้าหนีอันตรายไป แต่ท้าวผาแดงได้ใช้ทางรัดนาง ลงไปเมืองบาดาล ท้าวผาแดงปลอดภัยและกลับเมืองจึงอธิษฐานว่า จะขอตายเพื่อไปเอนางไอ่กลับมาแล้วก็กลั้นใจ ตายไปต่อสู่กับนาค สู้จนน้ำบาดาลขุ่น พระอินทร์จึงลงมาระงับศึก ให้ผีกลับเมืองผีให้นาคากลับเมืองนาคา ส่วน นางไอ่ก็รื้อเนื้อคู่ของตนในเมืองบาดาลต่อไป จนกว่าจะมีพระพุทธรูปองค์ใหม่ นางไอ่ก็เลยรอมานจนถึงทุกวันนี้

36. ท้าวผาแดงช่วยเหลือนางไอ่พ้นภัยอันตรายด้วยวิธีการใด

- ก. ควบม้าหนี
- ข. หลบหนีเข้าป่า
- ค. ยิงธนูลูกดอก
- ง. ต่อสู้จนชนะ

37. ประโยคในข้อใดเป็นข้อคิดเห็น

- ก. หากบังไฟของเราสูงกว่าจะไม่ยกนางไอ่ให้
- ข. การประลองครั้งนี้ท้าวผาแดงแพ้เห็นๆ
- ค. ด้านพญาขอมเดือนหงาก็ได้จัดบุญบังไฟ
- ง. ที่เมืองบาดาล มีพญานาคชื่อ สุทโธนาครองเมือง

38. ความสำคัญจากเรื่องดังกล่าวคืออะไร

- ก. ที่ใดมีรักที่นั่นมีทุกข์
- ข. การอธิษฐานสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อย่าอธิษฐานไปทั่ว
- ค. เวรย่อมระงับด้วยการไม่จองเวร
- ง. ถูกทั้ง ก. และ ข.

39. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ตรงกับข้อใดมากที่สุด

- ก. มุตาแอบชอบแฟนของเพื่อน
- ข. มุนินซื้อสัตย์ต่อคนรักเพียงคนเดียว
- ค. มุรินจงรักภักดีแฟนมากจึงอธิษฐานให้ครองรักกันทุกชาติ
- ง. ไม่มีข้อใดถูก

40. ข้อใดเป็นการแสดงความคิดเห็นจากเรื่องดังกล่าวได้ไม่มีเหตุผล

- ก. เป็นเรื่องราวสนุกสนาน น่าติดตาม
- ข. เป็นเรื่องราวที่แสดงให้เห็นความรักของคนทั้งสอง
- ค. เป็นเรื่องราวที่ให้ข้อคิดเรื่องความรักและการอธิษฐานสิ่งศักดิ์สิทธิ์
- ง. เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และอิงประวัติศาสตร์

41. ข้อใดสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ได้ถูกต้อง

- 1 พานางควมม้าหนีอันตรายไป
- 2 นางไอลกลับมาแล้วก็กลั่นใจตาย
- 3 นางไอลก็รื้อเนื้อคู่ของตนในเมืองบาดาลต่อไป
- 4 ท้าวผาแดงจึงหอบความข้ากลับบ้านเมือง

ก. 1 4 2 3

ข. 4 1 3 2

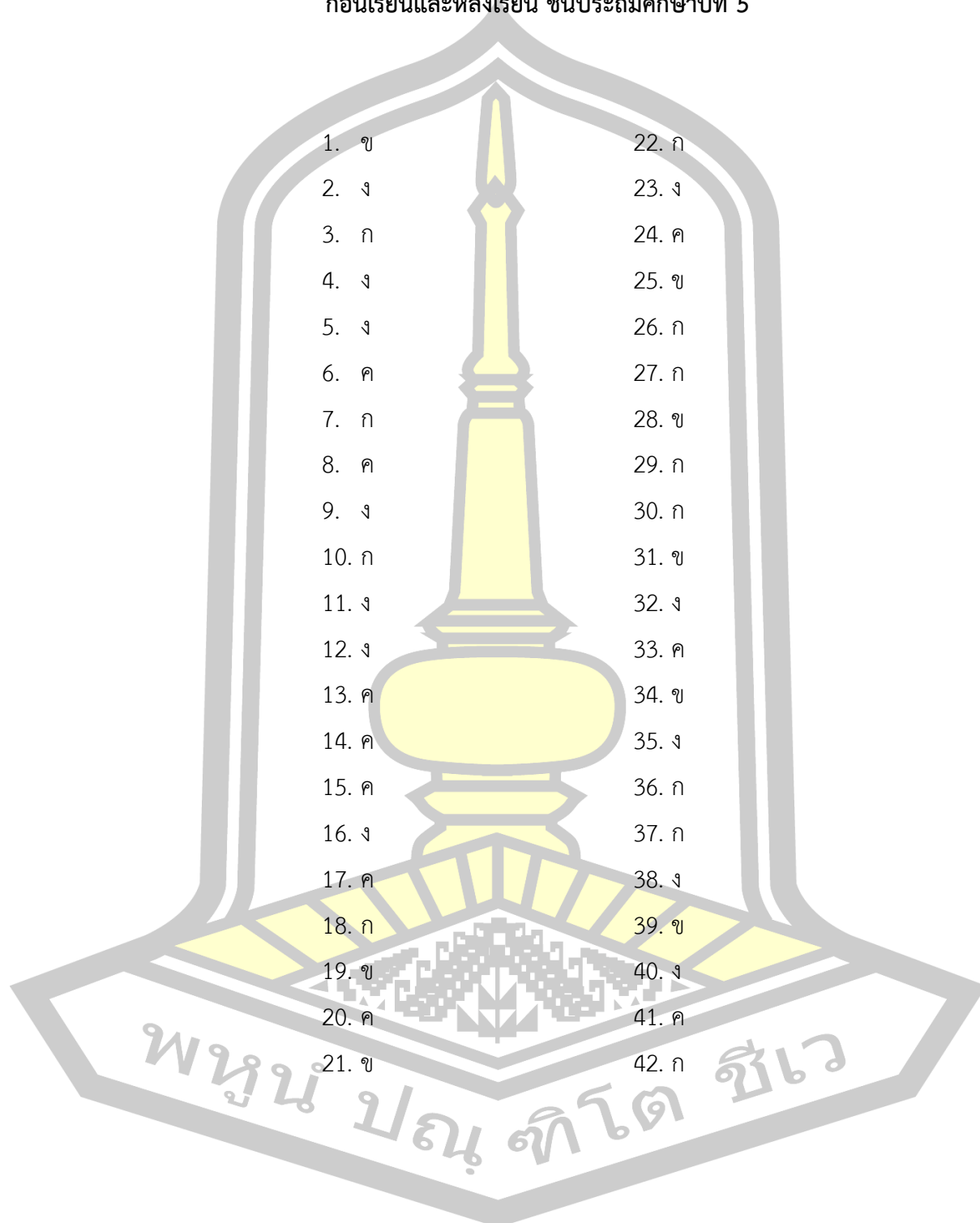
ค. 4 1 2 3

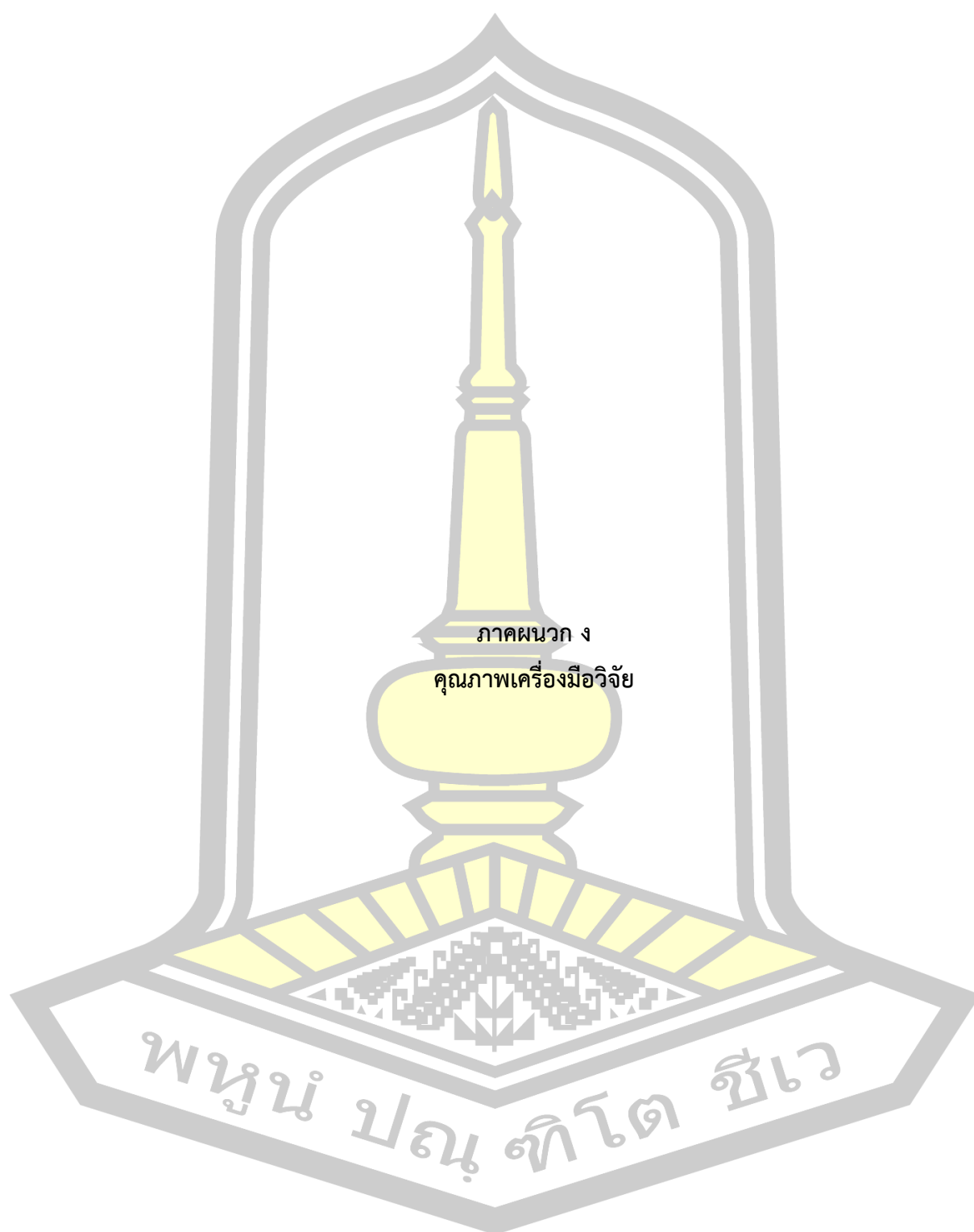
ง. 1 4 3 2

42. ข้อใดสรุปเรื่องที่ได้ไม่ถูกต้อง

- ก. สะท้อนให้เห็นความรักที่มั่นคง
- ข. โศกอนาฏกรรมของความรักที่ไม่สมหวัง
- ค. เมื่ออีกฝ่ายพลัดรักถูกทำร้ายจนถึงแก่ความตาย
- ง. ความโกรธกลายเป็นสงคราม ทำให้บ้านเมืองล่มสลาย

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความ
ก่อนเรียนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 9 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ΣR	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	0	0	0	+1	+1	2	0.40	ตัดทิ้งหรือแก้ไข
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
7	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	+1	0	-1	+1	+1	2	0.40	ตัดทิ้งหรือแก้ไข
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
14	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
15	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
18	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	+1	0	0	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
23	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

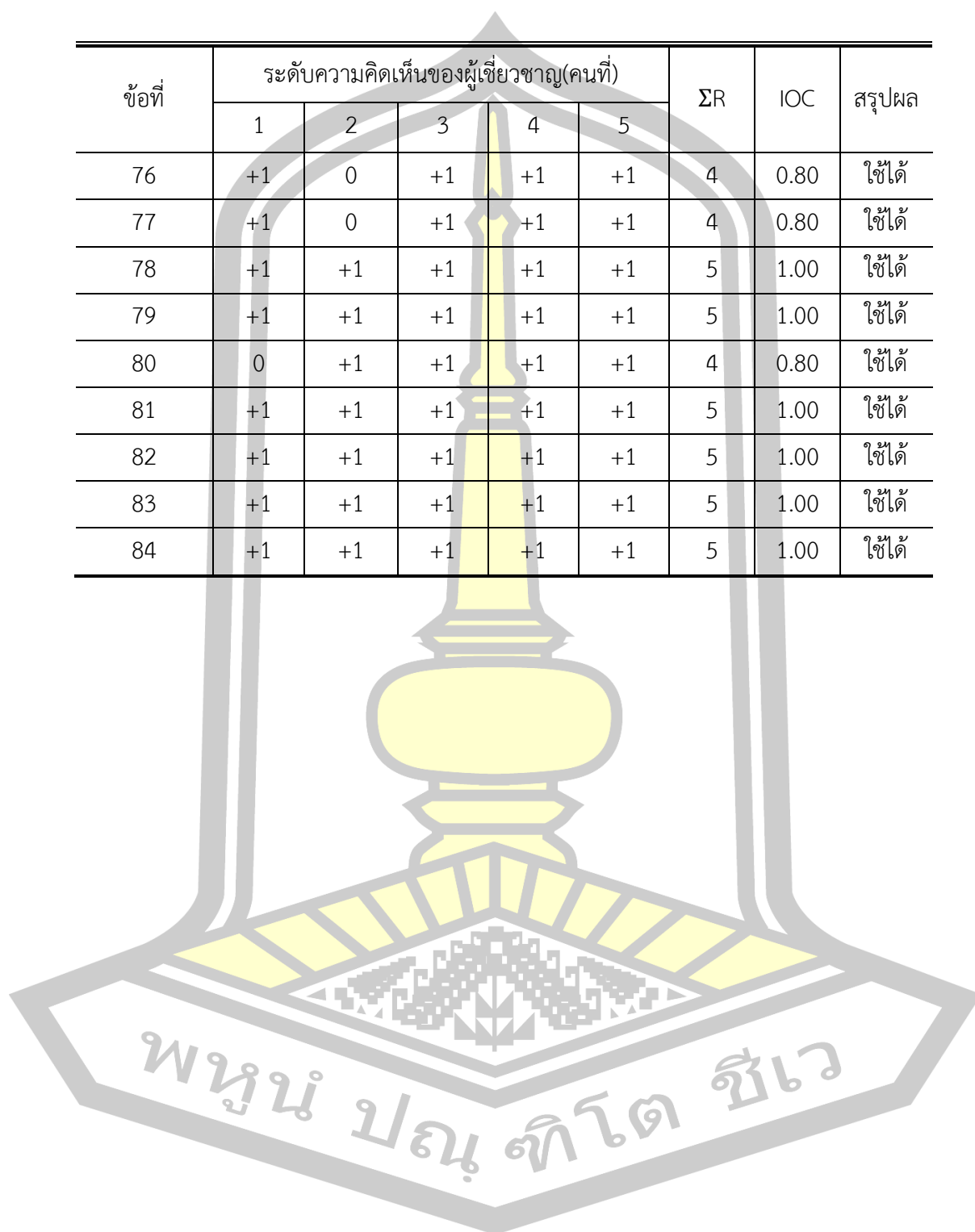
ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					ΣR	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
27	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
28	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
45	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
47	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					ΣR	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
51	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
52	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
55	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
60	+1	+1	0	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
61	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
62	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
63	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
64	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
65	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
66	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
67	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
68	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
69	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
70	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
71	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
72	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
73	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
74	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
75	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					ΣR	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
76	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
77	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
78	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
79	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
80	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
81	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
82	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
83	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
84	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 10 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด
ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

เนื้อหา	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	คุณภาพ	ข้อสอบ คัดไว้ใช้
นิทาน เรื่อง สโนว์	1	0.67	0.64	ใช้ได้	✓
	2	0.70	0.53	ใช้ได้	✓
	3	0.80	0.45	ใช้ได้	✓
	4	0.60	0.65	ใช้ได้	✓
	5	0.73	0.61	ใช้ได้	✓
	6	0.60	0.59	ใช้ได้	✓
	7	0.57	0.56	ใช้ได้	✓
นิทาน เรื่อง ก๊อม	8	0.73	0.59	ใช้ได้	×
	9	0.73	0.58	ใช้ได้	×
	10	0.53	0.55	ใช้ได้	×
	11	0.73	0.39	ใช้ได้	×
	12	0.80	0.62	ใช้ได้	×
	13	0.60	0.62	ใช้ได้	×
	14	0.70	0.68	ใช้ได้	×
เพลง ก๊อมลูก	15	0.70	0.68	ใช้ได้	✓
	16	0.73	0.61	ใช้ได้	✓
	17	0.53	0.45	ใช้ได้	✓
	18	0.73	0.61	ใช้ได้	✓
	19	0.40	-0.47	ใช้ได้	✓
	20	0.43	0.38	ใช้ได้	✓
	21	0.70	0.68	ใช้ได้	✓
เพลง พื้นบ้าน อีสาน	22	0.77	0.14	ตัดออก	×
	23	0.63	0.50	ใช้ได้	×
	24	0.80	0.45	ใช้ได้	×

ตาราง 10 (ต่อ)

เนื้อหา	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	คุณภาพ	ข้อสอบ คัดไว้ใช้
เพลง พื้นบ้าน อีสาน	25	0.53	0.18	ตัดออก	×
	26	0.60	0.05	ตัดออก	×
	27	0.70	0.73	ใช้ได้	×
	28	0.60	-0.08	ตัดออก	×
คำสุ่ ขวัญ หรือคำ ผูกแขน	29	0.80	0.51	ใช้ได้	×
	30	0.60	0.62	ใช้ได้	×
	31	0.30	0.40	ใช้ได้	×
	32	0.60	-0.16	ตัดออก	×
	33	0.37	-0.50	ใช้ได้	×
	34	0.57	0.62	ใช้ได้	×
	35	0.53	0.06	ตัดออก	×
บทสวด ชวน เด็ก	36	0.60	0.59	ใช้ได้	✓
	37	0.80	0.62	ใช้ได้	✓
	38	0.60	0.59	ใช้ได้	✓
	39	0.53	0.55	ใช้ได้	✓
	40	0.70	0.68	ใช้ได้	✓
	41	0.70	0.55	ใช้ได้	✓
	42	0.60	0.59	ใช้ได้	✓
	43	0.57	0.51	ใช้ได้	✓
	44	0.73	0.61	ใช้ได้	✓
	45	0.43	0.38	ใช้ได้	✓
ภาพ เรื่อง เซิ้งบั้ง ไฟ	46	0.80	0.51	ใช้ได้	✓
	47	0.70	0.73	ใช้ได้	✓
	48	0.80	0.53	ใช้ได้	✓
	49	0.63	0.50	ใช้ได้	✓
ภาพ	50	0.70	0.11	ตัดออก	×

ตาราง 10 (ต่อ)

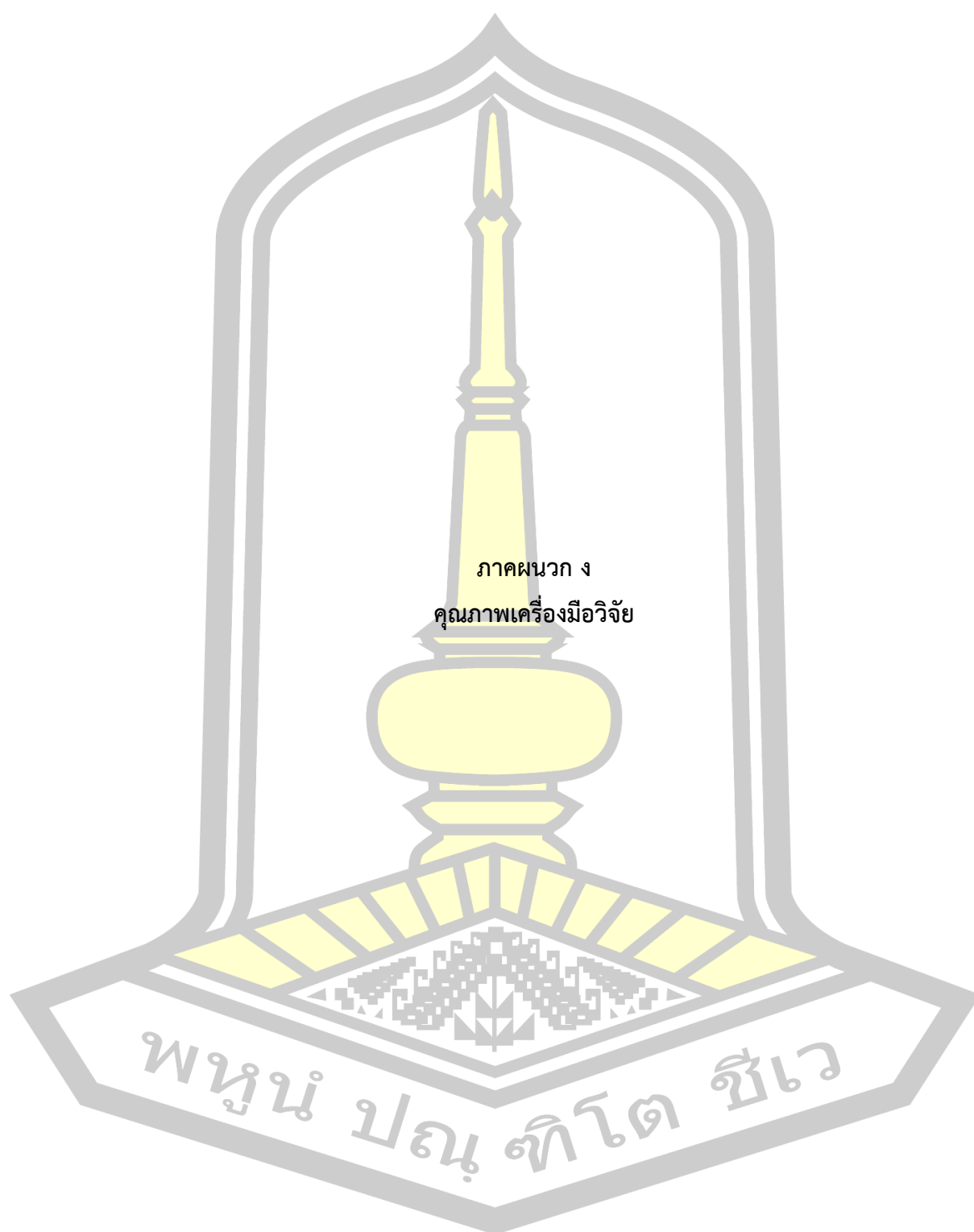
เนื้อหา	ข้อที่	ค่าความยาก ง่าย (p)	ค่าอำนาจ จำแนก (B)	คุณภาพ	ข้อสอบ คัดไว้ใช้
เรื่อง เซิ้งนาง แมว	51	0.70	0.43	ใช้ได้	×
	52	0.70	-0.20	ตัดออก	×
	53	0.70	0.68	ใช้ได้	×
	54	0.60	0.40	ใช้ได้	×
	55	0.70	0.68	ใช้ได้	×
	56	0.60	0.59	ใช้ได้	×
วรรณกรรม คำสอน เรื่อง ปู่ สอนหลาน	57	0.37	-0.50	ใช้ได้	×
	58	0.30	0.40	ใช้ได้	×
	59	0.57	0.51	ใช้ได้	×
	60	0.40	-0.47	ใช้ได้	×
	61	0.70	0.43	ใช้ได้	×
	62	0.73	0.61	ใช้ได้	×
	63	0.53	0.18	ตัดออก	×
วรรณกรรม คำสอน เรื่อง ย่า สอนหลาน	64	0.77	0.40	ใช้ได้	✓
	65	0.57	0.59	ใช้ได้	✓
	66	0.63	0.50	ใช้ได้	✓
	67	0.73	0.60	ใช้ได้	✓
	68	0.53	0.55	ใช้ได้	✓
	69	0.63	0.38	ใช้ได้	✓
	70	0.73	0.61	ใช้ได้	✓
นิทานตลก เรื่อง โตง โตย	71	0.70	0.42	ใช้ได้	×
	72	0.73	0.61	ใช้ได้	×
	73	0.60	-0.08	ใช้ได้	×
	74	0.60	0.59	ใช้ได้	×
	75	0.60	0.47	ใช้ได้	×
	76	0.77	0.42	ใช้ได้	×

ตาราง 10 (ต่อ)

เนื้อหา	ข้อ ที่	ค่าความยากง่าย (p)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	คุณภาพ	ข้อสอบ คัดไว้ใช้
	77	0.70	-0.20	ตัดออก	×
นิทานตลก	78	0.80	0.45	ใช้ได้	✓
เรื่อง ท้าวผา	79	0.63	0.39	ใช้ได้	✓
แดงนางไอ่	80	0.70	0.53	ใช้ได้	✓
	81	0.77	0.70	ใช้ได้	✓
	82	0.67	0.37	ใช้ได้	✓
	83	0.57	0.51	ใช้ได้	✓
	84	0.73	0.74	ใช้ได้	✓

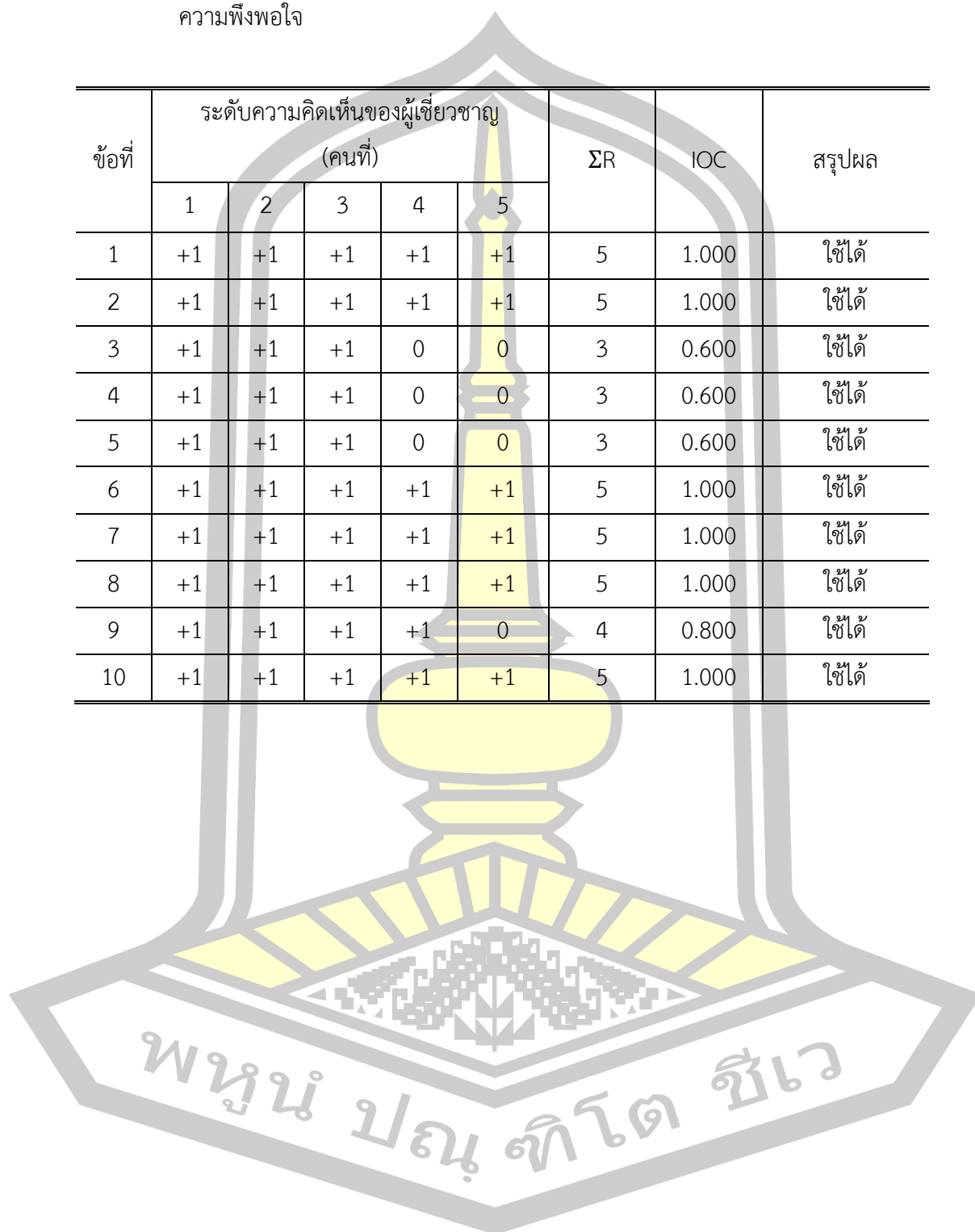
ค่า	จำนวน 84 ข้อ	จำนวน 42 ข้อ
ความยากง่าย (p)	0.30 ถึง 0.80	0.40 ถึง 0.80
ค่าอำนาจจำแนก (B)	-0.50 ถึง 0.74	-0.47 ถึง 0.74
ความเชื่อมั่น		0.95

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อความสอดคล้องของแบบสอบถาม
ความพึงพอใจ

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)					ΣR	IOC	สรุปผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.000	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.000	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	0	0	3	0.600	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	0	0	3	0.600	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	0	0	3	0.600	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.000	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.000	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.000	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	0	4	0.800	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.000	ใช้ได้

ตาราง 12 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
1	8	11	12	31	9	8	11	28
2	6	11	14	31	7	11	13	31
3	8	9	13	30	9	10	12	31
4	7	11	12	30	8	11	11	30
5	9	11	12	32	9	11	11	31
6	6	11	12	29	7	8	11	26
7	6	9	13	28	7	8	12	27
8	6	9	10	25	7	8	10	25
9	8	10	13	31	9	10	12	31
10	8	9	13	30	9	8	12	29
11	7	10	13	30	8	10	12	30
12	7	10	13	30	8	10	12	30
13	7	9	10	26	8	8	10	26
14	9	11	14	34	9	11	13	33
15	8	9	13	30	9	10	12	31
16	8	9	13	30	9	10	12	31
17	8	9	10	27	9	8	11	28
18	7	11	12	30	8	11	11	30
19	8	9	13	30	9	8	12	29
20	8	11	12	31	9	8	11	28

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2			
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)
21	8	9	13	30	9	8	12	29
22	9	11	14	34	9	11	13	33
23	7	11	12	30	8	11	11	30
21	8	9	13	30	9	8	12	29
22	9	11	14	34	9	11	13	33
23	7	11	12	30	8	11	11	30
24	8	11	12	31	9	8	11	28
25	6	9	10	25	7	8	10	25
26	8	10	13	31	9	10	12	31
รวม	195	260	321	776	218	243	300	761
$\bar{X}$	7.5	10	12.35	29.85	8.38	9.35	11.54	29.27
S.D.	0.95	0.94	1.20	2.20	0.80	1.32	0.86	2.20
ร้อยละ	83.34	83.34	82.31	82.91	93.16	77.88	76.92	81.30

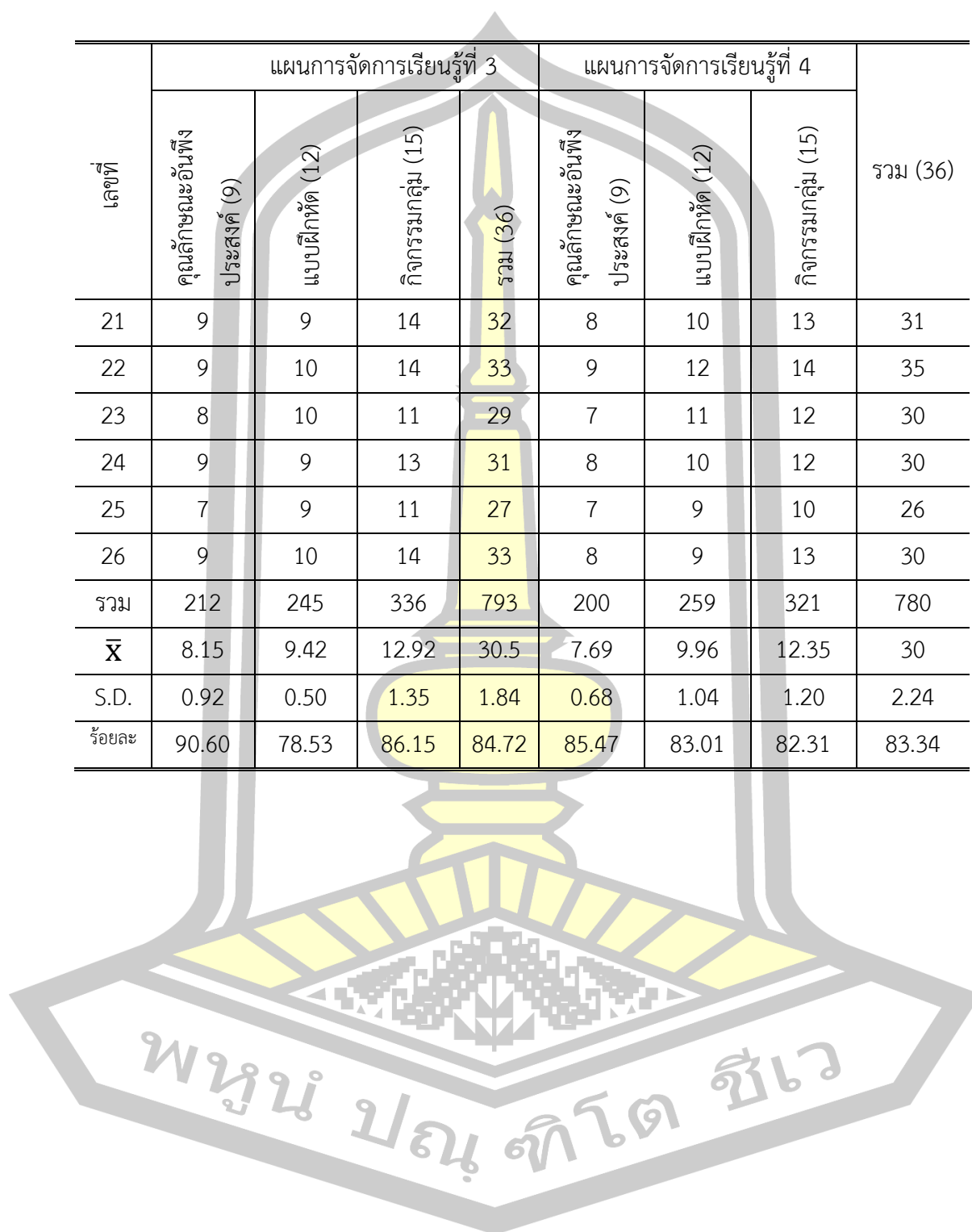

ตาราง 13 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
1	9	9	13	31	8	10	12	30
2	7	10	14	31	7	12	14	33
3	9	9	14	32	8	9	13	30
4	7	10	11	28	7	11	12	30
5	9	10	11	30	9	11	12	32
6	7	9	13	29	7	10	12	29
7	7	9	14	30	7	10	13	30
8	7	9	11	27	7	9	10	26
9	9	10	14	33	8	9	13	30
10	9	9	14	32	8	10	13	31
11	8	10	14	32	7	9	13	29
12	7	10	14	31	7	9	13	29
13	8	9	11	28	7	9	10	26
14	9	10	14	33	9	12	14	35
15	9	9	14	32	8	9	13	30
16	7	9	14	30	8	9	13	30
17	9	9	11	29	8	9	10	27
18	8	10	11	29	7	11	12	30
19	7	9	14	30	8	10	13	31
20	9	9	13	31	8	10	12	30

ตาราง 13 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
21	9	9	14	32	8	10	13	31
22	9	10	14	33	9	12	14	35
23	8	10	11	29	7	11	12	30
24	9	9	13	31	8	10	12	30
25	7	9	11	27	7	9	10	26
26	9	10	14	33	8	9	13	30
รวม	212	245	336	793	200	259	321	780
$\bar{X}$	8.15	9.42	12.92	30.5	7.69	9.96	12.35	30
S.D.	0.92	0.50	1.35	1.84	0.68	1.04	1.20	2.24
ร้อยละ	90.60	78.53	86.15	84.72	85.47	83.01	82.31	83.34

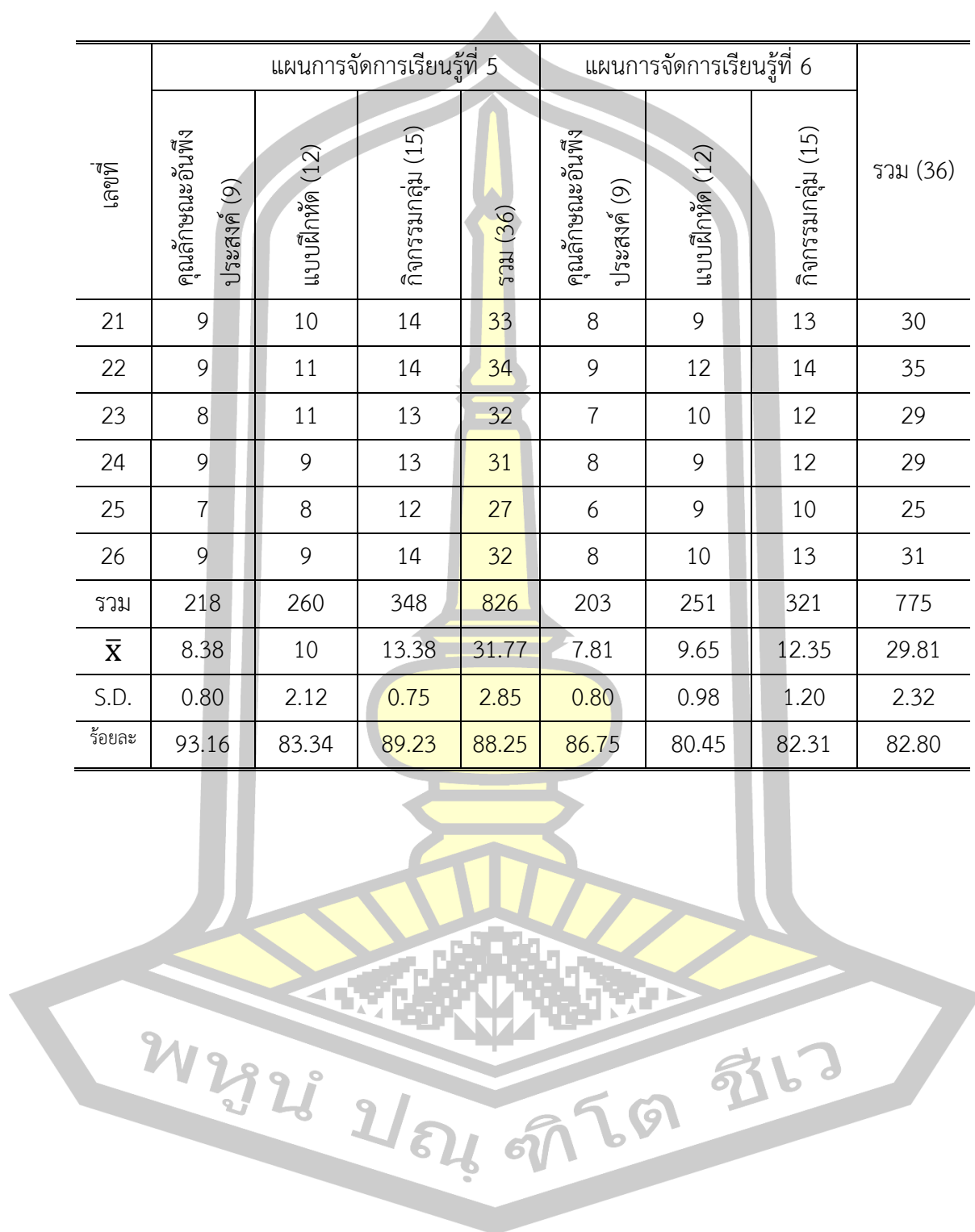

ตาราง 14 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
1	9	9	13	31	9	9	12	30
2	7	11	14	32	7	12	14	33
3	9	10	14	33	9	9	13	31
4	8	11	13	32	8	10	12	30
5	9	11	13	33	9	10	12	31
6	7	9	13	29	8	9	12	29
7	7	10	14	31	7	9	13	29
8	7	8	12	27	7	9	10	26
9	9	9	14	32	8	10	13	31
10	9	19	14	42	8	9	13	30
11	8	9	14	31	7	10	13	30
12	8	9	14	31	7	10	13	30
13	8	8	12	28	7	9	10	26
14	9	11	14	34	9	12	14	35
15	9	10	14	33	8	9	13	30
16	9	10	14	33	8	9	13	30
17	9	8	12	29	8	9	10	27
18	8	11	13	32	7	10	12	29
19	9	10	14	33	8	9	13	30
20	9	9	13	31	8	9	12	29

ตาราง 14 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
21	9	10	14	33	8	9	13	30
22	9	11	14	34	9	12	14	35
23	8	11	13	32	7	10	12	29
24	9	9	13	31	8	9	12	29
25	7	8	12	27	6	9	10	25
26	9	9	14	32	8	10	13	31
รวม	218	260	348	826	203	251	321	775
$\bar{X}$	8.38	10	13.38	31.77	7.81	9.65	12.35	29.81
S.D.	0.80	2.12	0.75	2.85	0.80	0.98	1.20	2.32
ร้อยละ	93.16	83.34	89.23	88.25	86.75	80.45	82.31	82.80

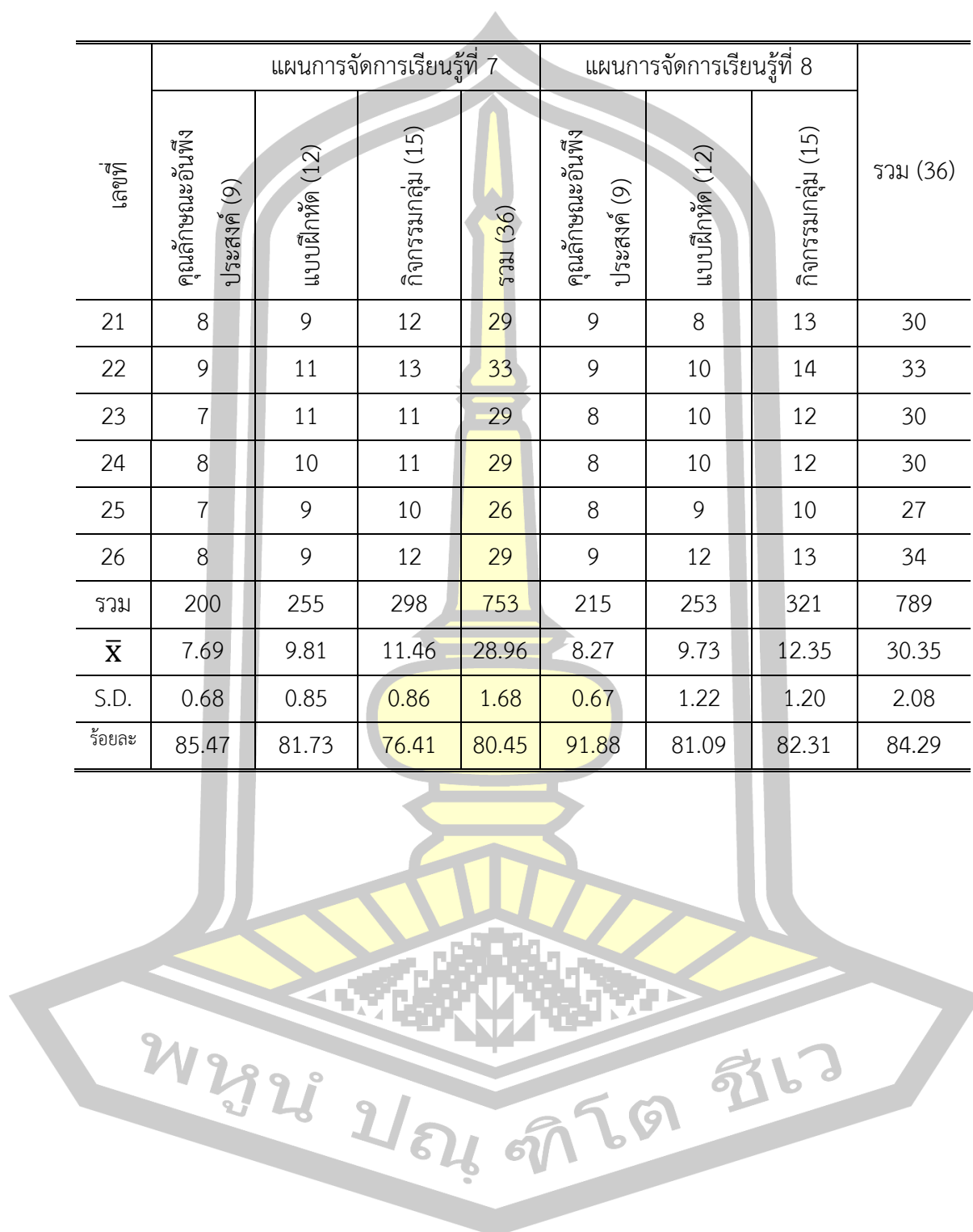

ตาราง 15 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
1	8	10	11	29	8	10	12	30
2	7	11	13	31	7	10	14	31
3	8	10	12	30	8	9	13	30
4	7	11	11	29	8	10	12	30
5	9	11	11	31	8	10	12	30
6	7	10	11	28	7	10	12	29
7	7	9	12	28	8	8	13	29
8	7	9	10	26	7	9	10	26
9	8	9	12	29	9	12	13	34
10	8	9	12	29	8	8	13	29
11	7	9	12	28	9	12	13	34
12	7	9	12	28	8	12	13	33
13	7	9	10	26	9	9	10	28
14	9	11	12	32	8	10	14	32
15	8	10	12	30	9	9	13	31
16	8	10	12	30	8	9	13	30
17	8	9	10	27	9	9	10	28
18	7	11	11	29	9	10	12	31
19	8	9	12	29	8	8	13	29
20	8	10	11	29	9	10	12	31

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
21	8	9	12	29	9	8	13	30
22	9	11	13	33	9	10	14	33
23	7	11	11	29	8	10	12	30
24	8	10	11	29	8	10	12	30
25	7	9	10	26	8	9	10	27
26	8	9	12	29	9	12	13	34
รวม	200	255	298	753	215	253	321	789
$\bar{X}$	7.69	9.81	11.46	28.96	8.27	9.73	12.35	30.35
S.D.	0.68	0.85	0.86	1.68	0.67	1.22	1.20	2.08
ร้อยละ	85.47	81.73	76.41	80.45	91.88	81.09	82.31	84.29

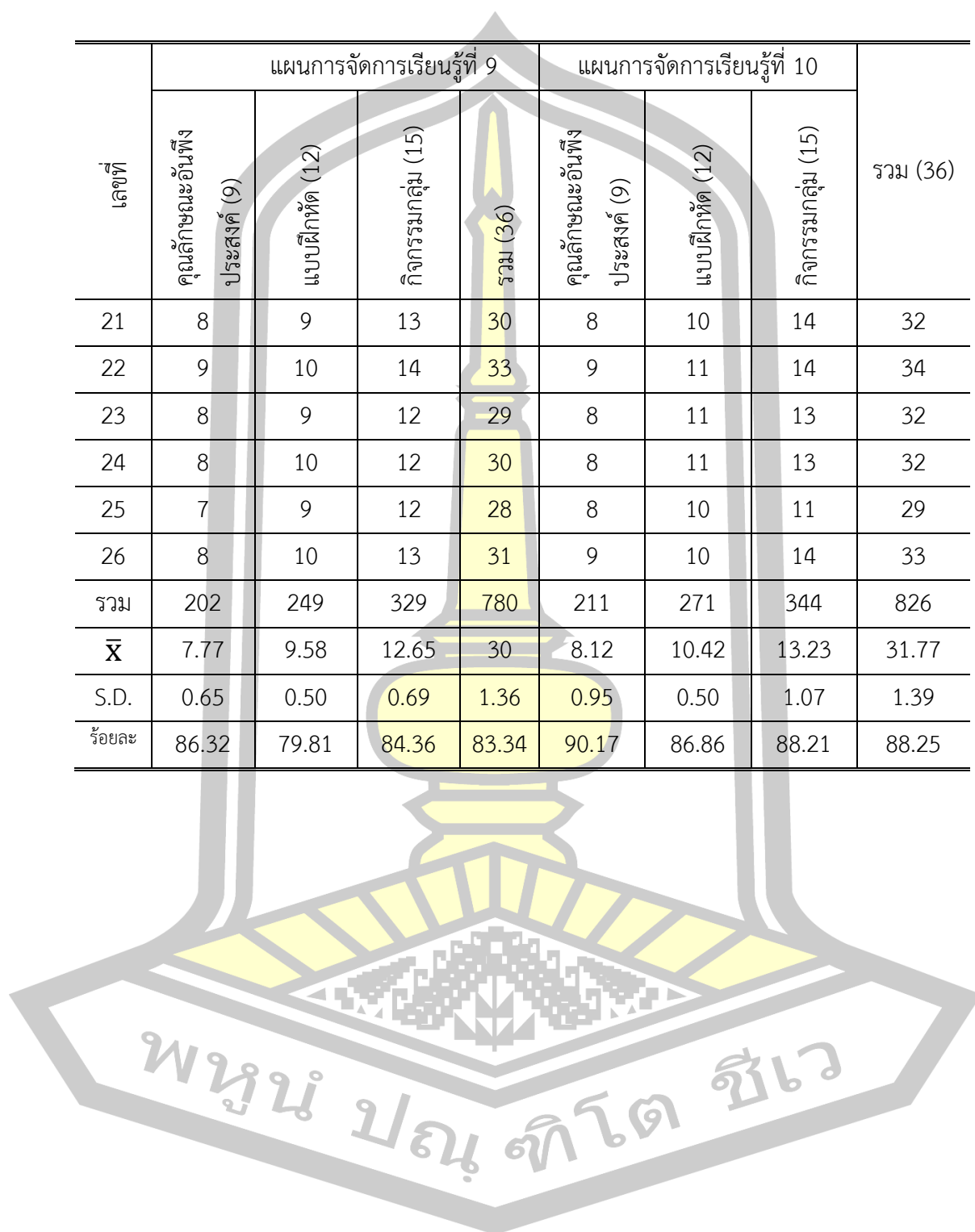

ตาราง 16 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9-10

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
1	8	10	12	30	7	11	13	31
2	7	10	14	31	6	11	14	31
3	8	10	13	31	7	10	14	31
4	7	9	12	28	6	11	13	30
5	9	9	12	30	8	11	13	32
6	7	10	12	29	7	11	13	31
7	7	9	13	29	7	10	14	31
8	7	9	12	28	8	10	11	29
9	8	10	13	31	9	10	14	33
10	8	10	13	31	9	10	14	33
11	7	10	13	30	8	10	14	32
12	7	10	13	30	9	10	14	33
13	8	9	12	29	9	10	11	30
14	9	10	14	33	9	11	14	34
15	8	10	13	31	8	10	14	32
16	8	10	13	31	9	10	14	33
17	8	9	12	29	9	10	11	30
18	7	9	12	28	8	11	13	32
19	8	9	13	30	9	10	14	33
20	8	10	12	30	9	11	13	33

ตาราง 16 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
21	8	9	13	30	8	10	14	32
22	9	10	14	33	9	11	14	34
23	8	9	12	29	8	11	13	32
24	8	10	12	30	8	11	13	32
25	7	9	12	28	8	10	11	29
26	8	10	13	31	9	10	14	33
รวม	202	249	329	780	211	271	344	826
$\bar{X}$	7.77	9.58	12.65	30	8.12	10.42	13.23	31.77
S.D.	0.65	0.50	0.69	1.36	0.95	0.50	1.07	1.39
ร้อยละ	86.32	79.81	84.36	83.34	90.17	86.86	88.21	88.25

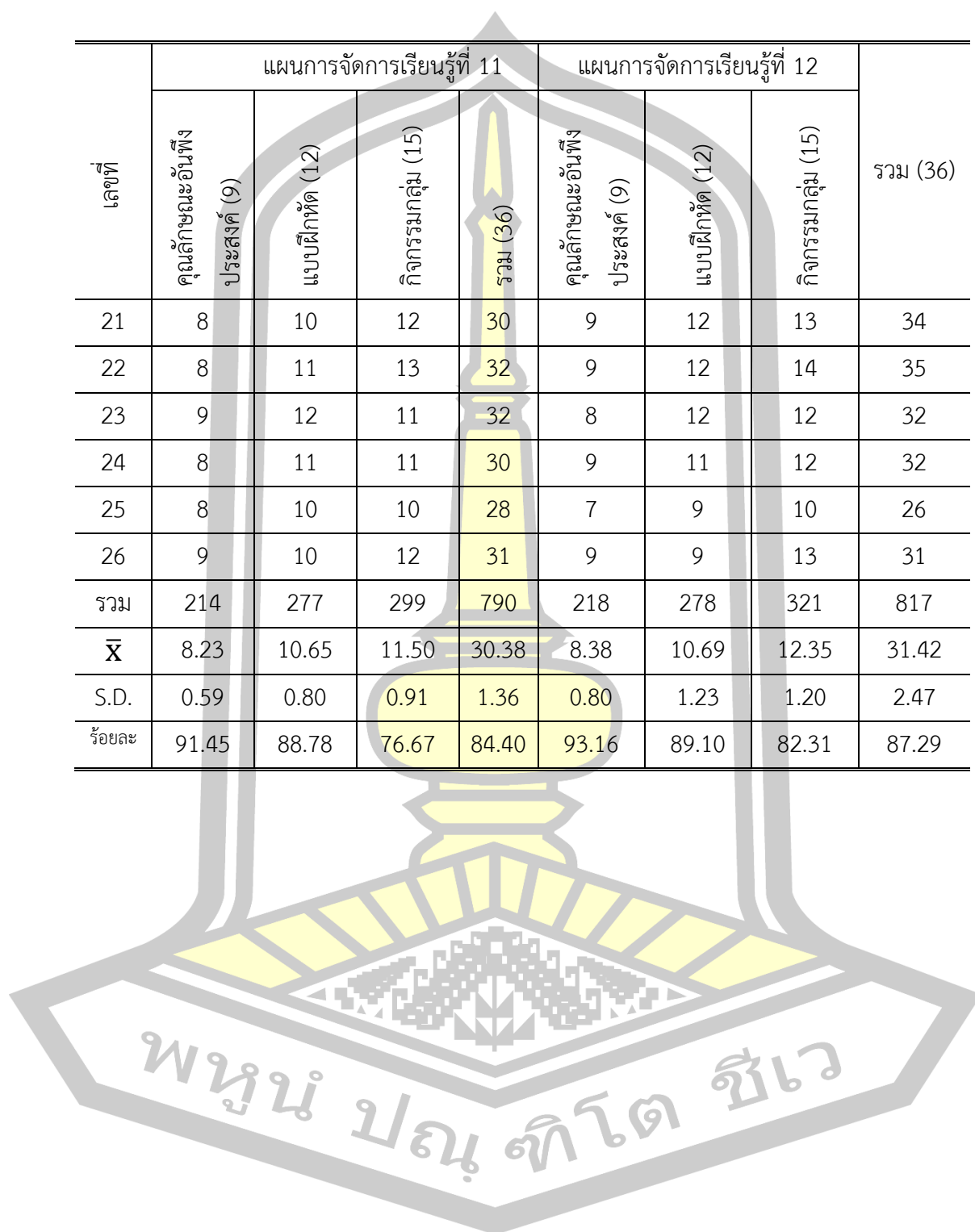

ตาราง 17 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11-12

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
1	8	11	11	30	9	11	12	32
2	8	11	13	32	7	12	14	33
3	9	10	12	31	9	10	13	32
4	8	12	11	31	8	12	12	32
5	8	12	11	31	9	12	12	33
6	7	11	11	29	7	11	12	30
7	9	10	12	31	7	9	13	29
8	8	10	10	28	7	9	10	26
9	8	10	12	30	9	10	13	32
10	8	10	12	30	9	12	13	34
11	9	10	12	31	8	10	13	31
12	9	10	12	31	8	10	13	31
13	8	10	10	28	8	9	10	27
14	8	11	13	32	9	12	14	35
15	8	10	12	30	9	10	13	32
16	9	10	12	31	9	10	13	32
17	8	10	10	28	9	9	10	28
18	9	12	11	32	8	12	12	32
19	8	12	12	32	9	12	13	34
20	7	11	11	29	9	11	12	32

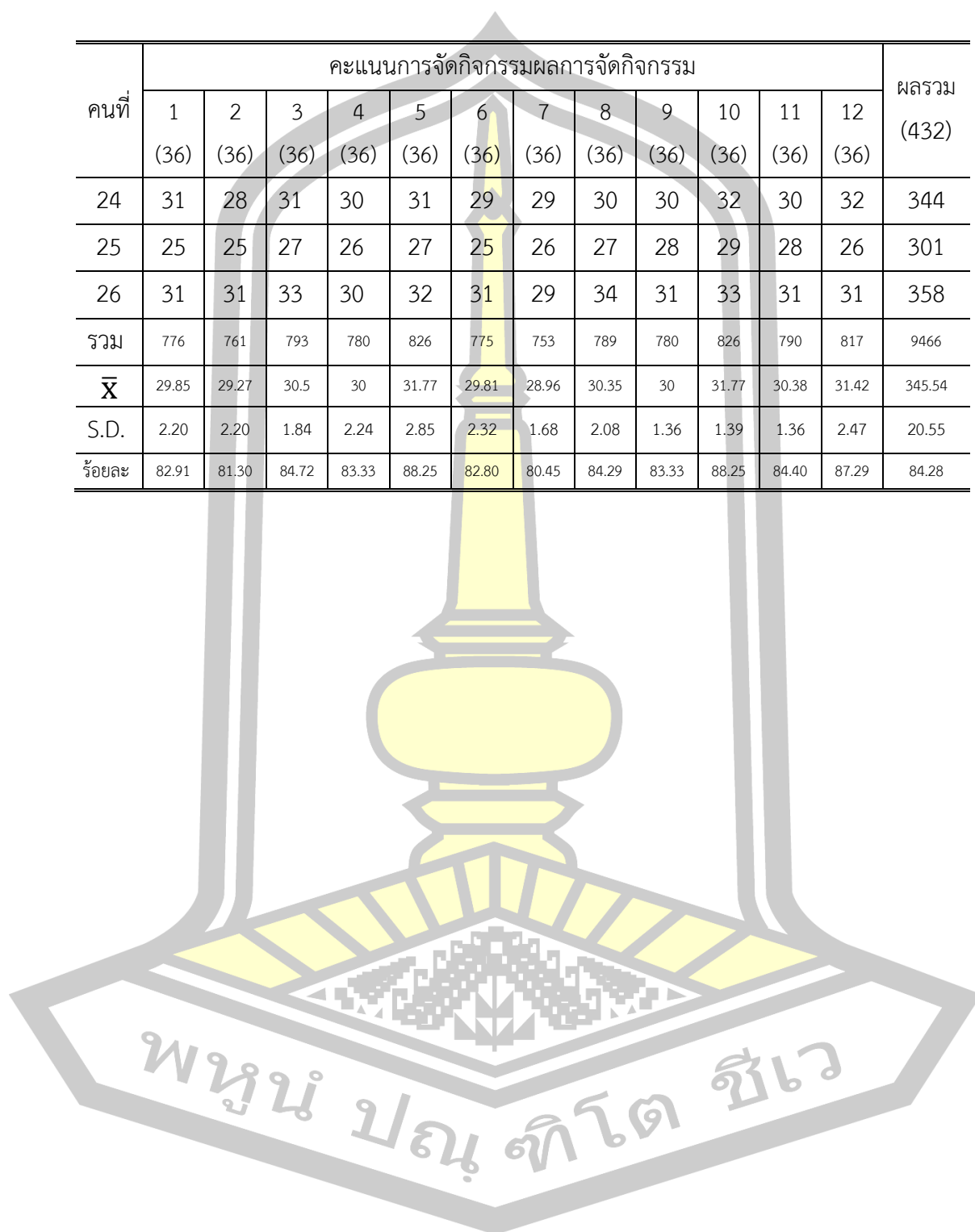
ตาราง 17 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11				แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12			รวม (36)
	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	รวม (36)	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกหัด (12)	กิจกรรมกลุ่ม (15)	
21	8	10	12	30	9	12	13	34
22	8	11	13	32	9	12	14	35
23	9	12	11	32	8	12	12	32
24	8	11	11	30	9	11	12	32
25	8	10	10	28	7	9	10	26
26	9	10	12	31	9	9	13	31
รวม	214	277	299	790	218	278	321	817
$\bar{X}$	8.23	10.65	11.50	30.38	8.38	10.69	12.35	31.42
S.D.	0.59	0.80	0.91	1.36	0.80	1.23	1.20	2.47
ร้อยละ	91.45	88.78	76.67	84.40	93.16	89.10	82.31	87.29

ตาราง 18 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการจัดกิจกรรมผลการจัดกิจกรรม												ผลรวม (432)
	1 (36)	2 (36)	3 (36)	4 (36)	5 (36)	6 (36)	7 (36)	8 (36)	9 (36)	10 (36)	11 (36)	12 (36)	
24	31	28	31	30	31	29	29	30	30	32	30	32	344
25	25	25	27	26	27	25	26	27	28	29	28	26	301
26	31	31	33	30	32	31	29	34	31	33	31	31	358
รวม	776	761	793	780	826	775	753	789	780	826	790	817	9466
$\bar{X}$	29.85	29.27	30.5	30	31.77	29.81	28.96	30.35	30	31.77	30.38	31.42	345.54
S.D.	2.20	2.20	1.84	2.24	2.85	2.32	1.68	2.08	1.36	1.39	1.36	2.47	20.55
ร้อยละ	82.91	81.30	84.72	83.33	88.25	82.80	80.45	84.29	83.33	88.25	84.40	87.29	84.28

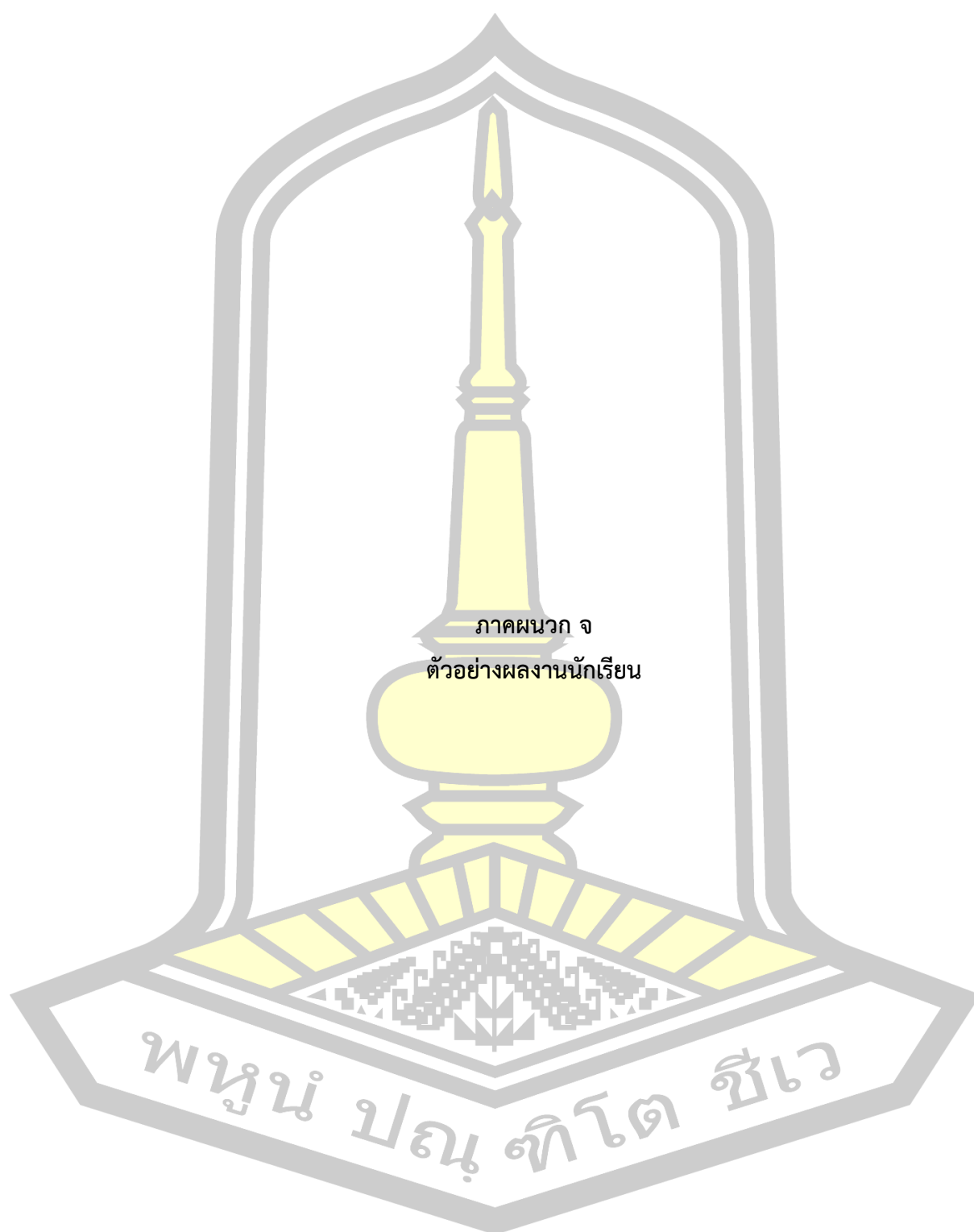

ตาราง 19 คะแนนวัดความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน
	(42 คะแนน)	(42 คะแนน)
1	28.00	39.00
2	21.00	32.00
3	27.00	34.00
4	28.00	38.00
5	33.00	40.00
6	16.00	32.00
7	20.00	32.00
8	19.00	32.00
9	25.00	36.00
10	30.00	38.00
11	21.00	37.00
12	25.00	33.00
13	26.00	34.00
14	30.00	40.00
15	30.00	37.00
16	25.00	34.00
17	28.00	35.00
18	28.00	33.00
19	27.00	34.00
20	28.00	32.00
21	27.00	35.00
22	26.00	34.00
23	24.00	34.00
24	26.00	32.00
25	28.00	35.00
26	27.00	34.00
รวม	673.00	906.00
$\bar{X}$	25.88	34.85
S.D.	3.83	2.54
ร้อยละ	61.63	82.97

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (42 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (42 คะแนน)	ΣD	ΣD^2
1	28.00	39.00	11.00	121.00
2	21.00	32.00	11.00	121.00
3	27.00	34.00	7.00	49.00
4	28.00	38.00	10.00	100.00
5	33.00	40.00	7.00	49.00
6	16.00	32.00	6.00	36.00
7	20.00	32.00	12.00	144.00
8	19.00	32.00	13.00	169.00
9	25.00	36.00	11.00	121.00
10	30.00	38.00	8.00	64.00
11	21.00	37.00	16.00	256.00
12	25.00	33.00	8.00	64.00
13	26.00	34.00	8.00	64.00
14	30.00	40.00	10.00	100.00
15	30.00	37.00	7.00	49.00
16	25.00	34.00	9.00	81.00
17	28.00	35.00	7.00	49.00
18	28.00	33.00	5.00	25.00
19	27.00	34.00	7.00	49.00
20	28.00	32.00	4.00	16.00
21	27.00	35.00	8.00	64.00
22	26.00	34.00	8.00	64.00
23	24.00	34.00	10.00	100.00
24	26.00	32.00	6.00	36.00
25	28.00	35.00	7.00	49.00
26	27.00	34.00	7.00	49.00
รวม	673.00	906.00	223.00	2089.00
$\bar{X}$	25.88	34.85	8.58	80.35
S.D.	3.83	2.54	2.66	52.24
ร้อยละ	61.63	82.97	223	2089

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

สรุปใจความสำคัญ

เมืองสุวรรณโคตร มีพญาขอมครองเมืองมเหสี นางไอในชาติที่แล้ว
ได้อธิฐานว่า...ชาติต่อไปไอโน้ตจะตายด้วยมือของนางเองและท้าวผา
แดงได้ช่วยเหลือนางไต่ด้วยวิธีการความลับให้อันตรายไปแต่ท้าวผาแดงได้
ใช้ทางรัดนางลงไปในเมืองบาดาลแล้วนางไอ่ก็รอเฝ้าดูของท้าวผาแดงถึง
ทุกวันนี้

1. จากเรื่องท้าวผาแดงนางไอ่เกิดขึ้นที่เมืองใด

ตอบ...เมืองสุวรรณโคตร มีพญาขอมครองเมืองมเหสี

2. นางไอในชาติที่แล้วได้อธิฐานว่าอย่างไร

ตอบ...ชาติต่อไปไอโน้ตจะตายด้วยมือของนางเอง

3. ท้าวผาแดงช่วยเหลือนางไอ่พ้นภัยอันตรายโดยวิธีการใด

ตอบ...ท้าวผาแดงจึงหาทางลอบหนีอันตรายไปแต่ท้าวผาแดงได้ใช้ทางรัดนางลงไปในเมืองบาดาล

4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง

ตอบ...ไม่พอใจที่นางไอ่ยังไม่มาหา นางไอ่ก็ตามแต่ นางไอ่ก็รอมาจนถึงทุกวันนี้

5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

ตอบ...มีความคิดเกี่ยวกับ...ความรัก...ความอดทน...ความอดทน

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

สรุปใจความสำคัญ

พ่อเต๋มา มาก ใจลูกเขย ชื่อ นักร้อง นักร้องเป็นคนฉลาด หัวไว บางครั้งก็พูดตลก พ่อเต๋มา
อ่านหนังสือหา นักร้องว่างอยู่บ้าน ก็คุยกัน นักร้อง เรื่องดำ ไตรโกณ นักร้องบอกพ่อเต๋มา
ว่าถึงค่าขบมนใจภรรยา นักร้องจึงพูดว่า "แม่เต๋มาพามา ค่ะ เขบ" พ่อเต๋มาจึง
เร็นใจ เพราะ นักร้องว่างเป็น เต๋มา นักร้อง นักร้องว่างเป็น เต๋มา จึงบอกให้หยุด เพราะ คิด
ว่า เป็น คำนวณ

1. ชื่อเรื่องที่อ่านคืออะไร

ตอบ ไตรโกณ

2. บักน้อยมีนิสัยอย่างไร

ตอบ หัวไว ฉลาด

3. ตอนจบของเรื่องเป็นอย่างไร

ตอบ พ่อเต๋มาจึงให้หยุด

4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง

ตอบ เป็น เรื่องที่ตลกมาก มีสาระด้วย

5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

ตอบ การที่ คิดมาก หัวไว สามารถใช้คำพูด เราควรคิดให้ดี

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

สรุปใจความสำคัญ

บทสรุปของเพลง คือ การอธิบายถึงเด็กเกิดใหม่ เพื่อให้เป็นคนที่
 ปลอดภัย พี่จะจัดที่นอน เพื่อให้ลูกเกิดใหม่ได้นอนอย่างปลอดภัย
 เป็นการส่งเสริมความรักและความอบอุ่นแก่เด็ก เป็นการให้กำลังใจพ่อแม่
 ลูกหลาน เมื่อมีลูกใหม่มาเกิดจึง เจ้ากนกนาถ ตาม

1. บทสรุปของเพลง ใช้ในพิธีกรรมอะไร
 ตอบ... สืบขวัญเด็กน้อย

2. สิ่งที่น่าสนใจในเพลงมีอะไรบ้าง
 ตอบ... ผลไม้ และ ของหวาน

3. "เอานอน ปอนแพรลาย" คำที่ขีดเส้นใต้มีความหมายว่าอย่างไร
 ตอบ... ก็นอน

4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง
 ตอบ... สืบขวัญเด็กน้อย สำหรับเด็กเกิดใหม่ เพื่อแสดงความห่วงใยและเพื่อให้เด็กเกิดใหม่ได้เป็นเจ้ากนกนาถ

5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
 ตอบ... เป็นการส่งเสริมความรักและความอบอุ่นแก่เด็ก

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

สรุปใจความสำคัญ

ท้าวสุทราษณ์ครองนคร ปัตตนา มีมเหสีคือจันทราเทวี มีผู้รับใช้คือสุพรรณมา หมาสุพรรณมาถูกจับ
กุมขังที่ จันทราไป ท้าวสุทราษณ์หาเอาได้จึงได้พา มเหสีและมเหสี นาวจันทราเทวี ขึ้นรถคนขี่
ท้าวสุทราษณ์และจันทราไป ไกลได้รับรับรับ จึงกำหนดว่าเป็นภคินี กุชารักษ์นำโอรสไปฝากคนนอก
จันทราในวังในคฤหาสน์ที่นั่น สิบห้าวันผ่านไป หมาสุพรรณมาในวังนอกบ้าน จึงได้พาหมาสุพรรณมา
ได้นำ จันทราและ ระหว่างทางไปเห็นเป็นรูปพระ ขวัญหน้าหน้ากับ จันทราได้รักใคร่และเพราะเหตุนี้

1. ชื่อเรื่องที่อ่านคือเรื่องอะไร

ตอบ..... สิบห้า

2. หมอโหรรับสินบนจากใคร และทำนายว่าอย่างไร

ตอบ..... จันทราเทวี จันทราเทวี ลูกทั้งสอง ขอบ นาวจันทราเทวี เป็นภคินี

3. ท้าวสุทราษณ์เมื่อทราบความจริงทำอย่างไร

ตอบ..... สิบห้าวันผ่านไป จันทราและ ระหว่างทางไปเห็นเป็นรูปพระ ขวัญหน้าหน้ากับ จันทราได้รักใคร่และเพราะเหตุนี้

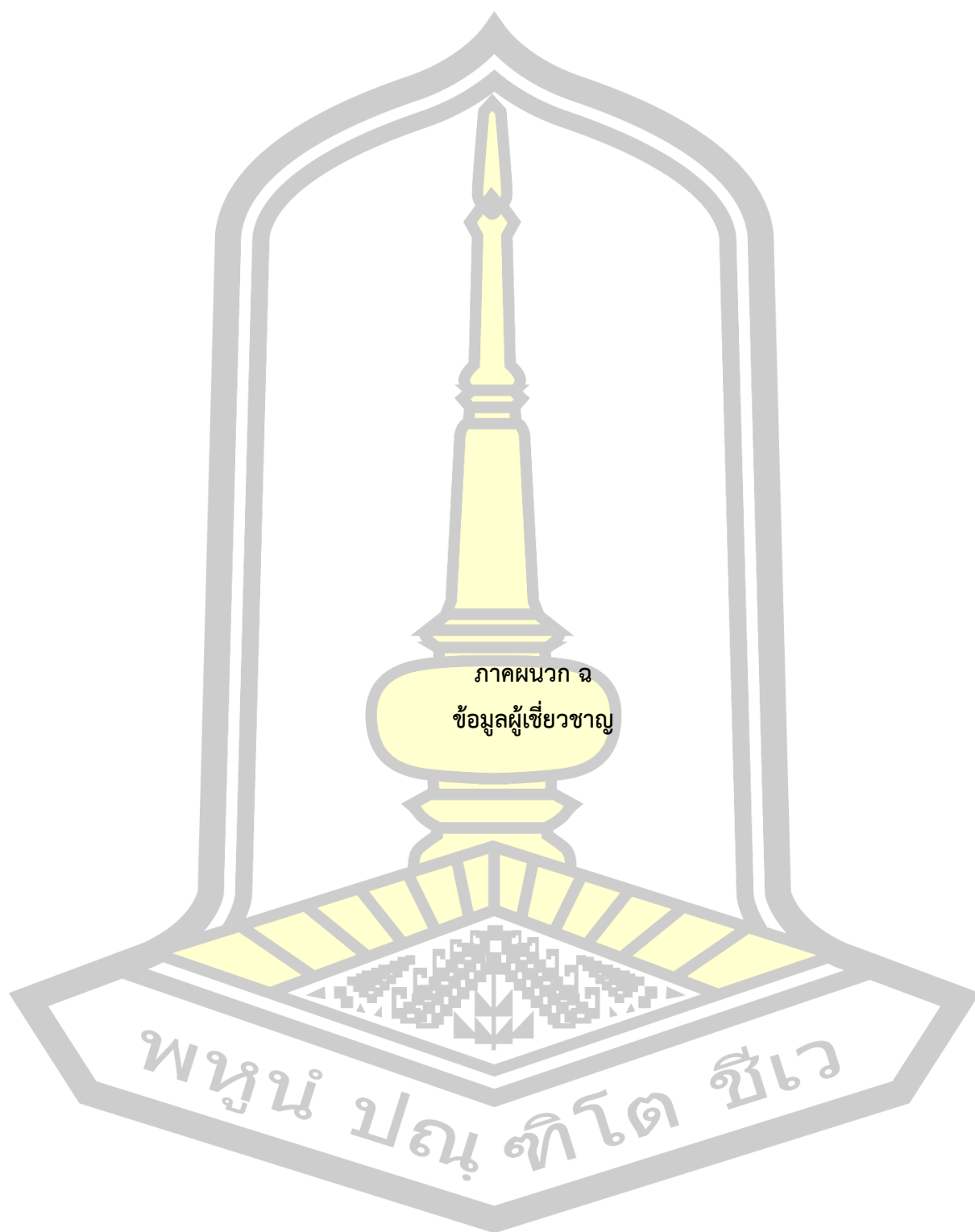
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่อง

ตอบ..... การทำชั่วได้ชั่ว ได้รับ แด่ ก้าวหน้า ก้าวหน้า ขอบ นาวจันทราเทวี เป็นภคินี

5. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

ตอบ..... ก้าวหน้าได้ชั่ว ก้าวหน้าได้ชั่ว

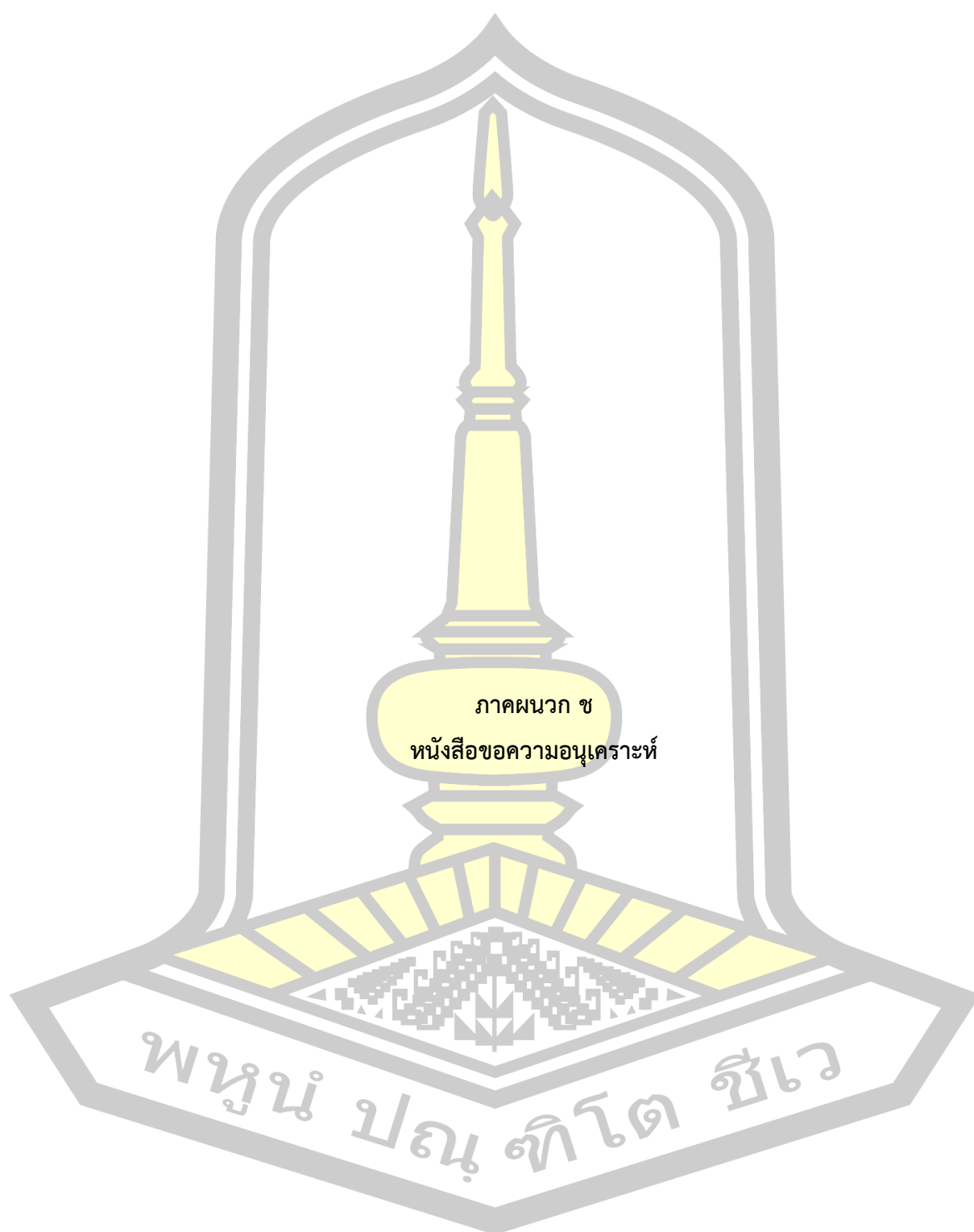

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์มิ่งมนัสชน จังหาร	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย
2. อาจารย์รัตนดา อัจฉชัย	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
เชี่ยวชาญด้านการสอน
3. อาจารย์บรรจง บุรินประโคน	อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
เชี่ยวชาญด้านการสอน
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริินทร์ สว่างบุญ	อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
เชี่ยวชาญด้านการวิจัย
5. รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา	อาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

ที่ อว 0605.5(2)/ว306

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

23 มกราคม 2567

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์มีจมนัสชน จังหาร

ด้วย นางสาวพรนัชชา แสนกรุง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัมรินทร์ พูลฤทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ กุลสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0805419040

ที่ อว 0605.5(2)/ว306

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

23 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์รัตนดา อัจฉิชัย

ด้วย นางสาวพรนัชชา แสนกรุง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตร และการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อพันธ์ ทุลพุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0805419040

ที่ อว 0605.5(2)/ว306

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

23 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์บรรจง บุรินประโคน

ด้วย นางสาวพรนัชชา แสนกรุง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุดธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทองศักดิ์ กุสืออ่อน)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0805419040

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว306

วันที่ 23 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ

ด้วย นางสาวพรนัชชา แสนกรุง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIAC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพันธ์ พูลพุดธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ กุสิอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สน ปรณ จิตโต

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว337

วันที่ 25 มกราคม 2567

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินตะเสนา

ด้วย นางสาวพรนัชชา แสนภูริ่ง นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความจากวรรณกรรมท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.อพนันท์ พูลพุทธา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

พญนั ปณฺ ทิโต ชีเว

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาวพรนัชชา แสนกรุง
วันเกิด วันที่ 25 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2542
สถานที่เกิด ขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 44/22 ม.9 ถ.แจ้งสนิท(บ้านไผ่-บรบือ) ต.ในเมือง
อ.บ้านไผ่.ขอนแก่น 40110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ครูอัตราจ้าง
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนกุณาศึกษา
ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2564 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.)
สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2567 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ภัโต ชีวะ